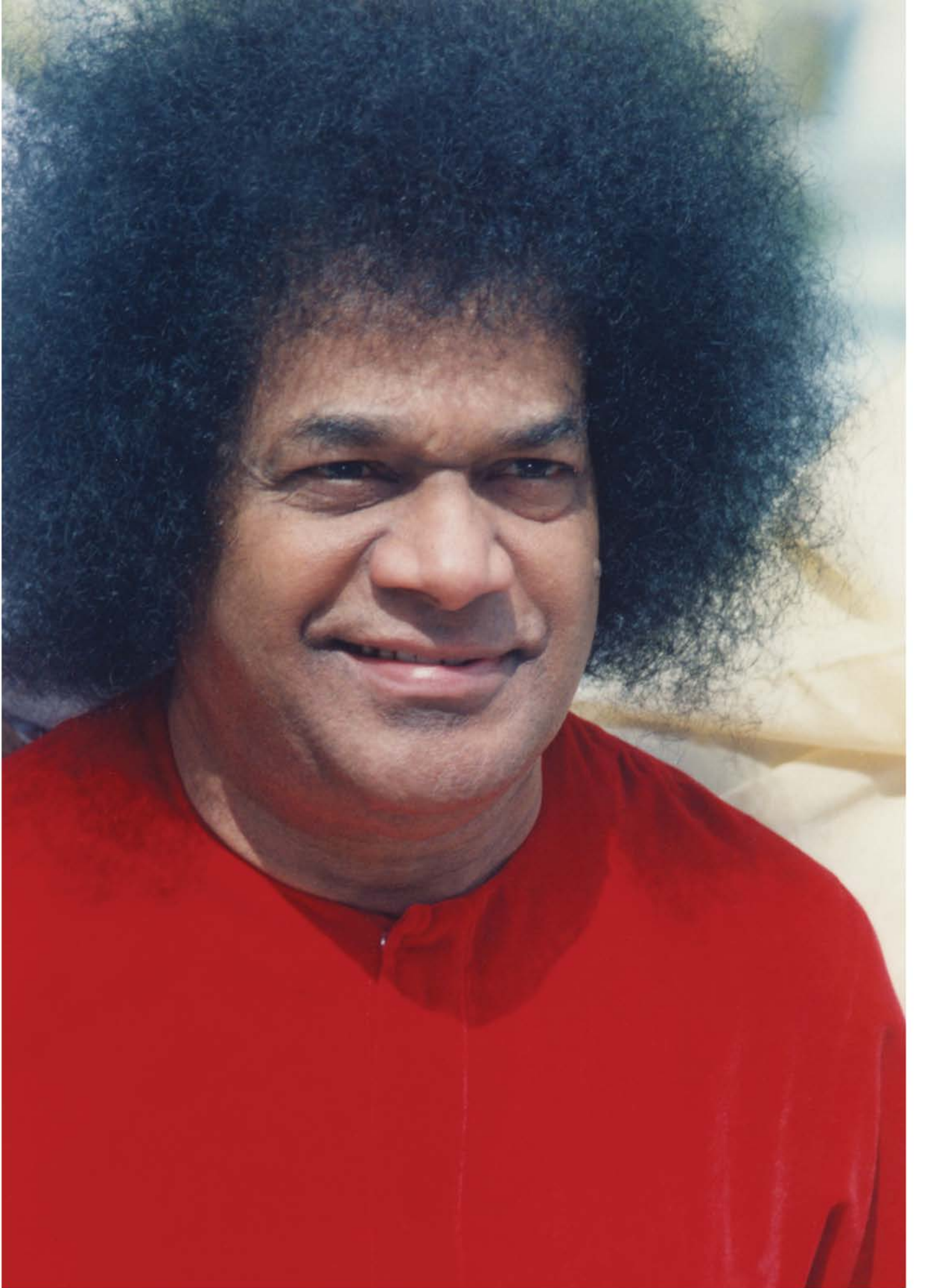

సనాతన సారథి

డిసెంబరు 2013

‘వందే సుందర మందహాస వదనం కారుణ్య వారానిధిం...’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 12

డిసెంబరు 2013

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు	క్రిస్మన్ సందేశం	4
3. విశ్వరూపం	ఆర్.జె. రత్నాకర్	7
4. సేవా సాధన ఒక తపస్సు	అవతారవాణి	11
5. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (2వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
6. ఏను, సాయి బోధల సారూప్యత	ఫాదర్ ఛార్లెస్ ఒగాడా అనుభవాలు	17
7. కర్మయే జన్మ ధర్మము (కవీనాం కవిః - 8)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	19
8. నిజమైన పాదుకా పూజ	డా॥ అమేయ దేశ్‌పాండే	21
9. స్వామి దృష్టి పారిజాత వృష్టి	చంద్రమౌళి రమాదేవి	23
10. మండోదరి (రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 9)	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	26
11. జ్ఞాపకాల పందిరి (25వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
12. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (30వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	31
13. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	35
14. ఏది సాధన?	చిన్నకథ	38
15. క్రీస్తును సిలువ వేసిన దృశ్యం	డా॥ జాన్ హిస్లాప్ అనుభవం	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD : 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 **విదేశాలకు:** ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్‌సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్‌లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

క్రీస్తు పండుగనాడు ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రాభాత సమయాన శ్వేతాంబరధారులై మందస్మిత మనోహరులై భగవాన్ వెండిద్వారాలను తెరుచుకొని మందిరం బాల్కనీలో దర్శనమివ్వటం భక్తులకు మరపురాని మధురానుభూతి. దేశ విదేశాలనుండి విచ్చేసే భక్తులు గుండెలనిండా భక్తిప్రేమలతో, చేతులలో చిరుదివ్యలతో స్వామి సన్నిధిలో నిలిచి ముక్తకంఠంతో భక్తిగీతాలను గానం చేయటం దైవపితృత్వ, మానవ సోదరత్వ భావనకు ప్రతీకగా నిలిచే అపురూప సన్నివేశం. ఇళ్ళువాకిళ్ళను, బంధుమిత్రులను విడిచిపెట్టి, వ్యయప్రయాసలకోర్చి అనేక దేశాలనుండి భక్తులు క్రీస్తు జరుపుకోవడానికి ప్రశాంతి నిలయం చేరుకోవటంలో ఆశ్చర్యమేమున్నది?! మందార మకరంద మాధుర్య ఆస్వాదనకు సుదూర తీరాలనుండి తుమ్మెదలు తరలిరావటం సహజమే కదా!

J - Jesus first, O - Others next, Y - Yourself last, అనగా, మన జీవితంలో దైవానికి ప్రథమ స్థానము, ప్రపంచానికి రెండవ స్థానము ఇచ్చి, స్వార్థాన్ని చివరికి నెట్టివేస్తూ నిజమైన **JOY** (ఆనందము) అనుభవించ గలమని సెలవిచ్చారు, భగవాన్. జీసస్ ఆదర్శాలను ఆచరణాత్మకం గావించినప్పుడే క్రీస్తు పండుగకు సార్థకత అంటూ భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశం, **“నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు”**

వారి దివ్యదర్శనంతో మనకు నిదర్శనం చూపటానికి దేహధారణ చేసిన భగవాన్ దేహ పరిమితులకు, పరిధులకు అతీతంగా తమ అవతారోద్యమాన్ని నడిపిస్తూ, ‘ఇంతింతై వటుడింతయై’ అన్నరీతిలో అనతికాలంలోనే తమ విరాడ్రూరూపాన్ని ఆవిష్కరించి కలియుగ పార్థులను కర్తవ్యోన్ముఖులను గావించారు. ‘స్వామీ, మీరు పుట్టక పూర్వం నాకు కలిగిన రహస్యమైన యోగానుభవాన్ని మీరెలా చెప్పగలుగుతున్నారు?’ అని సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ఒక యోగిపుంగవుడు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా, **‘నేను పుట్టుచున్నానా! గిట్టుచున్నానా!’** అన్నారు, భగవాన్. రాకపోకలు లేని రాజచంద్రుడు మన సత్యసాయి కృష్ణుడు

అన్న సత్యాన్ని స్ఫురింపజేస్తుంది, ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారి రచన, **“విశ్వరూపం”**

బిత్తశుద్ధిని చేకూర్చు సేవకొరకు

జనితము సంకీర్తము జేసి చెలగు నరుడ

పరుల కొనగుచు నీ శక్తి బలము తుదకు

బివరి శ్వాసను వీడుమా సేవలోన

అన్న భగవాన్ పిలుపు మానవాళికి మేలుకొలుపు. 70వ దశకంలో ప్రశాంతి సేవలలో పాల్గొనే సేవాదళంవారికి భగవాన్ స్వయంగా స్కార్ఫ్లు, బ్యాడ్జీలు అందజేసి, బాధ్యతలను వివరించి వారిలో సేవాస్ఫూర్తి నింపేవారు. **“ఆత్మత్పత్తికొరకు ప్రయత్నించండి, అడంబరముకొరకు కాదు”** అంటూ భగవాన్ సేవాదళకు అనుగ్రహించిన మార్గదర్శకాలు, **“సేవా సాధన ఒక తపస్సు”**

భీష్మ పితామహుడు అంపశయ్యపై పరుండి పాండవులకు ధర్మసూక్ష్మాలను బోధిస్తుంటే, ఇంతకాలం దుర్మార్గులైన కౌరవులకు బోధించకుండా ధర్మమూర్తులైన పాండవులకు ఇప్పుడివన్నీ బోధిస్తున్నారే అన్న భావనతో ద్రౌపది పక్కున నవ్విందట. అప్పుడు భీష్ముడు, **“అమ్మా! ఇంతకాలం కౌరవులు పెట్టిన అపవిత్రమైన ఆహారాన్ని భుజించడంచేత ధర్మం నాలో అడుగున పడిపోయింది. అర్జునుడు వేసిన అంబులవల్ల నాలో ఉన్న చెడు రక్తమంతా బయటికిపోయి ఇప్పుడు పవిత్రమైన భావాలు బహిర్గత మవుతున్నాయి”** అన్నాడు. ఎట్టి ఆహారమో అట్టి మనస్సు అని బోధిస్తూ మన దేహాన్ని పుష్టిగా, సంతుష్టిగా, ఆధ్యాత్మిక సాధనా మందిరంగా రూపొందించుకోవడానికి భగవాన్ బోధించిన ఆరోగ్య సూత్రాలను, ఆహార నియమాలను వివరిస్తుంది, **“ఆరోగ్యప్రదాయి - శ్రీసత్యసాయి”**

‘మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది?’ అని ప్రశ్నిస్తూ మతభేదాలను కూలద్రోసి సమత, మమత, మానవతలకు పట్టం కట్టారు, భగవాన్. కనుకనే, అన్ని మతాలవారూ స్వామి సన్నిధికి వస్తున్నారు. విశ్వజనీనమైన స్వామి సందేశాల వెలుగులో ఆయా మత సిద్ధాంతాలను సరిగా ఆకళింపు చేసికొని హిందువులు ఆదర్శ హిందువులుగా,

ముస్లింలు ఆదర్శ ముస్లింలుగా, క్రైస్తవులు ఆదర్శ క్రైస్తవులుగా రూపొందుతున్నారు. ఇందుకు దృష్టాంతం ఫాదర్ ఛార్లెస్ ఒగాడా అనుభవాలు, “ఏసు, సాయి బోధల సారూప్యత”

ఒక పర్యాయం డా॥ సూరి భగవంతంగారు ఒక కవిగారిని వెంటపెట్టుకొని స్వామి సన్నిధికి వచ్చారు. ఆ కవిగారు స్వామి భక్తులు కారు. అయినా భగవంతంగారి కోరిక మేరకు స్వామిని స్తుతిస్తూ తొమ్మిది పద్యాలు వ్రాసి తెచ్చారు. కానీ, స్వామి భగవంతంగారిని పలకరించారే తప్ప కవిగారిని పట్టించుకోలేదు. స్వామి తనను అలక్ష్యం చేశారన్న కోపంతో ఆయన ఇంటర్వ్యూ గదినుండి బయటికి వచ్చిన తరువాత తన పద్యాల కాగితాన్ని చించేశారు. మరుసటి రోజు భగవంతంగారి బలవంతం మీద ఆయన మళ్ళీ స్వామి సన్నిధికి వచ్చారు. అయితే, పద్యాలు మాత్రం తేలేదు. ఈ పర్యాయం స్వామి ఆయన్ని ప్రేమగా పలకరించారు, ‘కవీ! అక్కడున్న ఆ పెన్ను, పేపరు తీసుకొని నేను చెప్పేది వ్రాసుకో’ అన్నారు. ఆయన ముందురోజు చించేసిన కాగితంలోని తొమ్మిది పద్యాలను స్వామి వరుసగా చెబుతుంటే ఆ కవిగారు నిశ్చేష్టులై స్వామి పాదాలపై వ్రాలి క్షమాపణ వేడుకున్నారు.

దివిలో రవిచంద్రుల దీప్తికీ, భువిపై కవి పండితుల స్ఫూర్తికీ కారణభూతులైన ఆ సాయి భగవానుని దివ్య లేఖని నుండి జాలువారిన ‘సత్యధర్మము శాంతి ప్రేమలతో...’ ప్రబోధ గేయంలోని పరమార్థాన్ని, కవన మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదింపజేసే రచన, “కర్మయే జన్మ ధర్మము”

ఒకనాటి సాయంత్రం స్వామి మందిరం వరండాలో విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తున్నారు. ఉన్నట్లుండి ఒక విద్యార్థిని లేపి, “ఇప్పుడే మీ వైస్ ఛాన్సలర్ కారు దిగాడు. నేనిక్కడ నిలబడి ఉండటంచేత లోపలికి రాకుండా బయట వేచి ఉన్నాడు. వెళ్లి నేను రమ్మన్నానని పిలుచుకురా” అన్నారు. ఆ విద్యార్థి వైస్ ఛాన్సలర్ ను తోడ్కొని లోపలికి వస్తుంటే స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఇతర విద్యార్థులతో, “ఈ గోడలు మీకు అడ్డుకానీ నా దృష్టికి ఏదీ అడ్డు కాదు” అన్నారు. దీపం ఎటువైపు చూస్తుంది? ఆ కాంతి కిరణాలు అన్ని వైపులకు ప్రసరిస్తాయి. అట్లే స్వామి కృపామయ దృష్టి

అన్నివేళలా అందరిపై ప్రసరిస్తూనే ఉంటుంది. “కళ్ళు కావని, ప్రేమవాకిళ్ళు” అని వర్ణించాడో మహాకవి. ఆ చల్లని చూపులోని మహిమను వివరించే రచన, “స్వామి దృష్టి పారిజాత వృష్టి”

స్వామి సంభాషణలో చోటుచేసుకొనే భావగర్భితమైన చమత్కారాలు మనలో సంస్కారాన్ని పెంపొందిస్తాయి. డైమండ్ ఉంగరాన్ని సృష్టించి భక్తునికి ప్రసాదించే సందర్భంలో ‘డై-మైండ్’ (Die-mind) అని బోధిస్తారు. ఆస్తిపాస్తులపై మమకారం పెంచుకోవద్దని హితవు చెప్పతూ Properties are not proper ties అని చమత్కరిస్తారు. ఈవిధంగా స్వామి సంభాషణలో మెరిసే చమత్కారాలలో సందేశాత్మకమైనవేగాక వారి సర్వజ్ఞత్వాన్ని వెల్లడిచేసి భక్తులకు కనువిప్పు కలిగించేవికూడా ఉంటాయి. అటువంటి కొన్ని ఆసక్తికరమైన సంఘటనలను ఈ మాసం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’లో చదువుతారు.

స్వామి దివ్య హస్తములతో స్ఫురింపజేయాలని ఒక భక్తుడు ఒక విభూతి ప్యాకెట్ పట్టుకుని ముందు వరుసలో కూర్చున్నాడు. స్వామి తన ముందుకు వచ్చినప్పుడు ఒక చేత్తో వారి పాదాలను తాకుతూ, మరో చేత్తో విభూతి పొట్లం ఎత్తి చూపించాలని అతని ఆశ. ఇంతలో వెనుక వరుసల నుండి ఒకరు తన విభూతి పొట్లంకూడా ఇచ్చి స్వామిచేత స్ఫురింపజేయవలసిందిగా కోరాడు. రెండు పొట్లాలను ఒకదానిపై ఒకటి పెట్టి పట్టుకుంటే పైనున్న పొట్లం మాత్రమే స్వామి స్పర్శకు నోచుకుంటుంది కదా! కాబట్టి, పైన ఎవరి పొట్లం పెట్టాలన్న ధర్మసంకటం ఎదురైంది. స్వార్థం వీడి క్రింద తన పొట్లం ఉంచి, ఆ అపరిచిత భక్తుని పొట్లం పైనపెట్టి దర్శనసమయంలో స్వామికి చూపించాడు. సర్వజ్ఞులైన స్వామి పైనున్న పొట్లాన్ని స్ఫురించి, క్రింది పొట్లాన్నికూడా స్ఫురిస్తున్నట్లు అతని అరచేయి క్రింద సున్నితంగా తట్టి, ముందుకు సాగిపోయారు. “స్వామి హస్తచాలనంతో సృష్టించి ఇచ్చినా, మనం తీసుకువెళ్ళిన విభూతి పొట్లాలను స్వామి దివ్యహస్తముతో స్ఫురించినా, విభూతి స్వామి అనుగ్రహానికి సాంకేతికమే!” అంటూ పరమ పవిత్రమైన విభూతి మాహాత్మాన్ని వివరిస్తుంది “మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి” ధారావాహికం.

- స॥

అవతారవాణి:

నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు

ఈనాడు మనకు కావలసినది. నూతన మతము కాదు; నూతన సమాజము కాదు; నూతన విద్య కాదు. ఈనాడు కావలసినది చిత్తశుద్ధి కలిగిన వ్యక్తులే! ద్వేషము, అసూయ, అహంకారము, స్వార్థము, ఈర్ష్య మొదలగు అపవిత్ర భావములు ఏనాడు మానవుల మనస్సునుంచి తొలగిపోవునో ఆనాడే మానవులు స్వస్థతను అందుకోగలరు. ఈనాడు మానవుల మధ్యనున్న సన్నిహిత సంబంధమును గుర్తింపగల వ్యక్తులు కావాలి; సమాజమునకూ, సమాజమునకూ మధ్యనున్న సన్నిహిత సంబంధమును గుర్తించే వ్యక్తులు మనకవసరము. “నేను” అనే స్థాయినుంచి ప్రయాణముచేసి, ఇంద్రియముల పరిమితిని మించి, దేహము అనే కోటగోడను దాటినపుడే విశాల ప్రపంచమున ప్రవేశించుటకు వీలగును. వ్యష్టి దృష్టినుంచి సమష్టి దృష్టికి పయనించవలెను. ఏనాడు విశాల ప్రపంచముతో సన్నిహిత సంబంధమును కలిగించుకొందుమో ఆనాడే వ్యష్టి తత్త్వము శూన్యమై చిత్తము వికసించును. సముద్రముతో చేరియున్నంతవరకే నీటిబిందువుకు విలువ. దానికి విరుద్ధమై ప్రత్యేకతను ఆశించిన, దాని రూపనామములు శూన్యమగును, నీటిబిందువును సముద్రములో చేర్చినపుడు అది సముద్రముయొక్క రూపనామములు, రుచి, గాంభీర్యములను పొందును. అట్లనే, స్వార్థమును విశాల ప్రపంచమందు చేర్చి తనమూలకముగా జన్మ సార్థకతను సంపాదించుటకు ప్రయత్నించిన వ్యక్తికికూడ విశాల హృదయము కలుగును.

ప్రతి వ్యక్తీ దేవుని దూతగానే లోకానికి వస్తున్నాడు

ఈనాడు పవిత్రమైన పర్వదినము, జీసస్ పుట్టిన దినము. జీసస్ మొట్టమొదట “నేను దేవుని మెస్సెంజర్ (దూతను)” అని తననుగురించి తాను చెప్పినాడు. ఆ పదము ఒక్క జీసస్కు మాత్రమే అన్వయించునది కాదు,

పుట్టిన ప్రతి మానవుడూ దేవుని మెస్సెంజర్గానే బయలుదేరుతున్నాడు. జీవతత్త్వముయొక్క పరమ రహస్యమును, ఆత్మయొక్క పవిత్రతను లోకానికి చాటే నిమిత్తమై ప్రతివాడూ వచ్చుచున్నాడు. తన స్వార్థము కొరకు, తన పొట్టకూటికై, భోగభాగ్యాలకై ఎవడూ జన్మించడు. భగవంతుని లీలాగుణములను, మహిమలను, కృపావిశేషమును లోకమునకు చాటే నిమిత్తమై జన్మిస్తాడు అనే సత్యమును గుర్తించి వర్తించుట అవసరము.

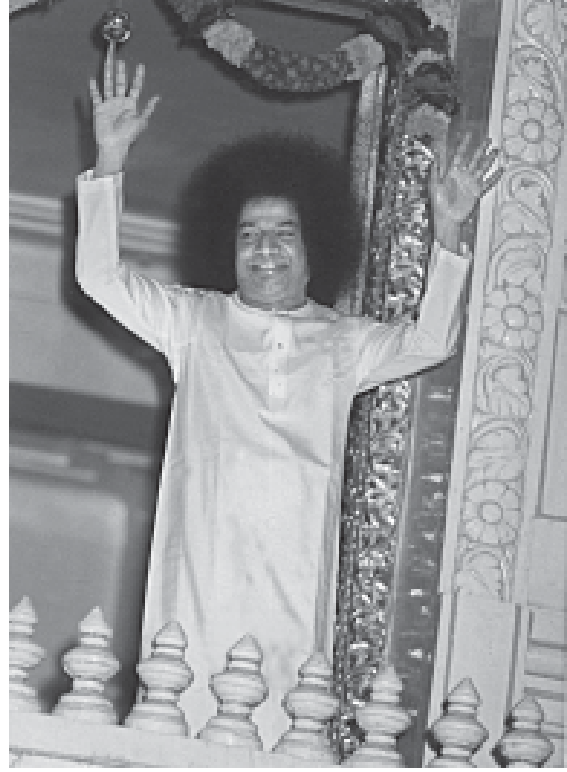
భగవంతుని దర్శించుటకు ప్రత్యేక ప్రదేశమునకు వెళ్ళనక్కరలేదు. దృష్టిని అంతర్ముఖము గావించిన చాలు. భగవద్గీతలో తన ఆత్మస్వరూపము కోటి సూర్యుల కాంతితో కూడినదని వెల్లడించిననూ, మానవుడు అంధకారమైన అజ్ఞానములో మునిగి అల్లాడుచున్నాడు. ఇంక, “శృణ్వంతు విశ్వే అమృతస్య పుత్రాః” అని శ్రుతులు చాటుచున్నప్పటికీనీ కేవలము మృత్యుభయమునకు వశమై దేహబుద్ధిని పెంచుకొని ఇంద్రియములకు బానిసగా, అంతులేని బాధలకు గురియగుచున్నాడు. మరొక విషయము - “నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు, అదే నీ నిజతత్త్వము; సచ్చిదానందమే ఆత్మయొక్క స్వభావము” అని శ్రుతులు చెప్పుచున్ననూ, దుఃఖములో పడి నిరాశను, నిస్పృహను అనుభవించుచున్నాడు. మానవుని దుఃఖమునకూ, విచారమునకూ కారణమేమనగా తన ఆత్మతత్త్వము కాంతిమయము, అమృతస్వరూపము, ఆనందమయము అనే యథార్థమును మరచి అంధునిగా, బలహీనునిగా, మూఢునిగా జీవించటమే! ఈ పవిత్ర సత్యమును లోకులకు చాటే నిమిత్తమై ప్రతివాడూ దేవుని మెస్సెంజర్ (దూత)గా లోకానికి వస్తున్నాడు. కేవలము తిండితీర్థాదులకై, నిద్రపానాదులకై బ్రతుకకుండా, ఆదర్శవంతమైనరీతిగా తనలోని దివ్యత్వమును ఆచరణమూలంగా నిరూపించటమే మానవుని కర్తవ్యం.

ఆహార నిద్రా భయ మైథునాదులను మృగములు, పక్షులుకూడ సహజముగనే అనుభవిస్తూ వస్తున్నాయి. మానవులు కూడ వాటితోనే తమ జీవితమును అంత్యము చేసిన, అది మృగలక్షణమేకాని, వేరుకాదు. ఇంక, మానవులు ఎందుకు ఇన్ని విద్యలను నేర్పాలి?! యూనివర్సిటీలకు పోయి చదివి, పట్టాలనెందుకు అందుకోవాలి?! కాదు, కాదు. మానవుడు తనలో నున్న దివ్యత్వమనే పవిత్రతత్త్వమును కనుగొని వెల్లడించి ఆనందించి ప్రత్యేక కీర్తిని సంపాదించినప్పుడే తనది సరజన్మము అనేదాన్ని ప్రకటించి ప్రకాశింపజేసినట్లగును.

అద్వైతమే జీవిత గమ్యము

మెస్సెంజరుగా వచ్చిన జీసస్ దివ్యత్వమును, సమాజసేవను, సర్వసమత్వ భావమును గుర్తించి చాటుటచేత, “నేను దేవుని పుత్రుడను” అని తనగురించి తాను చెప్పుకొన్నాడు. మరికొంతకాలమునకు “నేనూ నా తండ్రి ఒకటే” అను స్థాయిని తాను అందుకొన్నాడు. భగవంతుని కుమారుడు, అనగా, శ్రుతులు చెప్పుచున్నట్లు “అమృతస్య పుత్రాః” అని అర్థము. భగవద్గుణములైన నిర్మల ప్రేమ మరియు అహంకార మమకార రహిత సేవాతత్పరత యను పవిత్ర భావములు, కర్మలు మానవుని సాయుజ్య పదవికి అర్హునిగా మార్చును. భగవంతుని బిడ్డలమని చెప్పుకొంటూ, భగవంతుని ఆస్తిపాస్తులను మాత్రము ఆశించుచూ, భగవంతునికి ప్రీతికరమైన సద్గుణ సదాచారములను దూరం నెట్టి, దుర్గుణ దురాచారములను అండగా కొని అల్లాడితే జీవితము సఫలం కాదు. ప్రతి ఒక్కరూ గుణములను సరిదిద్దుకొనుటకు ప్రయత్నించ వలెను. “బ్రహ్మవిద్రుహైవ భవతి” అని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి. “నేనూ నా తండ్రి ఇద్దరూ ఒకటే” అనిన, తండ్రి స్థానమునకు కుమారుడు చేరినాడనేదే అర్థము. “బ్రహ్మ విద్ బ్రహ్మమే” అయినాడు.

దీనినే ద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము, అద్వైతము అని మూడు మార్గములుగా అనాది కాలమునుంచి భారతీయులు ఆచరించుచున్నారు. “నేను భగవంతుని దూతను” అనునది ద్వైతము. భగవంతుడు మాస్టర్; ఇతడు మెస్సెంజర్. ఇట్టి సాధనవలన మనస్సు

శోభాయామానముగా మారి, పరిశుద్ధమై, విశేష తేజస్సుతో ప్రకాశించుట జరుగును. అప్పుడు తాను భగవంతుని కుమారుడగును. కుమారుడు తండ్రిని అధికారముతో అడుగవచ్చును; మెస్సెంజరుకు, కుమారునకు చాలా వ్యత్యాసమున్నది. కాబట్టి, ఇది విశిష్ట - అద్వైతముయొక్క భావము. ఈ మార్గమందు క్రమశిక్షణచే పవిత్ర గుణములభివృద్ధియగుటచేత తండ్రి - కుమారుల భేదము దూరమై సాయుజ్యము పొంది అద్వైత స్థితిని మానవుడు అందుకోగలడు. ద్వైతస్థాయినుంచి, విశిష్టాద్వైతమును ప్రవేశించి అద్వైతమనే గమ్యమును జీసస్ చేరాడు. ఏమీ తెలియని అమాయకుడైన పిల్లవాడుకూడ ఒకే తరగతిలో సంవత్సరముల తరబడి కూర్చోవటానికి ఏమాత్రమూ సమ్మతించడు. పైక్లాసుకు పోవాలి అని ఆవేదన పడుతూంటాడు. మరి, విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన సుజ్ఞానములు కలిగిన మానవుడు ఒకే క్లాసులోనే జీవితమంతా ఉండునని నిర్ణయించుకొనుట అజ్ఞానమునకు ప్రథమ లక్షణం.

జీసస్ సేవకుడుగా సేవ్యుడుగా సేవాభావమును పవిత్రము చేసికొని మహనీయుడుగా ప్రకాశించినాడు. లోకకళ్యాణమునకై ఉద్భవించినాడు; జగత్తునందు అనేక మహిమలను నిదర్శనముగా చూపించి ప్రజలనాకర్షించి సత్యబోధ చేసినాడు. మీరుకూడ సర్వజీవులయందూ ఉన్న సర్వోత్కృష్టమైన జీవతత్త్వమును ఏకముగా భావించాలి. దివ్యత్వమనే సౌధమున ప్రవేశించాలని ప్రయత్నించినపుడు మీకు రెండు ద్వారములు అడ్డుగానుండును; ఒకటి ఆత్మస్తుతి, మరొకటి పరదూషణ. ఆ తలుపులను మూసి అసూయ అనే గడియ వేయబడియుండును. అహంకార మనే పెద్ద తాళము కూడ తగిలింపబడియుండును. ప్రేమ అనే తాళపుచెవితో ఆ తాళమును తీసి, అసూయ అనే గడియను తీసి పారవేసి, ఆత్మస్తుతి, పరనింద అను తలుపులు తెరిచిన ఆ ఆనంద సౌధమున ప్రవేశించుటకు అవకాశము దొరకును.

అన్ని విద్యలకన్న ఆధ్యాత్మిక విద్య మిన్న

జగత్తులో అనేక విద్యలను నేర్చుకుంటున్నాము; అయితే, 'ఆధ్యాత్మ విద్యా విద్యానాం', విద్యలలో ఆధ్యాత్మిక విద్యయే గొప్పది. అది ఒక పెద్ద సముద్రమువంటిది. సర్వనదులకు సముద్రము గమ్యమైనట్లుగా, సర్వ విద్యల గమ్యము ఆధ్యాత్మిక విద్యయే. పుణ్యనదులలో స్నానము చేయదలచువాడు అన్నినదులూ చేరే ధనుష్కోటియందు స్నానము చేసిన, కోటినదులలో స్నానమొనర్చిన పుణ్యము నందుకొంటాడు. అట్లనే, ఆధ్యాత్మిక విద్యయందు ఆరి తేరి సాధనలు సలిపినపుడు మనము సర్వవిద్యల సారమునూ అనుభవించినవారమవుదుము. సమష్టి స్వరూపుడైన సర్వేశ్వరుడు ఆత్మస్వరూపముగా అందరిలోనూ ఉన్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. "ఈశావాస్య మిదం సర్వం" అని

శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి; బైబిలులోకూడ సమాన తత్త్వము సమరసతత్త్వము వీటినే ప్రకటించటము జరిగియున్నది. కాబట్టి, ఏ ఒక్క మత భేదమునకూ చోటివ్వక కలహముల కవకాశమీయక, మానుషత్వంలోని దివ్యత్వమును గుర్తించి వర్తించాలి. స్వార్థమును దూరము చేసి విశాల దృష్టిని అభివృద్ధి చేసే విధానమే, సాధన. ఈ విశాలదర్శమును సాధించుటకై జీసస్ తన రక్తమును ధారపోసినాడు. వారి ఆశయాలను, ఆదర్శాలను కించితైనా ఆచరణలో పెట్టిన కాని మీరు ఈ పండుగనాచరించుట సార్థకము కాదు.

పవిత్రమైన ఈ జన్మోత్సవముయొక్క జ్ఞాపకార్థముగా ఆత్మస్తుతిని దూరము నెట్టి పరదూషణ వదలి ప్రేమతో సమాజసేవకు కంకణము కట్టుకొని శక్తివంచన లేక ప్రయత్నించండి. కేవలం భౌతిక సుఖ సంతోషములకే పాటుపడటము మానవత్వమునకే అపమానము. ఆకలి ఇచ్చినవాడు అన్నమీయక తప్పుదు; నారు పెట్టినవాడు నీరు పోసే తీరాలి. తిండి కోసము జీవితము రాలేదు; జీవయాత్ర సాగించుటకు తిండి అవసరము, అంతే! మాటలు కోటి చెప్పుటకన్న ఆచరణలో ఒకటైనా ఉంచుటకు పూనుకోవాలి. నిర్మల ప్రేమయే అన్నిటికన్న సులభమైన ఆధ్యాత్మిక మార్గము. ప్రేమతో నిండిన హృదయమునందే పరమాత్ముడు నివసిస్తాడు. దయగల హృదయమే దైవమందిరము. ఇది జీవునికి దేహం మాత్రమే కాదు; దేవునికి దేవాలయముకూడ! పవిత్రమైన దేహమును సార్థకమైన కర్మలకే వినియోగించాలి. దానిని దుర్మార్గమున దుర్వినియోగము చేయకూడదు. ఈ ఆశయమును సదా సర్వత్ర దృఢపరచుకొని మీరు ఆచరణలో పెట్టవలెను అని ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

(1976 క్రిస్మస్ సందేశమునుండి)

L

‘అను’ రెండు అక్షరములు. ‘అ’ అనగా ఒక్కటి. ‘ను’ అనగా దైవము. దైవము ఒక్కడే అనే సత్యాన్ని నిరూపించిన తత్త్వము ఇది. దైవము ఒక్కడే. గమ్యము ఒక్కటే. మానవత్వమందున్న దివ్యత్వము ఒక్కటే అనే సత్యాన్ని ఇది బోధిస్తుంది. అన్ని మతముల సారము, అన్ని శాస్త్రముల మూలము, అన్ని మార్గముల గమ్యము దైవతత్త్వము ఒక్కటే.

- బాబా

విశ్వరూపం

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

త్వమాదిదేవః పురుషః పురాణః
త్వమస్య విశ్వస్య పరం నిధానమ్
వేత్తాసి వేద్యం చ పరం చ ధామ
త్వయా తతం విశ్వమనన్తరూప

“ఓ అనంతరూపా! నీవు ఆదిదేవుడవు, సనాతన పురుషుడవు. ఈ జగత్తునకు పరమాశ్రయుడవు. నీవు సర్వజ్ఞుడవు, సర్వవేద్యుడవు, పరంధాముడవు. ఈ జగత్తు అంతయును నీచే పరిపూర్ణమైయున్నది”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 11 శ్లో. 38)

తస్మాత్ ప్రణమ్య ప్రణిధాయ కాయమ్
ప్రసాదయే త్వా మహా మీశ మీద్యమ్
పితేవ పుత్రస్య సఖేన సఖ్యః
ప్రియః ప్రియాయార్హసి దేవ సోధుమ్

“ఓ మహాప్రభూ! నా శరీరమును నీ పాదముల కడ నిడి సాష్టాంగముగా ప్రణమిల్లుచున్నాను. స్తవనీయుడవు, సర్వేశ్వరుడవు అయిన నీవు నాయందు ప్రసన్నుడవగుటకై నిన్ను ప్రార్థించుచున్నాను. దేవా! కుమారుని తండ్రి క్షమించున్నట్లు, మిత్రుడు మిత్రుని క్షమించున్నట్లు, భార్యను భర్త క్షమించునట్లును నా అపరాధములను నీవు క్షమింపుము.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 11 శ్లో. 44)

విశ్వరూప దర్శనము గాంచిన అర్జునుడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మునితో పలికిన పలుకులివి. సాయి భక్తులమైన మనమందరం ఎంతో అదృష్టవంతులము. భగవాన్ విశ్వరూపమును దాదాపు డెబ్బయే సంవత్సరములు చూడగలిగితిమి. భారతావనికి స్వాతంత్ర్యం రాకపూర్వము

ఎటువంటి సౌకర్యాలకూ నోచుకోని ఒక మారుమూల కుగ్రామమైన పుట్టపర్తిలో జన్మించిన ‘సత్య’, సత్యసాయిగా జగద్వ్యాప్తి గాంచి మనకు చూపించిన విశ్వరూపము మనల్ని ధన్యులను చేసింది. ప్రపంచం నలుమూలల నుంచీ భక్తులను ప్రశాంతి నిలయానికి ఆకర్షించిన ఆ మహత్తర శక్తి విశ్వరూపమే కదా!

సాయి భక్తుడు లేని దేశమేదైనా ఈ భూమండలం మీద ఉందా? మరి ఏమీ ఎరుగనట్లు నటిస్తూ మనకు కనిపించిన స్వామివారి విశ్వరూపమే ఈ సాయి సామ్రాజ్యం కాదా? అర్జునుడు యుద్ధ సమయంలో కొద్ది సమయం గాంచిన ఆ విశ్వరూపమే మనం ఎన్నో దశాబ్దములు చూడగలిగాము.

ప్రేమరతనాలు - 24

కోటాసుకోట్ల సాయి భక్తులు ఆరాధించే దైవం శ్రీ సత్యసాయి. ఏ భక్తుని అడిగినా, సాయితో మమేకమైన జీవితానుభవాలను అనర్గళంగా ఏకరువు పెట్టగలడు. ప్రతి భక్తునికి సాయి ఒక విశ్వరూపమే.

ఏదవ తరగతి మధ్యలో పాఠశాల వదలి, జగత్తుకు పాఠములు నేర్పిన స్వామి ఎవరు?

ఏ పట్టాలూ లేని స్వామి మహాపండితులను కూడా సంభ్రమాశ్చర్యములతో నింపిన ప్రజ్ఞాకాంతులను ఎలా ప్రసరింపజేశారు?

వారిని దర్శించినంతనే జనులు సమ్మోహితు లవ్వడంలోని రహస్యమేమిటి?

వారి పలకరింపుతో ఒడలు మరచి పులకరించడ మేమిటి?

వారి తలంపే ఒక ఆశాజ్యోతిగా లక్షలాది భక్తులు జీవనయానం సాగించటంలో ఏ అదృశ్య శక్తి పని చేస్తోంది?

ఎవరు ఈ స్వామి? ఏమిటా శక్తి?

"love arrives on tip-toes and when it leaves, it leaves with a big bang." ఈ ఆంగ్లసూక్తి మన స్వామికి ఎంత అద్భుతంగా అన్వయిస్తుందో కదా!

మనకు తెలియకుండానే ఆ ప్రేమస్వరూపుడైన స్వామి మన హృదయాలను ఆక్రమించుకున్నారు. కొంత ఎడబాటు కలిగిందన్న ఆలోచనే మనల్ని కకావికలం చేసింది. కానీ, ప్రశాంతంగా పునరాలోచన చేస్తే, స్వామివారు మనతోనే ఉన్నారన్న సత్యం మన హృదయాంతరాళములలో ప్రస్ఫుటంగా స్ఫురిస్తుంది.

“భగవంతుడు భక్తులకు దూరంగా ఎలా ఉండగలడు? భక్తులు లేకపోతే భగవంతునికి ఏమి పని?”

ఇవి స్వామి వారి మాటలు.

స్వామివారు సాయిగా అవతరించిన పిమ్మట దాదాపు 70 సంవత్సరములు భక్తోద్ధరణలోనే నిమగ్నమైయున్నారు. వారి రాక మనకోసమే!

“రాకపోకలు లేని రాజచంద్రుడు వచ్చుటెక్కడికి, పోవుటెక్కడికి!”

స్వామివారు స్వయముగా రచించిన ఒక నాటకంలో శ్రీకృష్ణుని గురించి గోపికల మధ్య జరిగే సంభాషణ ఇది.

నిజమే కదా! స్వామివారికి రాకపోకలేమిటి! స్థిరమైన తెల్లటి తెర (స్క్రీన్) పై రంగురంగుల చిత్రాలు మారుతూ మనల్ని అనేక భావోద్వేగాలకు గురిచేస్తాయి. తెర లేకుండా రంగుల బొమ్మలు కానరావు. జగదీశ్వరుడనే తెరపై మనకు కనిపించే చలనచిత్రమే ఈ జగత్తు. ఈ రంగుల ప్రపంచమంతా మార్పులు, చేర్పులతో కూడుకొని ఉంటుంది. నిరంతరం బొమ్మలు మారుతుంటాయి. ప్రదేశాలు మారుతుంటాయి. ఆనందభరితమైన సన్నివేశాలుంటాయి. దుఃఖభరితమైన సందర్భాలుంటాయి. చెలరేగే అగ్ని పర్వతాలగుపడతాయి. ఉప్పొంగే సముద్రాలు కనపడతాయి. కానీ, ఇవన్నీ ఆ తెల్లటి తెరను ఏమాత్రం

ప్రభావితం చేయలేవు. మనమంతా ఆ తెరపై బొమ్మలవలె వస్తూ పోతూ ఉంటాము. కానీ, రాకపోకలు లేకుండా ఈ ‘బొమ్మలలో’ అంతర్లీనంగా వెలుగొందే నిశ్చలమైన, నిత్యసత్యమైన తెరనే మన స్వామి. ఆ తెర లేక ఈ రంగుల ప్రపంచమే కానరాదు. ఈ జగత్తుకంటెక్కి ఆధారమైన, సాక్షిభూతమైన ఆ దివ్యశక్తియే మన స్వామి.

2006 సం॥లో ఒకరోజు స్వామివారు తమ కారులో బయటికి వెళ్ళడానికి కారును రప్పించమన్నారు. నేను కూడా అక్కడే ఉన్నాను. యజుర్మందిరంనుండి స్వామి

కారులో బయలుదేరారు. కారు కుల్ప్వంత్ హాలు మధ్యలో ఆగింది. ఉన్నట్లుండి స్వామి రమ్మంటున్నారని పిలుపు విన్నాను. పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి కారు ప్రక్కన స్వామికి దగ్గరగా నిల్చున్నాను.

కారు అద్దం దించారు. చాలా నెమ్మదిగా మాట్లాడారు. స్వామివారు తాము సాధారణంగా కూర్చునే ప్రాంతాన్ని చూపిస్తూ, “అక్కడే ఈ దేహమును ఉంచాలి” అన్నారు.

పదివేల వోల్ట్ల కరెంటు నా దేహములో ప్రవహించి నట్లయింది. నిశ్చేష్టునిగా నిలబడిపోయాను. నోట మాట రాలేదు. స్వామి కారు ముందుకు సాగిపోయింది. నా దేహంలో ఉన్న నీరంతా కళ్ళవైపే పరుగెత్తింది.

దైవసంకల్పాన్ని తెలుసుకోవటం మనకు సాధ్యం కాదు. ‘ఎందుకు?’, ‘ఎలా?’, ‘ఏమిటి?’ అనే ప్రశ్నలను మనస్సు ఎప్పుడూ సంధిస్తూనే ఉంటుంది. కానీ, అన్నింటికీ సమాధానం కావాలంటే అది జరుగకపోవచ్చు. నిజంగా మనం సమాధానం లేని ఎన్నో ప్రశ్నలతో మన నిత్య జీవితం సాగిస్తున్నాము. సమాధానాలు వెతకటం వృథా. దైవరహస్యాలు మానవ మేధస్సుకు అంతుపట్టవు.

స్వామి తమ దేహమనే ఉపాధిగురించి ఎప్పుడూ తమది కానట్లే మాట్లాడేవారు, అలాగే ఉండేవారుకూడా. దేహము వారిని పరిమితం చేయగలదా? సర్వవ్యాపియైన భగవంతుణ్ణి ఐదడుగుల మూడంగుళాల దేహం పట్టి ఉంచగలదా!

సర్వత్రా ఉన్న దైవము మనకు గోచరింపదు. పంచభూతాత్మకమైన ఈ జగత్తునందు పంచేంద్రియాలతో జీవితం సాగిస్తున్న మనము ఇంద్రియాతీతమైన దైవత్వాన్ని అనుభూతి చెందటం అంత సులభం కాదు. అందుకే దైవము మనందరికీ చేరువగా ఉండి, మనతో సంభాషించి, ప్రేమను పంచి, మనల్ని ఉద్ధరించటానికే ఒక ఉపాధిని ధరించి అవతరిస్తాడు. ఆ దివ్యశక్తికి ప్రతిరూపము కనుకనే స్వామివారు మనల్ని అంతగా ఆకర్షించి, ప్రేమను పంచి, దివ్యానందంలో ఓలలాడించారు.

ఒక పర్యాయం సహస్ర పూర్ణచంద్ర దర్శనోత్సవ సందర్భంలో స్వామివారు నాతో మాట్లాడుతూ, “వీల్చైర్ కు పరిమితమయ్యాను కాబట్టి నేను ఎక్కువగా పని చేయలేకపోతున్నారా” అన్నారు.

2

ఆ మాట విని, “స్వామీ, నేనొక మాట చెప్పవచ్చా?” అని ప్రార్థించాను. అనుమతించారు.

“స్వామీ! తమరు ఈ వీల్చైర్లో కూర్చునే చెన్నై పట్టణానికి త్రాగునీటి పథకాన్ని పూర్తి చేశారు.

ఈ వీల్చైర్లో కూర్చునే తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాల్లో దాదాపు 500 గ్రామాలకు త్రాగునీటి పథకాన్ని రూపకల్పన గావించి, అమలు చేసి లక్షలాది గ్రామీణుల దాహార్తి తీర్చారు.

ఈ వీల్చైర్లో కూర్చునే దేశంలోనే పెద్దవాటిలో ఒకటైన ఇండోర్ స్టేడియంను అతి స్వల్పవ్యయంలో విద్యార్థులకోసం కట్టించి, రాష్ట్రపతి శ్రీ అబ్దుల్ కలామ్ గారి చేత ప్రారంభింపజేశారు.

ఈ వీల్చైర్లో కూర్చునే పుట్టపర్తిలోనూ, చెన్నైలోనూ అతిరుద్ర యాగాల్ని చాలా ఘనంగా నిర్వహింపజేసి, లక్షలాది భక్తులకు ఆనందాన్ని చేకూర్చారు.

ఈ వీల్చైర్లో కూర్చునే గ్రామసేవలను జయప్రదంగా జరిపిస్తూ, లక్షలాది జనులకు అన్నదానము, వస్త్రదానము చేయించారు.

ఈ వీల్చైర్లో కూర్చునే దేశ విదేశాలనుంచి వచ్చే భక్త బృందాలతో మాట్లాడుతూ, వారి కార్యక్రమాలను పర్యవేక్షిస్తూ, దిశానిర్దేశం చేస్తూ ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసే అసంఖ్యాకులకు మీరు ఆశీస్సులందిస్తూ వచ్చారు.

ఏ ఒక్కనాడు కూడా మీరు ఈ దేహానికి పరిమితం కాలేదు కదా! బాగా నడువగలుగుతున్న మాలాంటివాళ్ళు ఈ కార్యక్రమాలలో ఒక్కశాతమైనా చేయగలుగుతామా స్వామీ?” అన్నాను.

నా హృదయంలోంచి పెల్లుబికిన ఈ మాటలు వారి చెంత నిలచి నేను మనవి చేస్తున్నప్పుడు, వారు నా కళ్ళలోకి తదేకంగా, ప్రేమగా చూస్తూ అందించిన ఆశీస్సులు నాకు జన్మజన్మలకూ తరగని సంపద.

దేవదేవుడు ప్రతి ప్రాణిలోనూ దేహిగా ఉన్నాడు. ఈ జగత్తంతా ఆ దివ్యవైతన్యంతోనే నిండి ఉంది. అది లేక క్షణమైనా మనకు మనుగడ లేదు.

అందుకే ఒక భక్తుడు, “స్వామీ, మీరు లేచి నడవాలి” అని ప్రార్థించినప్పుడు, “పిచ్చివాడా! నేను నడువకుండానే ఇదంతా నడుస్తున్నదనుకుంటున్నావా?!” అన్నారు.

ఇది అక్షర సత్యం అని ప్రత్యేకించి చెప్పవలసిన పనిలేదు.

“ఎదను విడదు, ఎడబాయలేదు, మిమ్మేలుచుండు ఏవేళలా” అని స్వామివారిచ్చిన హామీని మనం సదా మన హృదయాలలో పదిలంగా భద్రపరచుకోవాలి.

మన ఇంట, వెంట, జంట, కంట ఉంటానన్న స్వామి మాటలను మనమెన్నడూ మరువరాదు. ఇవి భగవత్ వాక్కులు. అప్పుడు ఇప్పుడు ఎల్లప్పుడు స్వామివారు భక్తులను తోడునీడగా కాపాడుతూనే ఉన్నారు, ఉంటారు.

స్వామివారి మహాభినిష్క్రమణ తరువాత 2012 వేసవి సెలవులలో నేను భార్యాపిల్లలతో డార్జిలింగ్ వెళ్ళాను. తిరుగు ప్రయాణంలో, అది చలి ప్రదేశము, కొండ ప్రాంతము కావటంచేత నా చిన్న కొడుకు చి|| ప్రజ్ఞాత్ శ్వాస తీసుకోవడానికి ఇబ్బంది పడసాగాడు.

ముందు జాగ్రత్తగా నా భార్య నెబ్యులైజర్ యంత్రాన్ని వెంట తెచ్చింది. పిల్లవానికి నెబ్యులైజేషన్ ఇస్తేగాని కోలుకునే స్థితి కాదు. చాలా ఇబ్బంది పడుతున్నాడు. నెబ్యులైజర్ వాడటానికి కరెంటు సౌకర్యం, త్రీపిన్ ప్లగ్లు కావాలి. కానీ, కనుచూపు మేరలో జనావాసాలేవీ కనిపించలేదు.

కారు నిలిపి చేయగలిగిందేమీ లేదు కనుక, ఎక్కడైనా ఇళ్ళు కనిపిస్తాయేమోనని చూస్తూ, వెతుకుతూ ప్రయాణం కొనసాగించాము.

అంతకంతకూ ఇబ్బంది తీవ్రమై పిల్లవాడు స్పృహ కోల్పోయే స్థితికి వచ్చాడు. చాలా కంగారుపడ్డాము. స్వామిని తలుచుకుంటూ ఏదైనా దారి చూపమని ప్రార్థిస్తూ వెతుకుతూనే ప్రయాణం సాగించాము.

ఇంతలో రోడ్డు ప్రక్కన దూరంగా ఒక చిన్న టీకొట్టు కనిపించింది. అక్కడ ఆపుదామంటే, “అక్కడేముంటుంది సార్? ముందుకు వెళదాం” అన్నాడు డ్రైవరు. అయినా అపమన్నాను.

కారు దిగి లోపలకు వెళ్ళాను. నా ఆనందానికి, ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు. ఆ చిన్న టీకొట్టులో అభయ హస్తముతో స్వామివారి ఫోటో కనిపించింది.

అంతవరకూ నేను పడ్డ టెన్షను ఒక్కసారిగా మాయమైంది. అటూ ఇటూ చూస్తే అక్కడొక చిన్న ఫ్రీజ్

ఉంది. ఆ సమయంలో కరెంటు కూడా ఉంది. మావద్ద ఉన్న నెబ్యులైజర్ వాడటానికి ఆ ప్లగ్లు సరిగ్గా సరిపోతుంది.

ఆ కొట్టు యజమానికి మా సమస్య చెప్పాను. ఆయన తక్షణమే ఫ్రీజ్ కి ఉన్న కనెక్షన్ తొలగించి, నెబ్యులైజర్ కనెక్టు చేసుకొమ్మని ఆహ్వానించాడు.

పిల్లవాడు కూర్చోవడానికి కుర్చీ వేశాడు. నెబ్యులైజేషన్ ఇవ్వటం మొదలెట్టాము. అప్పటికిగాని నేను అక్కడ వ్రేలాడదీయబడిన స్వామి కేలండర్ ను గమనించలేదు. స్వామి పాదాల క్రిందనే పిల్లవాడు కూర్చోని ఉన్నాడు. కొండంత ధైర్యం వచ్చింది. నెబ్యులైజేషన్ పూర్తి అయింది. పిల్లవాడు తేరుకున్నాడు. బయలుదేరేముందు ఆ కొట్టు యజమానికి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా కొంత డబ్బు ఇవ్వ బోయాను. అతను నిరాకరించి, “సాయిరాం” అన్నాడు.

ఆ కొండ ప్రాంతంలో, ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో టీకొట్టు ఉండటమేమిటి? ఆ చిన్న టీకొట్టులో నెబ్యులైజర్ పెట్టడానికి త్రీపిన్ ప్లగ్ సౌకర్యం ఉండటమేమిటి? అన్నిటికీ మించి, మమ్మల్ని ఆదుకోవడానికి, మాకోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్లుగా స్వామివారు అభయహస్తంతో సాక్షాత్కరించడమేమిటి?! మరి స్వామి లేరా!

ఈ సంఘటన తలుచుకున్నప్పుడల్లా ఆనందంతో, కృతజ్ఞతాశ్రువులతో నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లుతాయి.

పిలిచిన పలికే దైవం స్వామి. వారు లేనిదెక్కడ?! వారు మనల్ని ఎప్పుడూ వీడరు, వీడలేరు. మనలోనే ఉన్న స్వామి మనల్ని విడిచి వెళ్లడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది?! వారి మహాభినిష్క్రమణ అనంతరం కూడా విశ్వవ్యాప్తంగా భక్తులు పొందుతున్న ఇటువంటి అనుభవాలే ఇందుకు ప్రత్యక్ష తార్కాణం.

ఆ విశ్వవైతన్యమూర్తి మనకు సదా తోడునీడగా ఉండాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఇక్కడ పాఠకులకు ఒక చిన్న మనవి.

స్వామివారితో నాకు గల అనుబంధాన్ని, వారు నాకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలను గత 24 నెలలుగా మీతో పంచుకొనే మహద్భాగ్యం కలిగింది.

కొంత విరామం తరువాత స్వామివారి కృపాశీఘ్రులతో మళ్ళీ కలుసుకుందాం.

సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు

P

అవతారవాణి:

సేవాసాధన ఒక తపస్సు

ప్రేమస్వరూపులారా!

మానవులలో ఉన్న విశిష్టత సేవాతత్వమే. సేవకు మించిన అధిక స్థానము మరొకటి లేదు. సేవాసంస్థలలో చేరి సభ్యులమయ్యామని గర్విస్తున్నారు. కానీ ఆశించిన ఫలితాల నందుకోలేకపోతున్నారు. చేసే సేవ పరుల సేవ. అది పరులను తృప్తిపరుస్తుందా అని ఆలోచించాలి. ఆత్మతృప్తి అవసరము. ఏ సేవలో పాల్గొన్నా “హృదయపూర్వకముగా ఈ సేవ చేశాను” అని తృప్తి ఉండాలి. మీరు ఒకవిధమైన స్కార్ఫును, బ్యాడ్జీని కట్టుకున్నారు. అది పట్టము ఇచ్చినట్లు సూచన. దానిని ధరించినందుకు మీరు సక్రమ మార్గంలో ఉపయోగించుచున్నారో, దుర్వినియోగం చేస్తున్నారో అని యోచించాలి.

నీవు ధరించు స్కార్ఫు, బ్యాడ్జీ అలంకారము కొరకు కాదు. అది ధరించి సేవలో నీకు సంపూర్ణ సంతృప్తి కలిగినా లేదా అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొనుము. సేవ చేయుటకు అవకాశములను వెదుకుము. సేవాసంస్థలందు దుర్బలులకు, సోమరిపోతులకు స్థానము లేదు. నవవిధ భక్తిమార్గములలో సేవకు అత్యంత ఉత్కృష్టస్థానమున్నది. క్రొత్త స్నేహితులకొరకు, క్రొత్త పరిచయములకొరకు మీరు ప్రశాంతి నిలయమునకు రానక్కరలేదు. ఎవరైతే మీకు సేవ చేయుటకు అవకాశమొసగెదరో వారే మీకు నిజమైన అత్యంత ముఖ్యస్నేహితులు.

ఇతర సంస్థలకు, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలకు మధ్యనుండు తేడాను మీరు బాగుగా గుర్తించాలి. సేవా సంస్థలు ఆడంబరము లేకుండా ఉండాలి. సేవ చేయుటలో

వ్యక్తులకు సంతృప్తి కలగాలి. సేవయందుండు పవిత్రతను గుర్తించాలి. సేవచేయుటలో తనయందు అహంకారము నశించాలి. అంతేకాదు, దానవ ప్రవృత్తులగు అసూయ, అహంకారము, క్రోధము మొదలగునవి అంతరించాలి. ఈ దానవ ప్రవృత్తులను అరికట్టుటకు సేవ ఉపకరిస్తుంది. జవధ్యానములు చేయకపోయినను ఫలవాలేదు. సేవయందు సంపూర్ణముగా మునిగిపోవాలి. తపస్సు అంటే

సంసారమునుండి, భార్యాపిల్లలనుండి పిరికిపందలాగా భయపడి అరణ్యమునకు పారిపోవుటకాదు. దానిని తపస్సు అనరు, తపస్సు అంటారు. అది మూర్ఖత్వము. కొంతమంది అరణ్యమందు కూర్చున్నా వారి మనస్సు వారి ఊళ్ళమీద, భార్యాపుత్రాదులమీద పోతుంది. తపస్సు అనగా, “hands in society and head in forest” తలలో అన్య భావములకు చోటివ్వక సేవ చెయ్యాలి. ఇది నిజమైన సేవ. ఏ సేవ దొరికినా భగవంతుడే అందజేశాడు అనుకోవాలి. “ఈశ్వరస్సర్వ భూతానాం” ఎవరికి సేవ చేసినా అది ఆ పరమాత్మునికే చెందుతుంది. అటువంటి సేవే మీకు గమ్యం. చిత్తము భగవంతునిమీద నిల్చి నోటికి పని ఇవ్వక మితభాషిగా ఉండి మీ శక్తికి తగ్గకుండా తగిన సేవ చేసి అందు ఉత్తీర్ణులు కావాలి.

ప్రతి ఒక్కరికి ఒక్కొక్క పని ఇస్తారు. ఆ వ్యక్తి పరిపూర్ణ హృదయంతో ఆ పని చెయ్యాలి. పరిశుద్ధత ప్రధానమైనది. అది పరిపూర్ణ ఆరోగ్య, ఆనందములను అందజేయును. దానివలన పరిశుద్ధ మనస్సు కలుగును. ఇది విధి తప్పక పాటించాలి. పరిశుద్ధతను మీరు ఒక్క ప్రశాంతి నిలయమందే కాదు, అన్నిచోట్ల పాటించాలి. బజారులో కూడాను. బజారుకూడా మనదే! అది అశుద్ధముగా నున్న ఆరోగ్యము ఎట్లు చేకూరును!

రెండవది నిశ్శబ్దము. ప్రశాంతి నిలయమునకు క్రొత్తవారు వస్తారు. వారికి మనము తెలియపరచాలి. మృదుమధురమైన మాటలతో వారికి నిశ్శబ్దత ప్రాముఖ్యత గుర్తెరిగించాలి. ‘నిశ్శబ్దంలోని శబ్దమే బ్రహ్మ’ ఇంద్రియాల నరికట్టినపుడు బయలుదేరు శబ్దమే పరమాత్ముడు. ఈ శబ్దబ్రహ్మమును మనము పాటించాలి. అంతేకాదు, కొంతమంది ధ్యానము చేస్తూ ఉండవచ్చు. వారికి భంగము కలిగించకూడదు. మనము నిశ్శబ్దతను ఆచరించుటయే కాక ఇతరులు ఆచరించునట్లు చూడాలి. పిల్లలు తల్లులకు దూరమై ఏడుస్తూ ఉంటారు. ఆ పిల్లలను తల్లుల దగ్గర చేర్చి మృదువుగా నిశ్శబ్దత నేర్పరచాలెను. అంతేకాదు, ముసలివాళ్ళు రాత్రులందు బస్సులు దిగి వస్తారు. వారి వస్తువులను మోయలేక బరువుతో బాధపడుతూంటారు. మీరు వారికి సహాయం చేయాలి.

ప్రశాంతినిలయ సాంప్రదాయమునకు మీరు అలవాటు పడాలి. ఇచటకు వచ్చేవారందరూ అతిథులే! మీరు వారికి ఆతిథ్యమియ్యవలెను. సంకుచిత భావములు విడిచి విశాలమైన భావములనలవరచుకోండి. Selfish గా ఉండకూడదు. చేప (fish) జలములోని మాలిన్యమును తిని నీరుని పరిశుద్ధపరచుచున్నది. Instead of being selfish, it is better to be a fish. బాహ్యముగానూ, అంతర్గతముగానూ ఉండే మాలిన్యమును మనము శుభ్రపరచుకోవాలి. అందుకు మన సేవాదళ సభ్యులు కంకణం కట్టుకోవాలి.

కొంతమంది సేవాదళ సభ్యులు ద్వారము దగ్గర ఉండి తెలిసినవారిని లోనికి పోనిచ్చి, తెలియనివారిని రానివ్వరు, అందరూ మనవారే. దైవసన్నిధియందే మనము ఇట్లా చేస్తే బయట ఇంక ఎట్లా ఉంటుందో! ఇక్కడ అలాంటి చెడ్డ విషయములు విడిచిపెట్టాలి. సేవయందే ఉన్నది ఘనత. సేవయందే జన్మ సార్థకం చేసుకోవాలి. మననుంచి పరులు ఉపకారము పొందలేకపోయినా మనవలన ఎవరికీ అపకారం మాత్రం కలుగకూడదు.

సేవాదళ సభ్యులు ఆడవారితో అనవసరముగా మాట్లాడకూడదు. ఏదైనా చెప్పవలసిన అవసరముంటే మీమీ నాయకులతో చెప్పి కబురు పంపాలి. మన దృష్టిని, నోటిని మనము అరికట్టుకోవాలి. భారతీయుని జీవితము నిజముగా శీలవంతమైనది. శీలమే లేకపోతే మన సాధన దండుగ. మంచి పనులు, మంచికార్యములందు మనస్సుని నిలిపి, మనం ఇతరులకు ఆదర్శంగా ఉండాలి.

రాత్రిపూట నిద్రించుటకు ముందు స్వామికి ఆనందం కలుగచేసితినా అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొని నీ నడవడికలోని తప్పులను మరుసటి దినం సరిదిద్దుకోవాలి. ఆత్మపరిశోధన అవసరము.

అనుభవము లేనివారు సేవలో ఏమున్నది అనుకొనవచ్చు. ఆధ్యాత్మిక మార్గమందు పరిశోధించిన ఆ సేవ చేయించుకొనే భగవంతుడు నీ చిత్తమందే ఉన్నాడు. నీ చిత్తమునే నీవు మోసము చేస్తే ఎవరిని మోసము చేసినట్లు? మిమ్మల్ని మీరే మోసము చేసుకున్నట్లు. అందుకే నేను చెబుతుంటాను, 4Fs అని. Follow the master

(అంటే నీ అంతఃకరణ, నీ చిత్తమందుండు భగవంతుడు చెప్పినట్లు చేయి). Face the devil, fight to the end and finish the game. మన జీవితమే ఈ నాల్గు Fలు. వీటిని మనము పూర్తిగా నడవడికలో ఉంచనట్లయితే మనము 5వ Fకు వస్తాము. అది Fail. అంటే మనం ఓడిపోతాము. సంకుచిత భావములు మనలో ఉన్నంత వరకు జీవితము దుర్వాసన కలిగిస్తుంది. అది మంచిది కాదు. విశాలమైన భావములను అలవరచుకోవాలి. అశాశ్వతమైన వాంఛల కొరకు ప్రాకులాడక, శాశ్వతమైన దివ్యత్వమును వదలక జీవించాలి.

సుఖదుఃఖములు పూర్ణిమ, అమావాస్యలవంటివి. అవి రెండూ అనిత్యములు. నిత్యసత్యము దైవత్వము. మీరు

సేవాదళ్ స్కార్పు, బ్యాడ్జీలు ధరించి అపవిత్రమైన మాటలు, పాలిటిక్సు మాట్లాడకండి. వాదోపవాదములలో ప్రవేశించకండి. మనము నిరంతరము సేవలో ఉండాలి. నిరంతరము మీరు క్రమశిక్షణతో సేవ చేస్తూ ఆత్మసంతృప్తికొరకు ప్రయత్నించండి. ఆడంబరముకొరకు కాదు.

నేను చెబుతుంటాను, 'My life is My Message' అని. హృదయపూర్వకముగా మీ శక్తికి తక్కువ లేకుండా సేవచేస్తూ మీరు జీవితమును సార్థకము చేసుకోండి. ఎక్కడున్నా మీరు ఆదర్శ వ్యక్తులుగా ఉండాలని ఆశిస్తూ, ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని ముగిస్తున్నాను.

(1978 జనవరి సనాతన సారథినుండి)

‘నా మందిర ద్వారాలు ఎప్పుడూ తెరిచే ఉంటాయి’

ఇది శ్రీ కస్తూరిగారి అనుభవం. “స్వామికి భౌతికంగా దగ్గరగా ఉండటం కత్తిమీద సాము. మనకి తెలియకుండానే మనం అహంకారంలో మునిగిపోతాం. ఆ సమయంలో స్వామి బృందావన్లో ఉన్నారు. ‘సనాతన సారథి’ పత్రిక విషయంలో నాకేమయినా సందేహాలుంటే, సలహా కావలసివచ్చినప్పుడు, ఏదైనా స్వవిషయంలోనూ స్వామి ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు స్వామి ఎదుటపడితే వెంటనే పిలిచి మాట్లాడటం స్వామికి పరిపాటి. ఆ స్వతంత్రం నా అదృష్టంగా భావిస్తూంటాను.

“ఒకసారి కర్ణాటక రాష్ట్ర గవర్నరుగారి సెక్రెటరీకి నేను కనపడగానే పరుగుపరుగున వచ్చి తనను తాను పరిచయం చేసుకుని, “స్వామికి ఈ కబురు ఎలా చెప్పాలా అని కంగారుపడుతున్నాను. దైవికంగా మీరు కనబడ్డారు. ఒక్క సహాయం చెయ్యాలి మీరు. రేపు మా గవర్నరుగారి జన్మదినం. వారు రేపు ఎన్ని గంటలకు వచ్చి స్వామివారిని దర్శించుకోవచ్చునో కనుక్కుని చెప్తే గవర్నరుగారు ఆ టైమ్కి వచ్చి దర్శించుకుంటారు” అన్నాడు.

“అలాగే కూర్చోండి. స్వామిని దర్శించి మీకు మనవి చేస్తాను” అన్నాను.

ఒక గంట వేచి ఉన్నాక స్వామి తమ గదిలోంచి బయటకు రాగానే చేతులు కట్టుకుని గవర్నర్ సెక్రెటరీ అభ్యర్థన మనవి చేశాను.

వెంటనే స్వామి, “ఈ వార్త నాకు మోసుకొచ్చే అధికారం నీకెవరిచ్చేరు? ఆయనకి నేను టైమిచ్చి ఆ టైమ్కి నేను ఆయనకోసం సిద్ధంగా ఉండాలా! తగుదునమ్మా అని ఈ బాధ్యత నెత్తిన పెట్టుకుంటావా! ఈ బృందావన్ ద్వారాలు ఉదయం 6 గంటలనుండి సాయంత్రం 8 గంటలవరకు తెరిచే ఉంటాయి. ఆ గవర్నర్ ఎప్పుడైనా వచ్చి వేచి ఉండవచ్చు. నాకు వీలైనప్పుడు నా దర్శనం చేసుకోవచ్చునని చెప్పు, వెళ్ళు” అన్నారు.

(కస్తూరిగారి ఉపన్యాసాల సంకలనం, “గాడ్ ఇస్ యాక్జన్” నుండి)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(ద్వితీయ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

‘ఆహార నిద్రా భయ మైథునాని
సామాన్య మేతత్పశుభిర్నరాణాం
జ్ఞానం నరాణాం మధికం విశేషః
జ్ఞానేన హీనః పశుభిస్సమానః’

ఆహారనిద్రా భయసమాగమాదులు సాధారణముగా సమస్త ప్రాణులకునూ సమానముగానే ఉన్నవి. కానీ, మానవుడు జీవరాసులలో శ్రేష్ఠుడని చెప్పబడుటకు వానిలో గల ప్రత్యేక లక్షణమైన వివేకమే కారణము. దాని సాయంతో అతడు పశులక్షణమైన అజ్ఞానమును తొలగించుకొని ఈ సంసార దుఃఖమునుండి, చావు పుట్టుకలనుండి తప్పించుకోగలడు.

“చతుర సీతిల క్షేష శరీరేష శరీరిణాం

మానుష్యం వినాన్యత్ర తత్ర జ్ఞానంతు లభ్యతే”

అన్నట్లు ఎనభై నాలుగు లక్షల జీవ శరీరాలలో మానుష్య శరీరమునందు మాత్రమే ఆత్మజ్ఞానము కలుగుతుందిగానీ, అన్యములైన పశు పక్ష్యాదులలో కలుగదు.

“మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాతనః”, సనాతనమైన తన అంశమే ఈ శరీరంలో, ఈ ప్రపంచంలో జీవుడని పిలువబడుతున్నాడు. కనుక, ప్రాణులందరూ భగవత్స్వరూపులనుట మరువకూడదన్నది శ్రీకృష్ణ ఉవాచ.

“నేను ప్రతి ప్రాణియందు ఉన్నాను. ఆ ప్రాణికి తెలిసినా, తెలియకపోయినా నేనక్కడ ఉన్నాను. నేను వానిని ప్రేమించినా, వాడు తన ప్రేమను తిరిగి నాకిచ్చినా, ఈ రెండు ప్రవాహములూ ఒకదానిలోనికి మరొకటి ప్రవహిస్తూ ఉన్నాయి. ఈవిధంగా అవి సంగమించడంతో రోగనివారణ కలుగుతుంది. ఈవిధంగా నా భక్తుల సవ్యమైన లౌకిక వాంఛలను తీర్చి, తరువాత ఆధ్యాత్మిక కోరికలు కోరుకునేలా చేస్తాను. ఈ లీలలను నేను గావించటం లేదు. ఇవి నాలోనుండి ప్రకటితమవుతున్నవి.

ఈవిధంగా నా ప్రేమ నిర్గమిస్తున్నది” అని సాయికృష్ణుని ఉవాచ.

స్వామిలోని అణువులం, పరమాణువులం మనం. ఏ అణువు ఏ కారణంగా క్రుంగి కృశించినా స్వామి ఏమాత్రం భరించలేరు. ఎందుకంటే స్వామి సంపూర్ణ ప్రేమావతారులు కనుక. సకల ప్రాణుల ఆరోగ్య పరిరక్షణ కూడా తమ అవతార లక్ష్యంలోని ముఖ్యాంశం కూడా కనుక. మననుంచి శారీరక, మానసిక రుగ్మతలనూ, అనారోగ్య లక్షణాలనూ సంపూర్ణంగా పరిగ్రహించి, తమ ప్రేమామృతమనే దివ్య ఔషధాన్ని మనకు పంచి ఇస్తూ, మన హృదయ దౌర్బల్యాలనూ ప్రక్షాళన చేసే నేపథ్యంలో మనలను ఆధ్యాత్మికపథంవైపుకూ, ఆరోగ్యపథంవైపుకూ నడిపించే సాయికృష్ణుని దివ్యబోధలూ, ధన్వంతరీ సూక్తులూ ఎన్నో దశాబ్దాలుగా అందుకోగలుగుతున్న అదృష్టవంతులం మనం.

అతి సామాన్యులకుకూడా అర్థమయ్యే భాషలో, పసివారిని బుజ్జగించేరీతిలో, నిరక్షరాస్యులనుకూడా నిలువరించగలిగే శైలితో, మననుంచి నవ్య చైతన్య దీప్తినే నిరంతరం ఆకాంక్షించే స్వామి మాటలు, దివ్య ఔషధపు మాత్రలు, అమృతతుల్యమైన ఆరోగ్యపు గుళికలు.

“వెన్నెలవంటి చూపూ, వెన్నవంటి హృదయమూ, తేనెవంటి పలుకూ సాయి భక్తులకు సహజమై వెలగాలి. స్వార్థరహితమైన సమత్వ ప్రేమ సాయిస్వరూపం. అన్యోన్యమైన సమంజస ప్రేమ సాయి దృష్టి. ఈ రెంటినీ పాటించినవారే సాయి భక్తులు. పరమాత్ముడు ప్రేమకు దాసుడుగాని, పదార్థమునకు దాసుడు కాదు. నేత్రములు ప్రేమమయమైనప్పుడు లోకమంతా బ్రహ్మమయమౌతుంది. ప్రతమలూ, ఊరేగింపులూ, అర్చనా అభిషేకములకన్నా సత్కర్మలతో, సదాచారములతో, సద్వాక్యములతో సాయిని

సేవిస్తే, అదే సాయికి ప్రీతికరమైన పదార్థము. అదే సాయి అపేక్ష” అంటారు స్వామి.

ఈ అపేక్షను సాఫల్యం చేసుకోవడానికే, మానవుని మాధవునిగా తీర్చిదిద్దుకోవడానికే, దశాబ్దాలుగా స్వామి మనకు ఆరోగ్య సూత్రాలను అందిస్తున్నారు. శరీరాన్ని దేవాలయంగా రూపొందించుకోవడానికి అనువుగా ఆధ్యాత్మిక బోధలను అందిస్తున్నారు. అంతర్యామిని దర్శించుకోవడానికి అనువుగా హృదయ ప్రక్షాళన గావిస్తున్నారు. ఆత్మతత్త్వము అవగాహనలోనికి రావాలంటే శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక బలములు తగినరీతిలో ఉండాలి. “కర్మానుబంధీని మనుష్యలోకే” మానవుడు కర్మచేత బంధింపబడినవాడు. కర్మకు మూలకారణము కాయము. కనుక, దేహము పుష్టిగా, సంతృప్తిగా ఉన్నప్పుడే మానవుడు ఈ జగత్తునందు అన్ని కార్యములయందూ విజయము సాధించగలడు. తనకై నిర్దేశింపబడిన కార్యములను నిరాటంకముగా నిర్వర్తించగలడు. దీనిని పురస్కరించుకొనియే స్మృతి, “దేహానుబంధీని మనుష్య లోకే”, “ధర్మార్థ కామమోక్షాణాం ఆరోగ్యం మూల ముత్తమమ్”, “శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మ సాధనమ్” అంటే, సర్వధర్మములూ సమర్థవంతంగా, సక్రమంగా ఆచరించాలంటే, శరీరము ఆరోగ్యవంతంగా ఉండాలి. అందుకే స్వామి తమ దివ్యప్రవచనాలలో ఆరోగ్యానికి అధిక ప్రాధాన్యతనిస్తారు. యజ్ఞపురుషుడైనా, విరాట్ స్వరూపుడైనా, ధన్వంతరీ స్వరూపమైనా, స్వామి మన స్థాయికి దిగి వచ్చి, మనలో ఒకరిగా మనలతూ మనకు ఆరోగ్యసూత్రాలనూ, ఆహార నియమాలనూ, శారీరక ధర్మాలనూ నిర్విరామంగా బోధిస్తూ వచ్చారు, బోధిస్తూనే ఉన్నారు.

ఇలా-

మానవుడు భుజించే ఆహారం ఎటువంటిదో దానిని పురస్కరించుకొనియే మనస్సుకూడా ఉంటుంది. తదనుగుణంగానే ఆత్మస్మృతి ఆవిర్భవిస్తుంది. అందుకు ఆహారం అత్యవసరం. కర్మమయమైన ఈ శరీరమునకు సాత్వికమైనదీ, స్వార్జితమూ, పవిత్రార్జితమూ, భగవదర్పితమూ అయిన ఆహారాన్ని మాత్రమే

అందించాలి. అప్పుడే మానవునిలో సాత్విక గుణాలు ఆవిర్భవిస్తాయి. మనం తీసుకున్న ఆహారం స్థూలరూపంలో విసర్జింపబడితే, సూక్ష్మమైన ఆహారము మన శరీరంలో కండలుగా, రక్తంగా మారుతుంది. అతిసూక్ష్మమైన ఆహారం మనస్సుగా రూపొందుతుంది. రజోగుణ, తమోగుణ సంబంధమైన ఆహారమునే మనము అధికంగా తీసుకుంటున్నాము. అధర్మార్జితమైన ఆహారముకూడా తీసుకుంటున్నాము. పోనీ ఇటువంటి ఆహారము భుజించే సమయంలో భగవదర్పితమైనా చేస్తున్నామా? లేదు. పోనీ ఆహారాన్ని మితంగానైనా తీసుకుంటున్నామా? లేదు. అమితంగా భుజిస్తున్నాము, నీరు త్రాగడానికి కూడా స్థానం లేకుండా!

మానవుని జీవితమూ, మానవత్వమూ తాను తీసుకునే ఆహారం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మనం త్రాగే నీరు స్థూలరూపంలో మూత్రముగా పోగా, అతిసూక్ష్మమైన జలమే ప్రాణంగా మారుతోంది. కనుక, జలము ప్రాణంగా, ఆహారము మనస్సుగా మారుతున్నాయి. స్థూలమైన అన్నమయమునందు ప్రాణమయ మనోమయములు పవిత్రమైనప్పుడే విజ్ఞానమయమును అందుకోగలము, అంటారు స్వామి.

ఆహారమును సక్రమంగా తీసుకుంటే, సమతుల్యాన్ని పాటిస్తే, పోషక విలువలకు ప్రాధాన్యత నిస్తే, జిహ్వ చాపల్యాన్ని అదుపులో పెట్టుకొని ఆరోగ్యాన్ని సక్రమంగా పరిరక్షించుకోగలిగితే, హృదయ దేవాలయము పరిశుద్ధ మవుతుంది. అంతర్యామి సాక్షాత్కారం అవగతమవుతుంది, సుస్పష్టమవుతుంది.

సామాన్యులకుకూడా అర్థమయ్యేరీతిలో స్వామి ఆరోగ్యసూత్రాలను బోధిస్తారు. ఆహార నియమాలను ఆదేశిస్తారు. ఆలోచింపజేస్తారు. ఆచరణయోగ్యం చేస్తారు. ఆరోగ్యవంతమైన ఆహారాన్ని మించిన ఔషధం లేదంటారు స్వామి. ఎన్నో ఔషధులకు నిలయమైన సాత్వికాహారపు విలువలను గ్రహించకుండా అనారోగ్యం పాలవుతూ, మందులను ఆశ్రయిస్తూ, రోగగ్రస్థులు కావటమేమిటని మందలిస్తారు, స్వామి. “మానవులు జిహ్వచాపల్యముచేత రుచికరమైన పదార్థాలను భుజించాలని ఆశిస్తున్నారు. 84

లక్షల జీవరాసులలో మానవుడు ఒక్కడే జీవోచాపల్యము చేత ప్రాకృతమైన ఆహారమును మార్చుకుంటున్నాడు. పశు పక్షి మృగాదులు సహజమైన ఆహారాన్నే భుజిస్తున్నాయి. కనుకనే, అవి ఎక్కువగా అనారోగ్యం బారిన పడటం లేదు. కానీ, మానవుడు ఆహారమును అనేకరకములుగా ఉడకబెట్టి, అందులోని ప్రాణశక్తిని చంపివేసి, వట్టి పిప్పిని మాత్రమే భుజిస్తున్నాడు. మనం ఔషధాలను సేవిస్తున్నాం. ఎందుకోసం? రోగ నివారణకోసం. కేవలం రోగ నివారణే లక్ష్యంగా ఎంచుకోవాలిగాని, డాక్టర్లచే ఔషధము తియ్యగా ఉండాలనుకోకూడదు. ఆహారముకూడా ఔషధం వంటిదే. ఏమిటా ఔషధము? ఆకలి అనే రోగమునకు అన్నము ఒక ఔషధము. దాహము అనే రోగమునకు నీరు ఒక ఔషధము. ఈ ఔషధములలో మనము రుచుల నెందుకు చూడాలి?” అంటారు, స్వామి.

రోగములు రాకుండా, మనోభావములు మారకుండా, బుద్ధులు కదలకుండా సక్రమముగా ఉండే నిమిత్తమై మనము భుజించే ఆహారము అతిశుభ్రంగా, శుద్ధమైనదిగా, ఉండాలంటూనే, డాక్టర్లచే కొన్ని సలహాలను విమర్శిస్తారు, స్వామి. “చాలమంది డాక్టర్లు మాంసమునూ, చేపలనూ భుజించమని, వాటిలో మంచి ప్రోటీన్లు ఉంటాయనీ చెబుతుంటారు. వారు ప్రోటీన్స్ నూ, దేహ బలమునూ చూస్తారే తప్ప ఆధ్యాత్మిక తత్వాన్ని ఏమాత్రము విచారించటం లేదు. పాలలో ప్రోటీన్లు లేవా?! పప్పులలో, పెరుగులో ప్రోటీన్లు లేవా?! “పుడ్ ను బట్టి హెడ్, హెడ్ ను బట్టి గాడ్”. కనుక, పుడ్ - హెడ్ - గాడ్ ఈ మూడింటికీ సన్నిహిత సంబంధం ఉంటుంది. చేపలు చురుకుదనాన్నీ,

తెలివితేటలనూ ఇస్తాయి, నిజమే. కానీ కంపు స్వభావాన్ని వృద్ధి చేస్తాయి. వీటివల్ల చెడ్డ ఆలోచనలు వస్తాయి. ఇది వాంఛనీయమా?” అన్న స్వామి మందలింపుకు ఎందరు సావధానంగా స్పందిస్తున్నారు? మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యాలను హరించే మాంసభక్షణను తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నారు, స్వామి. “జైసే అన్న్ ఐసే మన్” ఎట్టి తిండో అట్టి త్రేపు. పశు మాంసమును భుజించుటచేత మనలో పశుత్వము అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఇదొక్కటే కాదు. పరప్రాణులను చంపటం ఎంత పాపం! కనుక, నిజమైన దైవభక్తులు కావాలని ఆశించేవారు, మాంస భక్షణను తక్షణం విడిచిపెట్టాలి.

“మేము సాయి భక్తులం, మేము కృష్ణ భక్తులం అని చెప్పుకుంటూ జంతువులను చంపి, కోసుకుని తింటూ కూర్చునేవారు భక్తులెలా అవుతారు! అలాంటి రాక్షస ప్రవృత్తులు కలవారిని భగవంతుడు ఏమాత్రం అనుగ్రహించడు. కనుక, స్వదేశీయులుకానీ, విదేశీయులు కానీ, స్వామి ఆజ్ఞను పాటించేవారు మాంస భక్షణను తక్షణమే వినర్జించాల”న్న స్వామి ఉద్బోధను ఎంతమంది ఆచరణలో పెట్టగలుగుతున్నారు?

మానవ శరీరము పుష్టిగా, సంతుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా, ఆధ్యాత్మిక సాధనా మందిరంగా రూపొందాలంటే, ఎటువంటి ఆహారమును ఏవిధంగా స్వీకరించాలో స్వామి నిర్విరామంగా చెబుతూనే ఉన్నారు. వాటిని సాధ్యమైనంత వరకూ పాటించే ప్రయత్నాలను మనము చెయ్యాలి. మన స్వామి సందేశాన్ని మనం ఆజ్ఞగా తీసుకోవాలి.

(సశేషం)

ఆ ఆహార నియమం బు

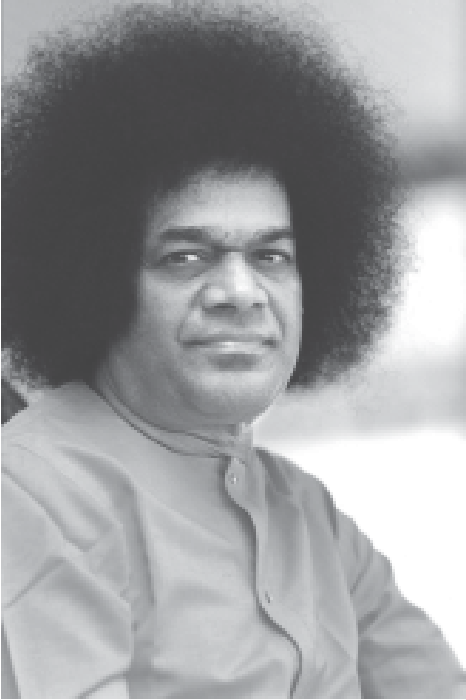
భోజనం చెయ్యకముందు కడుపు ఎంత తేలికగా ఉంటుందో, భోజనం అయ్యాక కూడా అంత తేలికగా ఉండాలి. భోజనం చేసేక కడుపులో మూడో వంతు ఖాళీగా ఉండాలి. అందులో గాలి, నీరు చేరి ఆహారం జీర్ణం కావడానికి తోడ్పడతాయి. రోజూ కడుపు నిండా భుక్తారూపం వచ్చేవరకూ తిని, వారానికొకరోజు ఉపవాసం చెయ్యటంకంటే నిత్యం ఆహారం పరిమితంగా తీసుకోవడం ఆరోగ్యకరం.

- బాబా

ఏను, సాయి బోధల సారూప్యత

ఫాదర్ ఛార్లెస్ ఒగాడా అనుభవాలు

నైజీరియా దేశస్థులైన ఫాదర్ ఛార్లెస్ ఒగాడా తమ ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ శ్రోతలతో పంచుకున్నారు. వారికి 17 సంవత్సరాల వయస్సులో కలిగిన దివ్యానుభూతి వారి జీవిత గమనాన్నే చిత్రముగా మార్చివేసింది. వారు ఒక దివ్యవాణిని విన్నారు. హృదయాంతరాళములనుండి వెలువడిన ఆ దివ్యవాణి నీ జీవిత లక్ష్యమేమిటని ప్రశ్నించగా, వారు పరిపూర్ణముగా భగవదర్పితము కావటంకంటే ఉన్నతమైన లక్ష్యమేమీ లేదని సమాధానమిచ్చారు. ఆ దివ్యవాణి వారిలో ఆధ్యాత్మిక చింతనను తీవ్రతరం చేసి, వారు క్యాథలిక్ సెమినరీలో చేరడానికి దోహదం చేసింది. అక్కడ అధ్యాపకులైన ఫాదర్ అరజు ఒక పర్యాయము ఉపన్యసిస్తూ, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిగురించి మాట్లాడారు. హోవర్డ్ మర్ఫెల్

3

రచించిన ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ గ్రంథాన్ని ఫాదర్ ఒగాడాకు ఇచ్చారు. ఆ గ్రంథాన్ని చదివినప్పుడు కలిగిన అనుభూతిని వివరిస్తూ ఫాదర్ ఒగాడా ఆ గ్రంథములో పొందుపరచిన అద్భుతాలకంటే అంతర్లీనంగా ఉన్న యథార్థం తనను కదల్చివేసింది అన్నారు. దివ్యత్వమే ఆ యథార్థమని ఫాదర్ ఒగాడా అభిప్రాయం. అయితే, దివ్యవాణిని విన్న తదుపరి కూడా తొమ్మిది సంవత్సరాల పాటు ఆధ్యాత్మిక సాధన అగమ్యగోచరంగానే వారికి తోచింది. భగవాన్ బాబావారితో ప్రత్యక్షానుబంధం ఏర్పడగానే తాను ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం అంతరంగంలో విన్న ఆ దివ్యవాణి భగవాన్ బాబావారిదే అని తెలుసుకున్నారు.

వారి దృక్పథములో భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశాలకు, బైబిల్లో ఉన్న ఆదేశాలకు సారూప్యత ఉన్నది. జీసస్, “భగవంతుడు ఒక్కడే. ఆ భగవంతునికి నీవు మనస్సును, నీ సర్వశక్తులను సమర్పించి, ఆరాధించు... నీ పొరుగువారిని నిన్ను నీవు ప్రేమించినంతగా ప్రేమించు” అన్నారు. (గోస్పెల్ మార్క్, ఛాప్టర్ 12:9) భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములు కూడా ఈ భావాన్నే ప్రస్ఫుటముగా చెప్తున్నాయి. బైబిల్ నిశ్శబ్దాన్ని ఆస్వాదించమని సూచిస్తున్నది. అదే ప్రణవనాదం. హిందువుల శాస్త్ర గ్రంథాలు అద్వైతాన్ని బోధిస్తున్నాయి. భగవంతుడు ఒక్కడే. ద్వంద్వానికి తావు లేదు. అందరిలో భగవంతుడు శుద్ధ చైతన్యస్వరూపముగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. బైబిల్ ఆదేశం - ‘నిన్ను నీవు ప్రేమిస్తున్నట్లుగా నీ పొరుగువారిని ప్రేమించు’ - ఈవిషయాన్నే ధ్రువపరుస్తున్నదని ఫాదర్ ఒగాడా వివరించారు. బైబిల్ను భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని చదివితే, మన ఆధ్యాత్మిక దృక్పథం విస్తృతమవుతుంది అని ఫాదర్ ఒగాడా చెప్పారు. భగవంతుడు ఒక్కడే.

అందరిలోనూ ప్రకాశిస్తున్న ఆత్మ ఒక్కటే అన్న సత్యాన్ని నేటి మానవులు గ్రహించలేకపోవడానికి కారణం వారి లక్ష్యం లౌకిక ప్రపంచానికి పరిమితం కావడమే. నేడు మానవుడు చంద్రమండలానికి ప్రయాణం చేయగలుగుతున్నాడుకానీ, ఒక్క అంగుళమైనా తన హృదయాంతరాళాలలోనికి ప్రయాణించలేకపోతున్నాడు, అన్నారు భగవాన్. సంకుచితత్వం, అహంకారం మానవుని పురోగతికి ఆటంకాలుగా నిలుస్తున్నాయని ఫాదర్ ఒగాడా చెప్పారు. ఏకాత్మ భావమే మానవుణ్ని దివ్యపథానికి నడిపిస్తుంది. **“నేను భగవంతుడను. నీవుకూడా భగవంతుడవే. అయితే, నేను భగవంతుడనని నాకు తెలుసు. నీవు భగవంతుడవని నీకు తెలియదు”** అన్న స్వామి మాటలను ఉటంకిస్తూ ఫాదర్ ఒగాడా జీసస్ సందేశం కూడా ఇదే అన్నారు. ఒక పర్యాయం ఒక ప్రశ్నకు బదులిస్తూ జీసస్, **“నేనూ నా తండ్రి ఒక్కటే”** అన్నారు. మనము ఈవిషయాలను విశ్లేషిస్తే జీసస్ ప్రబోధములకూ, భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశాలకూ ఎటువంటి భేదమూ లేదని గ్రహిస్తామని ఫాదర్ ఒగాడా అభిప్రాయపడ్డారు.

ఒకమారు ఒక గ్రూపు ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ఫాదర్ ఒగాడాను, **“నీకెంతమంది భార్యలు?”** అని అడుగగా, ఫాదర్ ఒగాడా చాలా ఆశ్చర్యానికి గురి అయ్యారు. క్యాథలిక్ ప్రిస్టెలు వివాహం చేసుకోరు కదా! కొన్ని రోజుల తరువాత వ్యక్తిగత ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ఫాదర్ ఒగాడాతో, **“మనస్సు చంచలమైనది. ఒకమారు వివాహం చేసుకోవా లనిపించవచ్చు, మరొకమారు వద్దనిపించవచ్చు. అయినా నీవు విచారించవద్దు. నీవు నావాడివి”** అంటూ మానసిక స్థైర్యాన్ని ఇచ్చారు. పరిపూర్ణముగా తన జీవితమును భగవదర్పితము చేయడానికి ఆశీస్సులు అందించారు. కానీ, ఫాదర్ ఒగాడాకు అంతకుముందు ఇంటర్వ్యూలో **“నీకెంతమంది భార్యలు?”** అని ఎందుకు అడిగారో అవగతము కాలేదు. అయితే, స్వామి తమదైన విలక్షణ శైలిలో పరోక్షముగా ఫాదర్ ఒగాడా సందేహాన్ని తీర్చారు. ఒకమారు ముస్లిం భక్తులు కొందరు ఫాదర్ ఒగాడాకు వారి

అనుభవాన్ని వివరించారు. ఒక ఇంటర్వ్యూలో వారి బృందములోని వ్యక్తి, **“బాబా! మహమ్మద్ ప్రవక్త పదకొండుమందిని ఎందుకు వివాహమాడారు?”** అని అడుగగా స్వామి, **“లేదు, లేదు. మహమ్మద్ కు ఒక్కమారే లగ్నమైంది, అది అల్లాతో”** అని సమాధానమిచ్చారు. స్వామి సమాధానం ఫాదర్ ఒగాడాను కుదిపివేసింది. గతములో, **“నీకెంతమంది భార్యలు?”** అన్న స్వామి ప్రశ్నకు సమాధానం లభించింది. మహమ్మద్ కు ఎందరు భార్యలున్నా ఆ ప్రవక్త మనస్సు అల్లాకే పరిపూర్ణముగా అర్పితము కావడంవల్ల అతను మోహపాశముచే బంధింప బడలేదు. ఫాదర్ ఒగాడాకు వివాహము కాకపోయినా అతని మనస్సు పరిపరివిధములుగా పోవడంవలన ఆ ప్రాపంచిక విషయానికి సంపూర్ణ సమర్పణకు ఆటంకంగా నిలుస్తున్నది. సదా బ్రహ్మమునందు చరించడమే బ్రహ్మచర్యమని ఫాదర్ ఒగాడా గ్రహించారు. బంధనకు, మోక్షానికి కూడా మనస్సే కారణమని తెలుసుకున్నారు. మనోవైర్మల్యము, ప్రాపంచిక విషయ వాసనా రాహిత్యము మనలను దివ్యపథగాములను గావిస్తుందని ఫాదర్ ఒగాడాకు అవగతమైంది.

స్వామిని భక్తులు, **“భక్తిజ్ఞాన ప్రదీపాయ నమః జ్ఞాన ప్రదాయ నమః”** అని కీర్తిస్తూ ఉంటారు. మనలో ఆ జ్ఞాన పిపాసను కలిగించేది స్వామే, జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించేది కూడా స్వామే. 17 సంవత్సరాల వయస్సులోనే ఫాదర్ ఒగాడాకు ఆధ్యాత్మిక ప్రేరణ కలిగించి, వారిని ఉత్తమ శ్లోక పథము వైపు నడిపించారు. వారు సెమినరీ చేరడము, అక్కడ స్వామి భక్తులైన అరజు అధ్యాపకులుగా ఉండటం స్వామి ప్రణాళికలోని అంతర్భాగమే. ప్రతి జీవిలోనూ అంతర్భామియై ఉన్న స్వామి ఆ జీవి ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి ఎప్పుడు ఎటువంటి పరిస్థితులు కల్పించాలో అప్పుడు అటువంటి పరిస్థితులు కల్పించి ఆ జీవిని దివ్యపథము వైపు నడిపిస్తారు. ఈ సత్యాన్ని మనము గ్రహిస్తే ప్రతి అనుభవమూ విలువైనదే అని తెలుసుకుంటాము. ప్రతి అనుభవమునుండి క్రొత్త పాఠాన్ని నేర్చుకోవచ్చు.

సంక్షిప్త స్వేచ్ఛానువాదం: దివి చతుర్వేది

C

కర్మయే జన్మ ధర్మము

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

ప్రకృతి ధర్మము పట్టువిడకండి
కర్మయోగమే జన్మ ధర్మంబు
స్మరణే మానవ జన్మ రహస్యము
సాధనే భక్తుల సార లక్షణము ||సత్య||

ప్రకృతి అంటే పంచభూత సమ్మిళితము. ఇది క్షణక్షణమునకు మార్పులకు లోనవుతుంటుంది. ఇది దీని ధర్మము. మన దేహములుకూడ పంచభూతములతో మిళితమైనవి. ఇటువంటి మార్పులకు గురయ్యే ప్రకృతితో కలిసి ఉన్న మనము దాని ధర్మమునకు వ్యతిరేకముగా ఆలోచించడమువలననే ఈనాడు ఇన్ని అగచాట్లు పడుతున్నాము. ఉదాహరణకు ఒక్కటి చూద్దాం. జననం ప్రకృతి ధర్మం, మరణం కూడా ప్రకృతి ధర్మమే! కానీ, మనము జననానికి సంతోషిస్తాము, మరణానికి దుఃఖపడతాము. జరుగకూడనిది జరిగిందనుకుంటాము. ఈ ఆలోచనే ప్రకృతి విరుద్ధము. ప్రకృతినుండి వచ్చిన దేహము ప్రకృతిలో కలిసిపోవడము ప్రకృతి ధర్మము. మరణము మనకే కాకుండా మన బంధువులు, సన్నిహితులు ఎవరికీ కలుగకూడదని, ఏదో ఉన్నంత కాలము సంతోషముతో గడుపక, భయాందోళనలతో గడుపుతాము. ఎంత పొరపాటు! మన నిత్య జీవితములో ఇటువంటివెన్నో ఉదాహరణలు. అందుకనే స్వామి ప్రకృతి ధర్మమును సానుకూలముగా ఆలోచించండి, అనుసరించండి, విడవకండి అని చెబుతున్నారు. అయితే దీనిని ఎలా అనుసరించాలో స్వామి చాలా సూక్ష్మంగా చెబుతున్నారు. కర్మను చేయడమే యోగమని, అదే 'జన్మ ధర్మమ'ని చెబుతున్నారు. మానవులకు ప్రతి కర్మయొక్క ఫలితము మంచిదైనా, చెడ్డదైనా ఒక ఖాతాలో చేరుతుంది. ఆ ఖాతాను పరిరక్షించేది సాక్షిభూతుడైన భగవంతుడే!

మనము ఆ ఖాతాలో దాచుకొనే మంచి, చెడ్డ ఫలాల్ని మనకు లెక్కతప్పకుండా అందజేస్తాడు. అంటే, మీరు తప్పుడు కర్మలు చేస్తారో, మంచి కర్మలు చేస్తారో వాటి ఫలాలను అవే మీకు అందజేస్తాను ఆలోచించుకోండి అంటూ భగవంతుడు మనకే విడిచిపెట్టాడు. దీనిని విశ్లేషించుకోవడమే కర్మయోగమని సాక్షిభూతులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి చెబుతున్నారు. దీనికి కూడా స్వామి ఒక పరిష్కారం చూపిస్తున్నారు. స్మరణే మానవ జన్మ రహస్యమన్నారు స్వామి. అంత్యకాలములో మనము ఏది స్మరిస్తే అదే మన మరో జన్మకు నాంది అని స్వామి చెబుతున్నారు. ఈ రహస్యమును తెలుసుకొని నిరంతరం భగవన్నామస్మరణ మీదే మనస్సు లగ్నం చెయ్యమని చెబుతున్నారు. అయితే, రోజువారీ పనులు మానుకొని ముక్కు మూసుకొని జపం చెయ్యమని కాదు మన స్వామి చెప్పినది. ఏ పని చేస్తున్నా మనస్సు మాత్రం నామస్మరణ మీద ఉండేటట్లుగా అభ్యాసం చేయమంటున్నారు. మనము ఇది సాధ్యమా అనుకుంటాము, ఆలోచిస్తే సాధ్యమే! దీనికి స్వామి చెప్పిన ఉదాహరణయే తిరుగులేని మంత్రం. ఒక స్త్రీ తన నెత్తిమీద నీటి కడవలు ఒకదానిమీద ఒకటి పెట్టుకొని తన చంకలో బిడ్డను ఎత్తుకొని వేగముగా నడుచుకొంటూ ఇంటికి చేరుతుంది. ఆమె నడుస్తున్నంత సేపు ఆమె దృష్టి తన చంకలో ఉన్న బిడ్డయొక్క జాగ్రత్త చూసుకుంటూ, నెత్తిన ఉన్న కడవలు క్రిందపడకుండా నడుస్తుంది. కడవలు క్రింద పడకుండా నడవడము అభ్యాసము వలన సాధించిందని, దృష్టి మాత్రము బిడ్డ క్షేమముపైనే పెట్టినదని చెప్పారు. వాస్తవానికి ప్రతి ఒక్కరము కూడా నిత్యము ఎన్నో పనులు ఒకేసారి చెయ్యగలవారమే! కానీ, ఈ నామస్మరణ విషయములో

మాత్రం ఎలా సాధ్యమని చతికిలపడుతున్నాము. ఇది కూడా మనస్సు చేసే మాయలలో ఒకటి. కారణం ఈ అభ్యాసము వలన మనస్సు తన ఆధిపత్యం కోల్పోయి క్రమక్రమేణా మరుగునకుపోతుంది. ఇది మనస్సుకు నచ్చని విషయము. మంచి పనులకు మనస్సు దూరం. చెడ్డ పనులకు క్షణమాలస్యమవ్వకుండా పరుగులు పెడుతుంది. ఇది మనకు అనుభవమే! అందుకనే మరుపుకు చోటివ్వని నామస్మరణను చాలా ఓర్పుగా సాధన చేయాలని, అదే సార లక్షణమని మన స్వామి చక్కగా చెబుతున్నారు.

మొదటి పట్టును విడువబోకండి

ఆది పట్టులోనే భక్తి పట్టండి

ఎన్ని బాధలు పొందినా

భగవచ్చింతన మాత్రము విడకండి

॥సత్య॥

మొదటి పట్టు, ఆది పట్టు అని స్వామి రెండుసార్లు ఇక్కడ చెప్పడానికి కారణం మనము సహజముగా బాధలు, ఇబ్బందులు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే భగవంతుని పాదాలు పట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాము. తాత్కాలికంగా బాధలు ఉపశమించినప్పుడు వదిలిపెట్టడం మనకు అలవాటు. స్వామి చెప్పినట్లుగా మన భక్తి 'ఆపదమ్రొక్కులు, సంపద మరుపులు'గా ఉంటోంది. దానివలన ఏమాత్రము ప్రయోజనము లేదని చెబుతున్నారు. మనకు ఈ బాధలు, కష్టాలు లేకుండా ఎల్లప్పుడు భగవంతుని నీడలో, రక్షణలో ఉండాలనుకుంటే మనము త్రికరణశుద్ధిగా సంపూర్ణ శరణాగతితో ఎన్ని బాధలు వచ్చినా అవి కూడా భగవత్ ప్రసాదమనుకొని స్వామి చెప్పినట్లుగా కష్టాలు, నష్టాలు కదిలే మేఘాలవంటివనీ, ఎల్లకాలము ఉండవు అని తలచి సంపూర్ణ విశ్వాసముతో ఆ భగవంతుని పాదాలు విడవకుండా పట్టుకుంటే మనకు ఏది శ్రేయస్కరమో అది మనకు భగవంతుడు అందచేస్తాడు.

ఎదను విడదు ఎడబాయలేదు

మిమ్మేలుచుండు ఏ వేళలా

కరుణే అతడని అతడే కరుణని

కరుణకై కాచి పొందండి

॥సత్య॥

భగవంతుడు జీవుల ఎడలోనే ఉంటాడని, ఎడబాయలేదు అనగా దూరముగా ఎక్కడికో వెళ్ళలేడని,

హృదయవాసియని స్వామి చెబుతున్నారు. మనము భగవంతుడు ఎక్కడ ఉన్నాడని తలిస్తే అక్కడనుండే మనకు ఆయన ఉనికిని తెలియజేస్తారు. దీనికి స్వామి చెప్పిన కథయే మనకు గొప్ప ఉదాహరణ:

మహాభారత యుద్ధం ముగిసిన తరువాత ఒకానొక సమయములో ద్రౌపది శ్రీకృష్ణ పరమాత్మను వస్త్రాపహరణ సమయములో తనను కాపాడమని ప్రార్థించినప్పుడు, “అదుకోవడానికి నీవు ఎందుకు ఆలస్యం చేశావు?” అని అడిగింది. దానికి శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ, “నీవు ఏవిధంగా నన్ను అర్థించావో నేను ఆవిధంగానే నిన్ను కాపాడడానికి వచ్చాన”ని చెప్పాడు. ద్రౌపది ఆపద సమయంలో “వైకుంఠవాసా! ద్వారకనాథా!” అని ఎన్నో రకములుగా ప్రార్థించింది. దానికి శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ ఆమె ప్రార్థన ప్రకారం వైకుంఠమునకు, ద్వారకకు వెళ్ళిరావలసి వచ్చిందనీ, ఎప్పుడైతే ద్రౌపది “హృదయవాసా!” అని ప్రార్థించిందో తక్షణమే వచ్చి కాపాడినానని చెప్పాడు.

భగవంతుడు హృదయవాసి అని తలిస్తే మన హృదయములో మనకు అత్యంత సమీపముగానే ఉంటాడు. లోపము మన తలంపులోను, విశ్వాసములోనే ఉందని స్వామి స్పష్టముగా చెబుతున్నారు. సమస్త జీవులు భగవత్ సృష్టే. ఆయన అన్నింటియందు సమాన కరుణతోనే ఉంటారు. ఏ జీవిని కూడా ఆయన శిక్షించరు. ప్రతి జీవిని ఉత్తమగతికి తీసుకుపోవాలనే కరుణతోనే ఆయన అనుగ్రహిస్తుంటారు. కరుణ అన్నా భగవంతుడన్నా ఒక్కటే అని మనము గ్రహించాలి. మన ప్రతి చర్యకూడను ఆయన కరుణని పొందాలనే కాంక్షతోనే ఉండాలి. అప్పుడు మనకు, భగవంతునికి ఎడబాటే ఉండదు. ఎంత కరుణతో చెప్పారు మన శ్రీ సత్యసాయి కవీశ్వరులు!

మృదు మధుర గానామృతము

గ్రోల చరితార్థం జీవితము

అహరహం అమరము

అంతర్యామి స్మరణము

మీ కనుసన్నల కులుకు కరుణామయ కాసారము

ఎదెడలో చిలుకు సిరివెన్నెల తుషారము

P

నిజమైన పాదుకాపూజ

డా॥ అమేయ్ దేశ్‌పాండే

ఒక్క క్షణం మనం కొడైకెనాల్‌లోని నీలి కొండల్లోకి వెడదాం. చిరుచలితో కూడిన అందమైన సాయంత్రం విద్యార్థులం స్వామి సన్నిధిలో కూర్చుని ఉండగా, స్వామి ఒక ప్రశ్న వేశారు. “ఈ ప్రపంచంలో అతి అరుదైన విషయం ఏమిటి?”

ఒక విద్యార్థి చెప్పాడు, “మోక్షం స్వామీ!” వెంటనే స్వామి చెప్పారు, “కానే కాదు, మోక్షం అరుదైనది కాదు; ప్రతి జీవీ తన కర్మ పరిపక్వత చెందగానే పొందేది.”

తిరిగి స్వామివారే చెప్పారు, “భగవంతుని అవతారంతో సమకాలీనంగా జీవించటం. అంతకుమించినది అవతారంతో కలిసి జీవించటం. దానికి మించినది అవతారాన్ని మానుష రూపంలో భగవంతునిగా గుర్తించి ప్రేమించటం. ఈ అన్నిటికైనా అరుదైనది ఆ అవతారమునకు సేవ చేయగలిగే అవకాశం.”

మనమందరమూ ఆ అరుదైన అవకాశం పొందిన వారమే! స్వామికి సమకాలీనంగా జీవించి, వారి సన్నిధిలో జీవిస్తూ, వారిని భగవంతునిగా ప్రేమిస్తూ, సేవించే అవకాశం పొందాము. అయితే, ‘భగవత్సేవ’ అంటే ఏమిటి? దీనికి కూడా స్వామివారే సమాధానం తెలిపారు - “మానస భజరే గురు చరణం” అని. స్వామి గురునామ జపం చెయ్యమనలేదు. “ఓ మనసా! గురు చరణాలను భజించు” అని చెప్పారు. ‘భజరే’ అంటే ధ్యానించమని అర్థం. మరి ‘గురు’ అంటే అర్థం ఏమిటి?

రెండేళ్ళ క్రితం మేము కొంతమందిమి కేదార్‌నాథ్ వెళ్ళాము. అక్కడ ఒక మహాత్ముడిని దర్శించుకోవడం జరిగింది. మా గురువైన స్వామివారిని భౌతికంగా దర్శించుకోలేకపోవడం చాలా బాధగా ఉందని చెప్పాము. వారు చెప్పారు, “గురువంటే ఎవరు? ‘గు’ అంటే గుణాతీత, ‘రు’ అంటే రూప వర్జిత - ఇది స్వామివారే చెప్పారు కదా! గురువంటే దేహం కాదు. ఆ దేహం నుండి

వచ్చే ఉపదేశమే గురువు. శబ్దంతో కూడిన ఉపదేశానికి గుణమూ ఉండదు, రూపమూ ఉండదు”.

ఇక ‘చరణం’ - భగవంతుని చరణాలు అంటే ఏమిటి? కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం పాదుకాపూజ జరిగిన తర్వాత స్వామి విద్యార్థులతో కలసి కూర్చున్నారు. “పాదుకాపూజ అంటే ఏమిటి?” అడిగారు స్వామి. స్వామికి పాదసేవ చేస్తూ ఒక విద్యార్థి, “ఇదే స్వామీ” అన్నాడు. “కాదు” అన్నారు స్వామి. ఇంకొక విద్యార్థి, “మా కృతజ్ఞతాశ్రువులు మీకు సమర్పించడమే మీ పాదపూజ. పత్రం, పుష్పం, ఫలం, తోయం... వలె”

“అదికూడా కాదు” స్వామి అన్నారు.

కొంచెం ఆగి స్వామి చెప్పారు, “భగవంతుడు మానవ రూపంతో వచ్చి తన అడుగుజాడలను వదలుతాడు. ఆ అడుగుజాడల్లో నడవటమే నిజమైన పాదపూజ.”

మరి ఇలాంటి పాదపూజ ఏవిధంగా చెయ్యాలి? భగవత్సేవ చేసుకునే అతి అరుదైన అవకాశం మనకు దొరికింది. సేవ అంటే ఏమిటో, గురుచరణం అంటే ఏమిటో, నిజమైన పాదుకాపూజ అంటే ఏమిటోకూడా మనకు తెలిసింది. అయితే, ఇంతటి అరుదైన అవకాశం అందుకునే అర్హత మనకు ఉందా? ఈ ప్రశ్న మనం వేసుకొనే మునుపే స్వామి సమాధానం చెప్పారు - నన్ను మీరు కావాలనుకోవడమే, మీకు నా అవసరం ఉందని మీరు అనుకోవడమే, అదే మీ అర్హత.

ఈ కుల్చంట్ హాలులో ఉన్న ప్రతి ఒక్కరికీ ఈ అర్హత ఉందని నేను భావిస్తున్నాను. మనందరికీ స్వామి అవసరం ఉంది. ఇలా భగవంతుని ప్రేమ పొందాలనుకోవటం మాత్రమే సరిపోదు. దీనికి మరో రెండు గుణాలు తోడుకావాలి. అవి దృఢత్వం, నిరవధికత్వం. భగవంతునిపై భక్తి దృఢంగానూ, నిరవధికంగానూ ఉండాలి. కొంతమందికి దృఢమైన భక్తి ఉన్నా

నిరవధికంగా ఉండదు. మరికొంతమందికి నిరవధిక భక్తి ఉండవచ్చుకానీ, దృఢత్వం లోపిస్తుంది. భక్తి దృఢంగా, నిరవధికంగా ఉన్నప్పుడే సరియైన ఫలితాన్ని పొందగలుగుతాము.

స్వామి విద్యార్థులమైనందుకు మేము చాలా అదృష్టవంతులమని, తమకు స్వామివారి కళాశాలలో చదువుకునే అవకాశం కలగలేదని మాతో చాలమంది చెప్తారు. “మీకు స్వామి కళాశాలలో చదువుకునే భాగ్యం కలుగలేదుకానీ మనందరికీ స్వామి విద్యార్థులమయ్యే సదవకాశం మాత్రం తప్పకుండా ఉంది” అని నేను అంటాను. కళాశాలపరంగా కాకుండా స్వామివారి అసలైన విద్యార్థులమవ్వడమే మనకి అత్యవసరం.

‘గత రెండు సంవత్సరాలూ మీకు ఎలా గడిచాయి?’ అని ఎంతోమంది అడుగుతారు. ప్రశాంతి నిలయంలో ఎంతో మార్పు వచ్చినట్లే ఉన్నా ఏ మార్పు లేనట్లుగానే నాకనిపిస్తుంది. ఇదే ప్రశాంతి నిలయంలోని చమత్కారం.

2011 సంవత్సరం ఆషాఢి పండుగ దినాన తెల్లవారు ఝామున నాకు ఒక కల వచ్చింది. అప్పటికి మహాసమాధి ఆవిష్కరణ ఇంకా జరుగలేదు. గురుపూర్ణిమ శుభదినాన ఆవిష్కరణ జరుగవలసి ఉండింది. “నన్ను ప్రతి రోజూ మందిరంలోకి లాగే ఆకర్షణ శక్తి స్వామికి ఉండేది. అయితే, అదే ఆకర్షణ శక్తి ఈ మహాసమాధికి కూడా ఉంటుందా?” ఇలా వ్యాకులమైన మనస్సుతో ప్రతి రాత్రి ఏడుస్తూ స్వామిని ప్రార్థిస్తూ ఉండేవాడిని.

అయితే, రెండేళ్ళ క్రితం ఆషాఢి పండుగ రోజు వచ్చిన కలలో నేను వరండామీద కూర్చుని ఉన్నాను. స్వామి తిరిగి మన మధ్యకు వచ్చారన్న ఆనందంతో కుల్పంత్ హాలంతా క్రిక్కిరిసిపోయింది. ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లో నుండి స్వామి బయటకు వస్తారని అందరమూ వేచి ఉన్నాము. స్వామిని తిరిగి చూస్తానన్న ఆత్మతతో నా గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. అప్పుడే గది తలుపులు తెరుచుకుని స్వామి బయటకు వచ్చారు. స్వామి ముఖం అద్భుతమైన దివ్య తేజస్సుతో వెలిగిపోతోంది. నావైపే నడచి వచ్చి నన్ను పిలిచారు. ‘మీరు తిరిగి వచ్చినందుకు కృతజ్ఞుడను స్వామీ’ అన్నాను. ‘నేను నీకోసమే తిరిగి వచ్చాను’ అన్నారు. నేను

స్వామి హస్తాన్ని నా చేతుల్లోకి తీసికొని చుంబించాను. స్వామి తిరిగి అన్నారు, ‘నేనెక్కడికీ వెళ్ళలేదు. నేనెక్కడికో వెళ్ళిపోయానని కొంతమంది అనుకుంటున్నారు. కానీ నేనెక్కడే ఉన్నాను.’ అప్పుడు నేను స్వామి వెనకగా ఉన్న సమాధి చూశాను. ‘అయ్యో, స్వామి ఇక్కడే ఉన్నారు. అయినా మనం సమాధి కట్టామేమిటి? ఇలా జరిగిందేమిటి?’ అనుకున్నాను. అప్పుడే అలారం మ్రోగి నాకు మెలకువ వచ్చింది. తరువాత మందిరానికి వచ్చాను. మళ్ళీ గురుపూర్ణిమ దినాన కలలో కనిపించిన సమాధి దర్శనం చేసుకున్నాను.

స్వామి ప్రతి క్షణం నాతోనే ఉన్నారని నాకు తెలుసు. స్వామి ఎల్లప్పుడూ ఇక్కడే ఉన్నారు. విద్యార్థులు చాలమందితో నేను మాట్లాడుతూ ఉంటాను. ఒక్కొక్కరి అనుభవాలు వింటుంటే అద్భుతంగా అనిపించింది. మనందరి జీవితాల్లో, మన మనస్సుల్లోనే స్వామి తేజోరూపులై ఉన్నారు.

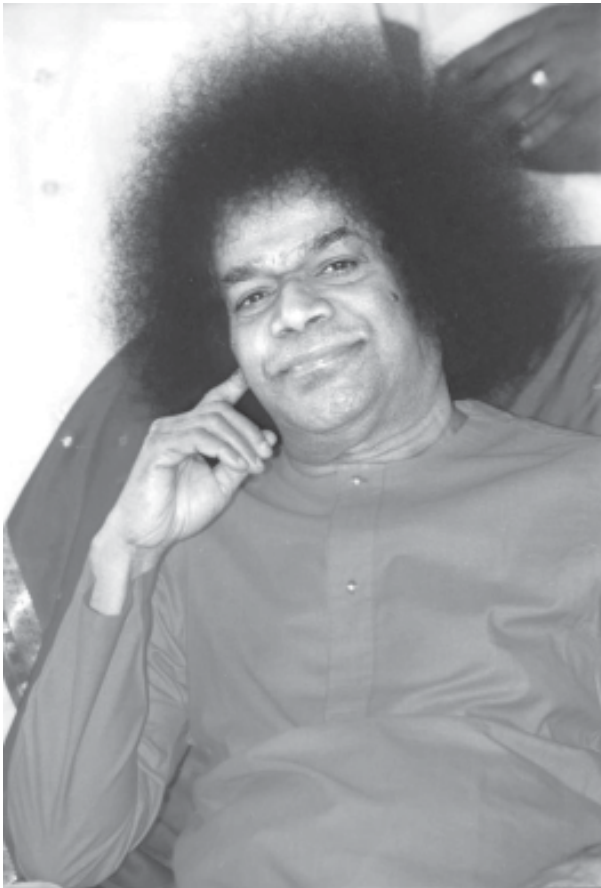
చివరిగా భాగవతంలోని ఒక కథ చెప్పి ముగిస్తాను.

చిన్ని కృష్ణుడు పెరుగు, వెన్న కుండల్ని పగలగొట్టి, ఆ పెరుగు వెన్నలలో చిందులు వేసి అక్కడినుండి పారిపోయేవాడు. అతని పరుగులో ఆ చిన్నిచిన్ని ముద్దు పాదాల ముద్రలు మాత్రం మిగిలిపోయేవి. ఆ పాదముద్రల గుర్తులతో గోపికలు చిన్ని కృష్ణుని కనుగొనగలిగేవారు.

ఈ కథ ఈ సందర్భంలో చెప్పుకోవడం ఎందుకంటే, స్వామి నేడు కనుమరుగైనా, వారిని మనం సులభంగా చేరుకోగలిగేటట్లు వారి పాదముద్రల్ని మనకోసం వదలి వెళ్ళారు. వారి పాదముద్రలను అనుసరిస్తూ నడిస్తే మనం తప్పకుండా వారిని చేరుకోగలుగుతాము. స్వామివారి దివ్య ఆదర్శాలే ఈ పాదముద్రలు. స్వామి అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ వారిని చేరుకోవాలని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తూ, వారి దివ్య చరణాలకు శిరస్సు వంచి నమస్కరిద్దాం.

(2013 గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా డా॥ అమేయ్ దేశ్ పాండే సాయికుల్వంత్ హాలులో చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

స్వేచ్ఛానువాదం: దర్శానుజాతా శాస్త్రి

స్వామి దృష్టి పారిజాత వృష్టి

చంద్రమాళ రమాదేవి

సహజంగా ఏ భక్తుడైనా మొదటి దశలో అనే మాట, “నేను స్వామివారిని కనులారా దర్శించగలిగితే చాలు, అదే మహాభాగ్యం.” ఆపై ఆ దివ్య దర్శనంలోని మాధుర్యాన్ని చవిచూసిన మనసు అంటుంది, “స్వామివారి దృష్టి నాపై నిలవాలి. ఆ మధురానుభూతి నాకు కలగాలి.” ఆపద సమయంలో దైవానుగ్రహంకోసం ప్రార్థిస్తూ, “నన్ను చల్లగా చూడు తండ్రీ!” అని విన్నవించుకుంటాడు, భక్తుడు. ఆ చల్లని చూపులోని మహిమ ఏమిటో కొంచెం తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం.

భక్తుడు భగవంతుని దర్శించటం, భగవంతుని దృష్టి తనపై నిలిచిందని గ్రహించడం, ఈ రెండు దశలలో రెండవది అపరిమితానందాన్ని కలుగజేస్తుంది. ‘స్వామి దృష్టి పారిజాత వృష్టి’ అంటూ ఆపై ‘ఆ కటాక్షములో రాకాశరచ్చంద్ర చంద్రికా పూరముల్ జాలువారు’ అని వర్ణించే కరుణశ్రీగారు, ఆ దివ్యస్వరూపులైన స్వామివారు మన ఎదురుగా ఉన్నప్పటి అద్భుతానందాన్ని ఇలా వ్యక్తపరచారు:

స్వామి ముందు ఒక్క క్షణము నిల్చిన చాలు
చందమామ చేతికందినట్లు
వంద నందనములు కందళించినయట్లు
మనస్సు తృప్తిచెందక ఇంకా ఇలా అన్నారు:

సన్నజాజి పూలు చల్లినట్లు
పారిజాతవనము పరిమళించినట్లు
నిత్యశాంతిదాయి! సత్యసాయి!

స్వామివారి విద్యార్థులని చూసి చాలామందికి అసూయ కలుగుతుందేమో! ఎందువల్లనంటే, స్టేజీపై ఉన్న శ్రీవారు ఎక్కువ సమయం ప్రేమ నిండిన దృష్టితో వారివంకే చూస్తుంటారు కదా! అలా స్వామికి చేరువగా ఉండే భక్తుల పూర్వజన్మ సుకృతంగురించి ఒక విదేశీ భక్తురాలు వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయం:

“భారతీయులంతా ఎంతో అదృష్టవంతులు. వారిలో ఆంధ్రులు మరీ అదృష్టవంతులు. ఎందుచేతనంటే మీరు భగవంతుడు పుట్టిన రాష్ట్రంలో పుట్టారు. భగవంతుడు మాట్లాడే భాష మీకు అర్థమవుతుంది. ఆ అదృష్టం మీకెలా కలిగిందో తెలుసా? మీరంతా వారధి కట్టిన వానరులో, గోకులంలో పుట్టిన గోవులో అయి ఉంటారు. మీరంతా అందుకే స్వామి పాదాలకి చేరువగా ఉన్నారు.”

అలా స్వామికి చేరువైనవారందరికీ స్వామివారి ప్రథమ వీక్షణలో కలిగిన అనుభూతి అనిర్వచనీయమైనదని,

తమలో ఏదో మార్పు జరిగిందని అనిపించింది. స్వామి అవతార పురుషులనే విశ్వాసం కలిగింది. స్వామివారి తేజోవంతమైన నేత్రాలను, ఆ కృపాదృష్టిని గమనించిన వారు తమని తాము మరచిపోయి పరవశించటం, కనులలో ఆనందబాష్పాలు చోటుచేసుకోవడం, వగైరాలను ఆపై ఆనందంగా వర్ణిస్తుంటారు. స్వామి ప్రేమ దృష్టి తమపై ప్రసరించటాన్ని, స్వామివారి అనుగ్రహానికి ఋజువుగా భావిస్తుంటారు. ఒక భక్తుని మనోభావాలు ఈసందర్భంగా గమనిద్దామా - “పుచ్చుకునే అర్హత ఉన్నవాళ్ళకే వరాల విలువ తెలుస్తుంది. అలాగే స్వామివారి దివ్య కటాక్ష వీక్షణాల విలువ తెలిసిన భక్తులకే స్వామివారి దైవస్వరూపం కనిపిస్తుంది.”

ప్రతి వ్యక్తి భగవంతుడు తనని చూడాలని కోరుకుంటాడు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ.

ఒక పర్వదినాన ఒక ఊరిలోని కోవెలలో పూజలు జరుగుతున్నాయి. పర్వదినం కావటంవల్ల దైవదర్శనానికై వచ్చే భక్తుల సంఖ్య మెల్లమెల్లగా పెరుగుతున్నది. జనంలో కొంచెం తోపులాట, దానితో ఏర్పడే అసహనం. ఇంతలో ఒక అంధుడు ఇంకో వ్యక్తి సహాయంతో అక్కడికి వచ్చాడు. జనం రద్దీలో చెమటలు కక్కుతూ నిల్చున్న ఒక పెద్దాయనకి చిరాకేసింది. వెంటనే తన విసుగుని ప్రదర్శించాడు, “అసలే ఇంత రష్షగా ఉంది. ఇంత జనంలో నువ్వు ఏం చూడాలని వచ్చావయ్యా బాబూ!” ఆ గ్రుడ్డివాడు శాంతంగా జవాబిచ్చాడు, “నిజమే. నేను దేవుడిని చూడలేను. కానీ, దేవుడు నన్ను చూస్తాడు కదా!”

కోవెలలోకి ప్రవేశించగానే భక్తులు ముందుగా గంట కొడ్తారు. ఎందుకని? గంట వినబడగానే ఎవరు వచ్చారా అని భగవంతుడు అటువైపు చూస్తాడని భక్తులు భావిస్తారు కనుక. ఆ చూపుకి భక్తులు అంత ప్రాధాన్యత ఎందుకిస్తారు? భక్తుల మాటలలోనే తెలుసుకుందాం:

శాంతిశ్రీగారి స్పందన ఇలా ఉంది - కరుణా స్వభావుండు కన్నెత్తి చూచెనా! వ్యాధిభాధలు వేగ పరుగులెత్తు! ఈ మాటలని కొంచెం లోతుగా గమనిస్తే, మనకి ఎందరో భక్తుల అనుభవాలు స్మృతిపథంలో మెదలుతాయి. నిజమే కదా! సాయి దివ్యధన్వంతరి డాక్టర్లకి అంతుబట్టని జబ్బులను, కొందరు డాక్టర్లు పొరపాటుగా

నిర్ధారించిన రోగాలని కేవలం చూపుతోనే కనిపెట్టిన ఉదంతాలు ఎన్నో ఉన్నాయి కదా! ఆపై కరుణామయుని ఆశీస్సులతో ఆరోగ్యవంతులైనవారి పేర్లు లెక్కింప సాధ్యమేనా?! అసలు స్వామి చూపుతోనే ఎందరో సన్మార్గవర్తనులైనారు. అసలు స్వామివారి అవతారోద్దేశ్యమే ఇది కదా! స్వామి చల్లని చూపు ప్రసరించగానే ఎందరో తమ వ్యసనాలను త్యజించారు, ఎందరో అహంకార మమకారాలు వీడి వైరాగ్యభావంతో భక్తిపథాన పయనించసాగారు. స్వార్థం వీడి త్యాగనిరతి అలవరచుకొని సేవాకార్యాలని అంకితభావంతో చేస్తున్నవారెందరో ఉన్నారు. ఎందరో నాస్తికులు ఆస్తికులుగా మారారంటే, ఆ చూపుకి ఉన్న మహిమేనని ఒప్పుకోవాల్సిందే మరి!

స్వామివారి అద్భుత దృష్టిగురించి మాటలలో వర్ణించగలమా! ప్రశాంతి నిలయంలో ఉండి, అమెరికాలో ఆకాశంలో దారితెన్నూ తెలియక అల్లాడే ఫైలట్‌ని చూసి సహాయమందించే దివ్యదృష్టి; చెట్టువెనుకల దాక్కుని సిగరెట్ త్రాగుతున్న సమ్మర్ కోర్సు విద్యార్థిని పట్టుకోగలిగే సునిశిత దృష్టి; వంద, రెండు వందలమంది భక్తులు వచ్చే రోజుల్లో, ఇక్కడికి లక్షలాది భక్తులు వస్తారు, పుట్టపర్తి ప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రంగా రూపుదిద్దుకుంటుందని చెప్పగలిగే, భవిష్యత్తుని చూడగలిగే అసమాన దృష్టి; సమీపంలో ఉన్నవారైనా, దూరాన ఉన్నవారైనా సరే, వారి అంతరంగంలోకి తొంగిచూసి, వారి ఆలోచనలు తెలుసుకునే అలౌకిక దృష్టి; మాటలలో చెప్పుకోలేకపోయిన వారి సమస్యలను, అవసరాలను గమనించగలిగే సూక్ష్మదృష్టి; మానవులనే కాకుండా పశుపక్ష్యాదులను సైతం ప్రేమగా చూసే కారుణ్య దృష్టి; ఎటువంటి భేదాలనూ పాటించకుండా అందరినీ ఆదరించే సమదృష్టి; బలహీనతలు, లోపాలను గలవారిని సైతం ఆత్మీయంగా చూసే ఉదారదృష్టి; ఎక్కడో చూస్తూ చేతి వ్రేళ్ళతో గాలిలో ఏదో వ్రాస్తూ భక్తుల తలరాతలు మార్చగలిగే విధాత దృష్టి; ఏ భక్తుని మంచితనానికో ఆనందిస్తూ, అందంగా ముంగురుల్ని సవరించుకుంటూ ప్రసన్నంగా చూసే వాత్సల్య దృష్టి; ‘నువ్వు చేసిన తప్పు నాకు తెలియదనుకుంటున్నావా?’ అన్నట్లుగా మందలించుగా

చూసే తీవ్ర దృష్టి; సంగీత, నృత్య, వక్తృత్వ, అభినయ కళల్ని ఆస్వాదిస్తూ, చిరునవ్వుతో ప్రోత్సహిస్తూ, అహ్లాదంగా చూసే కళాదృష్టి... ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే ఆ కమల నయనుని పూర్తిగా వర్ణించగలిగామని ఏనాటికైనా అనిపిస్తుందా?! ఇంకా కొన్ని కోణాలు చూడండి. ఆదూరి శ్రీనివాసరావుగారి ఈ అందమైన భావాభివ్యక్తిలో....

ఒక్క చూపుతోనే బక్కచిక్కిన వ్యక్తి
బలము సంతరించి పరుగులెత్తు
ఒక్క చూపుతోనే నిక్కి నీగ్లేడు లోభి
ధనము ఖర్చు చేసి దయను పొందు
ఒక్క చూపుతోనే దిక్కుతోచని మనసు
శాంతి నొంది స్వామి సేవ చేయు
ఒక్క చూపుతోనే మొక్కువోయిన గొంతు
చక్కనైన గానసభను చేయు
ప్రేమ చూపది, ప్రత్యేకమైన చూపు
తేనెలూరించు చూపది, దైవ చూపు
కరకు గుండెను కరిగించు కరుణ చూపు
సమత చూపెట్టు సత్యసాయి చూపు
దర్శన సమయంలో మొదటి వరుసలలో కూర్చునే
అవకాశం లభించక, స్వామిని దగ్గరనుండి దర్శించుకోలేక
పోతున్నామే అని కలత చెందేవారిని ఊరడిస్తూ,
సంతోషపరుస్తూ శ్రీవారు పలికిన అమృత వాక్కులు -
“దగ్గరగా ఉన్నవారు నన్ను చూస్తారు, దూరంగా

ఉన్నవారిని నేను చూస్తాను.” కలవరపడే మనస్సుకి ఎంత ఊరట లభిస్తుంది!

స్వామివారు భౌతికంగా నేడు మన మధ్య కనిపించటం లేదు. ఆ అమృతమయ దృష్టిని కాంచలేకపోతున్నాము. కానీ, కానీ...

కానీ, ‘నీవు లేని’, ‘నీవు లేక’ అనే మాట స్వామికి వర్తిస్తుందా?! దృశ్యం - అదృశ్యం అనే మాటలు దైవాన్ని వర్ణిస్తూ అనగలమా?! స్వామి మన మధ్యనే ఉన్నారు అని పరిపూర్ణంగా విశ్వసిస్తుంది ప్రతి భక్తుని మనస్సు. “స్వామి నన్ను గమనిస్తూనే ఉన్నారు, స్వామి కృపాదృష్టి ఎల్లవేళలా నాపై ఉంటుంద”నే భావమే మన భక్తికి మూలాధారం. స్వయంగా స్వామివారు పలికిన ఈ వచనాలు గమనిద్దాం -

ఒకసారి దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారికి నిద్రిస్తున్న స్వామి వదనారవిందమును వీక్షించాలని కోరిక కలిగింది. అదే రోజు సాయంత్రం స్వామి శాస్త్రిగారిని ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పిలిచారు. సంభాషణ జరుగుతున్న సమయంలో పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారికి ఆవలింత వచ్చింది. “నిద్రపోతున్న నన్ను చూడాలనుకునే నీవే నిద్రపోతే ఎలా?” అన్నారు భగవాన్. ఆపై శాంతంగా, గంభీరంగా శ్రీవారు పలికారు, “శాస్త్రి! ఒకవేళ నేను నిద్రపోతే నీవు మరల ఎప్పుడైనా మేల్కొనగలవా?!” అంటే, ఆ భక్త వత్సలుని దయాదృష్టి ఎల్లవేళలా భక్తులను కాపాడుతుంది. అది లేనినాడు? అన్న ప్రశ్నకి తావేలేదు.

శ్రీ

భగవాన్ బాబావారి చిత్రముతో తపాలా బిళ్ళ విడుదల

2013 నవంబరు 23వ తేదీన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి జయంతిని పురస్కరించుకొని భారత ప్రభుత్వ తపాలాశాఖవారు విడుదల చేయనున్న ఒక విశేష తపాలా బిళ్ళ, మొదటిరోజు కవర్లు, బ్రోచర్లు, బ్లో-అప్స్ శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగంవారి పుస్తక విక్రయశాలలో స్థాకు ఉన్నంతవరకు లభ్యమవుతాయి. వివరాలు ఈ క్రింద ఇవ్వబడినాయి:

1. తపాలా బిళ్ళ, వెల: రూ॥ 5
2. మొదటిరోజు కవరు, ఒక్కొక్కటి రూ॥ 5, స్థాకు పరిమితం
3. బ్రోచరు, ఒక్కొక్కటి రూ॥ 5, స్థాకు పరిమితం
4. బ్లో-అప్ (30" x 40"), ఒక్కొక్కటి రూ॥ 4000, స్థాకు పరిమితం
5. స్టాంప్స్ ఆల్బమ్ (డీలక్స్), ఒక్కొక్కటి రూ॥ 300, స్థాకు పరిమితం

మండోదరి

గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

పూర్వము మయుడనే రాక్షసుడు చిత్రకూట పర్వతముపై చక్కని ఒక పట్టణమును నిర్మించుకొని ఉండేవాడు. ఆ మయుని కుమార్తెయే మండోదరి. రావణుడు ఆమెను పెండ్లాడినాడు. మండోదరి సకల సద్గుణ సంపన్నురాలు. అట్టి గుణవంతురాలిని దుర్మార్గుడైన రావణుడు పెండ్లాడినాడు. ఆ దినమునుండి అడుగడుగునను, దినదినమునకూ అనేక రకములైన సద్బోధలు సల్పి తన పతిని రక్షించుకోవాలని ఆ సతి ఎన్నో శ్రమలు పడింది. కానీ, అతడు తన దుర్బుద్ధులను ఏమాత్రము మార్చుకొనుటకు ప్రయత్నించలేదు.

రావణుడు సీతను అపహరించి సముద్రాన్ని దాటించి లంకకు తీసుకుపోతున్నాడు. మొట్టమొదట తన సిరిసంపదలు, వైభవము, శక్తి సామర్థ్యములు, తనను వరించి వచ్చిన స్త్రీలు, తాను చెఱపట్టిన స్త్రీలు, వీరందరూ ఉండే అంతఃపురము, దాని వైభవమును చూపించి సీతను ప్రలోభపెట్టాలని అంతఃపురములోనికి తీసుకుపోయాడు. అయితే, మహాపతివ్రత అయిన సీత ఒక్కసారికూడా కన్నులు తెరచి చూడలేదు. ఆమె మనస్సంతా రాముడే నిండియున్నాడు.

ఆ దృశ్యమును చూసిన మండోదరి చాలా బాధపడి, “రావణా! ‘వినాశకాలే విపరీత బుద్ధిః’ అన్నట్లుగా ఇటువంటి మహాపతివ్రతయైన సీతామాతను ఎందుకు చెఱపట్టి తీసుకు వచ్చావు? ఈమెను ఈ అంతఃపురంలో ఉంచడానికి వీలేదు. ఆమె ప్రశాంతంగా ఉండటానికి ఒక ప్రత్యేకమైన స్థలం ఏర్పాటు చెయ్యి” అని బోధించింది. అందువలన రావణుడు సీతను సుందరమైన, ప్రశాంతమైన అశోకవనంలో ఉంచాడు.

సీతను విడిచిపెట్టి రామునికి అప్పగించమని మండోదరి ఎన్నో విధాలుగా రావణునికి నచ్చజెప్పటానికి ప్రయత్నించింది. “రావణా! రామచింతన చేయకుండా

కామచింతన చేస్తున్నావు. నీకు చెడ్డకాలం ప్రాప్తించింది కనుకనే ఈ విపరీత బుద్ధులు పుడుతున్నాయి. ఇప్పుడు సీత కంటినిరు పెడితే అంతకు వెయ్యింతలు నీవు కన్నీరు కార్చవలసివస్తుంది” అని అనేకవిధములుగా హెచ్చరించింది.

“భర్త దుర్మార్గుడై కీడు బడయువేళ
మంత్రియట్టుల మేల్కీళ్ళు మనవి చేసి
పతికి హితము గఱువగా పడతులెప్పుడు
అరయవలయు మండోదరియట్లు భువిని”

ఒక దినము స్వయంగా మండోదరియే సీతవద్దకు వెళ్ళి, “అమ్మా! భూజాతా! నీవు మహాపతివ్రతవు, పవిత్రురాలవు. నా పతి పరమ దుర్మార్గుడు.... నన్ను కరుణించి, అతనిని క్షమించి నా మాంగల్యమును కాపాడు” అని ప్రార్థించింది. ఈవిధంగా మండోదరి సీతను కోరడమనేది ఏ గ్రంథములోనూ కనిపించదు.

ఒకసారి మండోదరి రావణుని చెంతచేరి అతనిని అనునయిస్తూ, “రావణా! నీవు చేయరాని పనులు చేస్తున్నావు. అనేకమంది స్త్రీలను హింసిస్తున్నావు, బాధిస్తున్నావు. ఇది మంచిది కాదు. స్త్రీలను అవమానించడమనేది మహాపాతకం. దీనినుండి ఏనాటికీ నీవు తప్పించుకోలేవు. స్త్రీ అగ్నితో సమానం. ఈనాటి నీ చెడ్డ చూపులు, చెడ్డ భావములు, దుష్కర్మలు రేపటి దినం చెడ్డ ఫలితాలను అందిస్తాయి. కర్మఫలితము తప్పునది కాదు. ఈ సత్యమును గుర్తించి వర్తించు” అని బోధించింది.

మరో సందర్భంలో రాముని శక్తి సామర్థ్యములను తక్కువ అంచనా వేయవద్దని బోధిస్తూ, “రావణా! నీవు చాలా పొరబడుతున్నావు. రాముడు సామాన్యుడు కాదు. అతడు మహాశక్తి సంపన్నుడు. కేవలం కోతులతో ఈ మహాసముద్రముపైన వంతెన నిర్మించడం ఎవరికైనా

సాధ్యమవుతుందా?! రాముని శక్తి ఎంతటిదో నీవు గుర్తించలేకపోతున్నావు. ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేమీ లేదు. నా మాట విని సీతను రామునికి అప్పగించు. రాముని పాదములు పట్టి క్షమించమని ప్రార్థించు” అని బోధించింది.

హనుమంతుడు లంకకు నిప్పంటించి భీభత్సము సృష్టించినప్పుడు మండోదరి చాలా వ్యాకులం చెంది, “నాథా! రాముడు సామాన్య మానవుడు కాడని నీవే తెలిపియుంటివి. శూర్యణఖ ముక్కు చెవులు కోసినప్పుడే నీ సైన్యము అతనినేమీ చేయలేకపోయినది. వేలాది రాక్షసులు చేరి ఒక్క రామలక్ష్మణులను కదిలించలేక పోయిరి. ఇప్పుడు మహాబలవంతులైన వానర వీరులు లక్షలమంది ఉండ, మన రాక్షసులు ఏమి చేయగలరు? దూతయే ఇంతటి కార్యము నొనర్చినప్పుడు ఇక లక్షలాది వానరులు ఎంతైనా చేయగలరు. కావున నా ప్రార్థన మన్నించి మంత్రి సహాయముతో, లేదా నీ సోదరుడైన విభీషణుని సహాయము నిచ్చి రాముని భార్యను పంపివేయుము. ఆ జానకి సామాన్యమైన స్త్రీ కాదు; మహాపతివ్రత, దివ్యశక్తిస్వరూపిణి. అట్టివారిని హింసించుట నీకు మంచిది కాదు” అని హితబోధ చేసెను.

రాక్షసులకు, వానరులకు మధ్య భీకర పోరాటము జరుగుతున్న సమయంలో ఒకరోజు రాక్షసుల బలము బాగా క్షీణించిపోతున్న సమయంలో రావణుడు చాలా దిగులుతో అంతఃపురము చేరెను. అప్పుడు మండోదరి అతని చేతులు పట్టుకొని మధుర వచనములతో, “నాథా! ఎవరిని బుద్ధిచేతను, భక్తిచేతను సాధింపగలరో అట్టివారిని విరోధముతో సాధింపబూనుట అవివేకము. రామునితో మీరు పోరాడలేరు. మీవలన లంక నాశనము కాకూడదు. మీ భక్తి ప్రపత్తులకు ఇది తగినది కాదు. ఈ క్రూర కృత్యముచే మీ ఆరాధ్య దైవమైన ఈశ్వరుడు కూడా మీకు విరోధి కాగలడు. మీ సోదరుడెంత ధన్యుడో! రామ సన్నిధి చేరి ఆయన చల్లని నీడలో కాలము గడుపుచున్నాడు. ఇప్పటికీ మించిపోయింది లేదు. తక్షణమే మీరు పరుగిడిపోయి లంకకేతెంచుచున్న శ్రీరాముని పాదములపై పడి క్షమాభిక్ష వేడుడి” అని బోధించెను.

ఈవిధంగా మండోదరి ఎన్నిసార్లు బోధించినా రావణుడు తన అహంకారముచేత ఆమె మాటలను పెడచెవిన పెట్టి, చివరికి రాముని చేతిలో హతుడైనాడు. అంతటి మహావీరుడు, గొప్ప శివభక్తుడు అయిన రావణుడు మరణించిన వార్త మండోదరి విని కన్నీరు మున్నీరుగా విలపిస్తూ, “ఓ నాథా! బ్రహ్మ సృష్టి అంతయు మీకు వశమైయుండెనే! అష్ట దిక్పాలకులు మీకు నమస్కరించుచుండిరి కదా! ఎన్ని శక్తులుండి ఏమి ప్రయోజనం! ఎన్ని తపస్సులు చేసి ఏమి ప్రయోజనం! రామ విముఖులయితిరి కనుక మీకీ పాట్లు తప్పలేదు. కామమును వశమునందుంచుకొనని కాలుడైనను కడకు ఈరితిగా బాధపడక తప్పుదు. కరుణాసముద్రుడైన రాముని శరణుజొచ్చి రాక్షస వంశమును కాపాడుడని మిమ్ములను పాదములంటి ప్రార్థించితిని. నా మాట వినరైతిరి. మీరు నిరంతరము పరులకు ద్రోహము చేయుటకే చింతించిరి. కాయమా, నిరంతరము పాపములలో మునిగిపోయెను. అట్టి మీకు రాముడు సాకేత లోకమునిచ్చెను. అదియు మీ భాగ్యమే! లేకున్న రామ హస్తములో ప్రాణములు వీడుట అందరికీ సులభము కాదు కదా! శ్రీరాముడు మీ సంహరణార్థమే అవతరించెను.

ఓ రామచంద్రా! కర్మఫలము తప్పునది కాదను వాక్యమును నిరూపించితిరా!” అని చెప్పతూ జ్ఞానముచే శ్రీరాముడు సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మయని తెలిసికొనెను.

ఆమె జ్ఞానమునకు సురులు, మునులు సంతోషించిరి. అప్పుడే పరుగెత్తుకుని పోయి సీత పాదములపై పడాలని భావించింది. కానీ, ఇంతకాలంనుండి చూడని సీతను ఇప్పుడు పోయి చూడటం అవివేకమని అనుకున్నది.

రావణుని శిరస్సును తన ఒడిలో పెట్టుకుని, “ఓ రావణా! ఇప్పుడైనా ఒకమారు కళ్ళు తెరచి నేను చేసినది దోషమని క్షమాపణ వేడుకో! ఇదే చాలు నీకు. ఇది నీకు అంత్యములో శాంతి నందిస్తుంది” అని చెప్పి బాధపడింది.

రామలక్ష్మణుల ఆజ్ఞ ననుసరించి విభీషణుడు విధిపూర్వకముగా రావణునకు ఉత్తర క్రియలు చేసెను. మండోదరి, ఇతర సతులు వచ్చి తిలోదకము లిచ్చిరి. ✽

జాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 25వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

చమత్కారమంటే బాబావారే! ఆ చమత్కారం సంస్కారాన్ని కలిగించి, పరోపకారానికి ఉపక్రమింపజేసి, సాక్షాత్కారాన్ని సిద్ధింపజేస్తుంది. ఈ చమత్కారాలు దివ్యత్వాన్ని అనుభవింపజేస్తాయి. కొన్ని సందర్భాలలో వారి చమత్కారాలు దివ్యోపన్యాసాలలో ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తాయి. వారి చమత్కారాలు వినోదాన్ని, ప్రజ్ఞానాన్ని అందించి బ్రతుకును పండిస్తాయి. తలుచుకుంటుంటే, చాలా ఆనందంగా ఉంటాయి బాబావారి చమత్కారాలు. వీనిలో సర్మగర్భంగా సందేశం, ఆదేశం, ఉపదేశం చోటుచేసుకుంటాయి. సుబోధాత్మకంగా రూపొందుతాయి. కనుక, బాబావారి చమత్కారాలు ఆధ్యాత్మిక ఆణిముత్యాలు. మనం అందరం అనుభవించే మహిమలు స్వామి చమత్కారాలే! మాయామానుష వేష లీలాధరుడగుటచేత అవతారంలో చమత్కారాలు ప్రాధాన్యాన్ని, ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంటాయి.

ఒక చమత్కారం మీతో పంచుకోదలిచాను. మందే ఎండలు, ఎఱ్ఱని మిరపకాయలు, గోంగూరలకు ప్రసిద్ధి గాంచిన గుంటూరువాసిని. తరువాత బెంగళూరువాసి నగుటచేత ఆ చల్లదనానికి, ముఖ్యంగా స్నానానికి ఇబ్బంది పడి ఇమ్మర్షన్ హీటర్ సాయంతో వేడి నీళ్ళ స్నానానికి అలవాటుపడ్డాను. యూనివర్సిటీ మీటింగులకొరకు బృందావనం నుంచి ప్రశాంతి నిలయానికి హీటరుతో సహా వచ్చేవాడిని. ప్రిన్సిపాలు హోదాలో ఉండటంవలన దర్శనానికి మొదటి వరుసలో సీటు గ్యారంటీ. అందువలన చివర్లో వచ్చినా ముందర కూర్చోవచ్చు. మీటింగుకు బెంగళూరు నుండి పర్తికి వచ్చిన నేను, ఆ ఉదయం స్నానానికి బక్కెట్లో నీళ్లు పుల్గా పోసి, ఇమ్మర్షన్ హీటర్ పెట్టి, స్విచ్ ఆన్ చేసి అంతా రెడీ చేసుకున్నాను. తీరా

స్నానం చేద్దామనుకునేసరికి నీళ్ళు చల్లగా ఉన్నాయి. కరెంటు పోయిందని అర్థమైంది. అప్పటికే దర్శన సమయం ఆసన్నమవటంచేత, ఖండ స్నానం అనండి, పాక్షిక స్నానం అనండి (ముఖం, చేతులు, మోకాళ్ళవరకు కడుక్కోవడమన్నమాట) ముగించుకుని, డ్రస్సు మార్చుకుని కాస్త స్ట్రే చల్లుకుని నా స్థానంలో వచ్చి కూర్చున్నాను.

బాబావారు వరుసలలో నడుచుకుంటూ వస్తున్నారు. మెల్లగా వచ్చి నా ముందు నిల్చున్నారు. ఏదో ఉంది నాకు అనుకున్నాను. “కొంతమంది స్నానం చేయకుండా దర్శనానికి వస్తున్నారు” అన్నారు. నాకు చాలా ఇబ్బందికరంగా ఉంది. “పుట్టపర్తి వేడిగానే ఉంటుంది. చన్నీళ్ళతో స్నానం చేయవచ్చునగా” అన్నారు మళ్ళీ. “ఈసారికి క్షమించి వదలిపెట్టండి స్వామీ” అన్నట్లుగా నేను చేతులు జోడించాను. ఎందుకంటే, నా భయమల్లా ఒకటే - చుట్టప్రక్కల అంతా స్టూడెంట్స్ ఉన్నారు. కాలేజీలో ఎదురుపడినప్పుడల్లా, “సార్, స్నానం చేశారా?” అని అడుగుతారేమోనని!

స్వామి కొంతమంది భక్తులను ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. సమయముంది కదా అని రూముకు పరుగెత్తుకునిపోయి, మళ్ళీ హీటరు బక్కెట్లో పెట్టి, వేడివేడి నీళ్ళతో సగం సబ్బు అరిగేలా రుద్దుకుని స్నానం చేసి మళ్ళీ వచ్చి కూర్చున్నాను. భజన ప్రారంభమైంది. స్వామి సింహాసనంపై కూర్చున్నారు. మన దగ్గరగా వచ్చే అవకాశం లేదు. కానీ, మన అంచనాలను తలక్రిందులు చేసే స్వామి భజన హాలు నుండి బయటికి వచ్చి దర్శనమిస్తూ నాదగ్గరకొచ్చారు. “ఆర్డినరీ స్నానం చాలు సార్, సబ్బు అరగతియ్యనక్కర్లేదు. నేను ఎక్కడున్నాననుకుంటున్నావు? నీలో, నీ రూమ్లో, నీ బక్కెట్లో నీళ్ళలో... అంతా నాకు తెలుసు” అన్నారు.

ఒళ్ళు రుల్లుమంది. మతిపోయింది. మళ్ళీ స్వామి, “సాయిబాబా ఇలా అడుగుతున్నారేమిటనుకుంటున్నావా? ఏమీ భయపడకు. ఇంక అడగనులే” అన్నారు.

మరొక హాస్యభరిత చమత్కారాన్ని తెలియజేస్తాను. అక్టోబరు 25 నా పుట్టినరోజు. నేను యూనివర్సిటీ పనిమీద పుట్టపర్తిలో ఉన్నాను. నాకిష్టం కదా అని మా ఆవిడ గుంటూరునించి బొబ్బట్లు పంపింది. అయితే, తినటానికి టైమేది? ఎవరో ఒకరు తలుపు తట్టటం, మాటల్లో పడిపోవటం జరుగుతోంది. నాకు అందరూ కావలసినవారే! ఎవరినీ కాదనలేను. గ్రూపులుగా వస్తుంటారు. “స్వామి గురించి చెప్పండి” అంటారు. ఇక నేను మొదలుపెట్టడం, ఒళ్ళు తెలియకపోవటం, టైమ్ మరచిపోవటం మామూలే! బొబ్బట్లు తినేదెప్పుడు? నాకొక మంచి ఆలోచన వచ్చింది. ఉదయం దర్శన సమయం ముహూర్తం నిర్ణయించాను. ఆ సమయంలో అందరూ దర్శనానికి వెళ్తారు. నన్ను ఎవ్వరూ డిస్ట్రబ్ చేయరు. దీపం ఆపేశాను. లోపల గడియ వేశాను. లైటు లేకపోవడంవలన నేను దర్శనానికి వెళ్ళిపోయి ఉంటానులే, అనుకుంటారు. ఇదీ నా ప్లాను. చక్కగా అమలుపరచాను. స్టీలు భరిణ మూత తీశాను. ఒకదానివెంట మరొకటి ఆరు బొబ్బట్లు లాగించేశాను. ఎవరూ పసికట్టకుండా నోట్లో లవంగాలు పెట్టుకున్నాను. నర మానవుడు గుర్తించలేడు.

డ్రెస్సు వేసుకుని వడివడిగా దర్శనానికి వెళ్ళాను. నా సీటులో కూర్చున్నాను. దర్శనం మ్యూజిక్ వినవస్తున్నది. మామూలుగా వచ్చే రూటు మార్చి, స్వామి మందిరం వరండాకి నేరుగా వచ్చేస్తున్నారు. నాకు కొద్ది దూరంలో నిలబడి పొట్ట చూపిస్తూ, “అన్నీ తినేశావే! అల్మారాలోకి చేర్చావన్నమాట. చాలా సేఫ్! స్నేహితులకు పంచకూడదా? నాకు తెలుసు. ఈరోజు నీ బర్త్ డే. నమస్కారం చేసుకో” అంటూ ఆశీర్వాదించారు.

అందరూ, “ఏమిటి? స్వామి ఏమన్నారు?” అని అడిగితే వివరాలు చెప్పగా విని పకపకా నవ్వేశారు.

బృందావనం కాలేజి నాకు కొత్త. ఆదివారం కూడా వెళ్ళాలి అని గ్రహించాను. విద్యార్థులు బ్యాచీలుగా విభజింపబడి, టీచర్ల పర్యవేక్షణలో పరిసరాల శుభ్రత చేపడతారు. కాలేజి గార్డెను, హాస్టలు అన్నింటినీ క్లీన్ చేసే

కార్యక్రమమిది. దేశంలో మరే విద్యాసంస్థలోనూ లేని కార్యక్రమం. నేను కూడా పాల్గొంటూ ఉండేవాడిని.

స్వామి ఒక ఆదివారం ఉదయం 10 గంటలకు కాలేజికి వచ్చారు. అదృష్టవశాత్తు నేనక్కడే ఉన్నాను. స్వామి నన్ను పిలిచి అడిగారు, “ఆడిటోరియం ఎదురుగా గార్డెనులో పనిచేస్తున్నవారెవరు?” “నాకు తెలియదు స్వామీ” అన్నాను. “ఐతే, నువ్వు ఈ కాలేజి ప్రిన్సిపాల్ ఏ. ఎవరెవరొస్తున్నారో తెలియదన్నమాట” అన్నారు. “నీ పరీక్షను లేక ఎవరెవరో వస్తుంటే ప్రిన్సిపాలుగా నీవేమి చేస్తున్నట్లు?” అని నిలదీశారు.

స్వామి త్రయీ మందిరానికి వెళ్ళిపోయిన తరువాత నేను హోమ్ వర్క్ ప్రారంభించాను. వచ్చినవారెవరో విచారించాను. వారు మిలిటరీవారని, ప్రతి ఆదివారం ట్రక్కులో బ్రెడ్డు, టీలతో సహా వచ్చి సాయంకాలండాకా పనిచేస్తారని, వారి హెడ్డుగారి పేరు ‘సూద్’ అని, ఇతరులు తమిళనాడు, రాజస్థాను, బెంగాలు వగైరా రాష్ట్రాలవారని వివరాలు సేకరించాను.

ఆకస్మికంగా, అనుకోనివిధంగా సాయంకాలం స్వామి కాలేజికి వచ్చారు. నేను సమాచారంతో సిద్ధంగా ఉన్నాను. “స్వామీ, గార్డెనులో ఉన్నవారిని పంపించేస్తాను. ఇక రావద్దని చెప్తాను” అన్నాను. ఇక్కడ స్వామి చమత్కారం గుర్తించండి. “ఎట్లా పొమ్మంటావు? నువ్వు రమ్మన్నేడు. పొమ్మనే అధికారమెక్కడిది?” అన్నారు. చచ్చాననుకోండి. స్వామి ముందు ఏ తర్కం, వాదం నిలువలేవు.

గార్డెనులో నడుస్తూ స్వామి నా మాటలు వింటున్నారు. ఫలానావారు ఫలానా ప్రాంతం నుంచి వచ్చారు. ఆ టర్బును గలవారే వారి లీడరు, అని చెప్పాను. “అలాగా” అన్నారు స్వామి. నేరుగా వారి దగ్గరకు వెళ్ళి, సూద్ గారిని పేరుతో పిలిచి, ఆయన ఉంగరం తీసి దానిమీద ఊది డ్రైమండ్ రింగుగా మార్చారు. “మీ అమ్మాయి డాక్టరు కదూ! అబ్బాయి బ్యాంకు మేనేజరు. ఔనా? ఎప్పుడో ఢిల్లీలో నన్ను చూశావు” అంటూ ప్రేమతో మాట్లాడుతున్నారు. నాకు పిచ్చెక్కిపోయింది. ధైర్యం తెచ్చుకుని అన్నాను, “స్వామీ, మీకు తెలిసినవారే వీరు. మరి నాకు ఒక సందేహం. మన్నించండి. ఈ ఉదయం “వీరు ఎవరు?” అని అడిగారెందుకు?”

ఇక్కడ స్వామి చమత్కారాన్ని గమనించండి. “నాకు అంతా తెలుసు. నాకు తెలుసని నీకు తెలియాలి కదా! నీ బాధ్యత నీకు తెలియజెయ్యాలి” అంటూ నవ్వేశారు. పూర్వం ఒకానొక సందర్భంలో స్వామి అన్నారు, “అన్నీ తెలిసి ఊరకుండేవాడు దేవుడు, ఏమీ తెలియకుండా ఊగులాడేవాడు జీవుడు.” ఎంత గొప్ప సత్యం!

ఒక పర్యాయం ఊటీలో జరిగిన చమత్కారాన్ని తెలియజేస్తాను. ఆరోజుల్లో అక్కడ నందనవనం ఉండేది. నేను బాబావారితో ఊటీకెళ్ళడం అది మొదటిసారి. స్వామికి దగ్గరగా మసలడం కూడా కొత్తే. అక్కడున్న వారి విడిది చూపిస్తూ, “ఇది బ్రిటీషు వైస్రాయ్ డల్హౌసీది” అని చెప్పారు. చుట్టూ విశాల స్థలం. లోపల అంతా బ్రిటీషు స్టైలులోనే ఉంది. ‘నందనవనం’ కొండపై ఉంది. కొద్దిగా బైటికొచ్చి పిట్టగోడ పైనుంచి చూస్తే స్కూలు ఆట స్థలం వగైరా కనబడతాయి. చాలా చక్కని దృశ్యం. పిల్లలు స్వెట్టర్లు వేసుకుని బుజ్జిబుజ్జిగా నడుస్తుంటే, చాలా ముద్దుగా ఉంటుంది. ఇప్పటి పుట్టపర్తి ఫ్రైమరీ స్కూలు పిల్లలవలె ఆనాటి ఊటీ పిల్లలు కూడా ఆటపాటలో దిట్టలే! ఇంగ్లీషులో దంచి మాట్లాడుతుంటే స్వామి ముసిముసి నవ్వులు చిందించేవారు. ఆనాటి ఊటీ స్కూలు పిల్లలు ఒకరిద్దరు ఇప్పుడు ప్రశాంతి నిలయంలో ఉద్యోగం చేస్తున్నారుకూడా. ఇరవై సంవత్సరాల పైమాటే అనాలి. శ్రావ్యమైన కంఠం, సుస్వరంతో లయ తాళ బద్ధంగా అద్భుతంగా అన్ని భాషలలో స్వామి భజనలు పాడే రవికుమార్ ఆనాటి ఊటీ స్కూలువాడే! ఇప్పుడు సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్లో పనిచేస్తున్నాడు. ఎందరో ప్రఖ్యాత గాయకులకు రవికుమార్ని పరిచయం చేసి, వారి సమక్షంలో పాడమంటూ వాళ్ళు ఆనందాశ్చర్యాలతో కళ్ళెగరేస్తుంటే బాబావారు మురిసిపోయేవారు. ఒకరిద్దరు ఊటీవారు ప్రస్తుతం ఫ్రైమరీ స్కూలులో పనిచేస్తున్నారు. వారి అంకితభావం, భక్తి అసమానం.

ఊటీ స్కూలు భవనం అంతా స్వామి దగ్గరుండి చూపించారు. నన్ను, జోగారావుగారిని ఒకే రూములో ఉండమన్నారు. నాకు మంచం చూపించి “పడుకో” అన్నారు. కప్పుకోవడానికి ఒక దుప్పటి ఇచ్చారు. ఇది చాలదు, అంటూ రగ్గు కూడా ఇచ్చి, మళ్ళీ 15 నిమిషాలలో

రూములోకి వచ్చారు. “పాపం, చాలా చలిగా ఉంది. ఇవి చాలవు. నేను వాడుకునేది, మెత్తనిది, ఫెదర్స్ తో చేసింది ఇది, తీసుకో! కప్పుకో, సరిపోతుంది. రూమ్ లో హీటర్ పెట్టిస్తానులే! గుడ్ నైట్ సార్” అంటూ నవ్వుకుంటూ వెళ్ళేరు స్వామి.

ఆ దుప్పటి బిస్కట్ రంగులో ఉంది. దానిపైన చెట్లు, గంతులేసే జింక బొమ్మ అందంగా చిత్రీకరించబడి ఉంది. చాలా మెత్తగా, సాఫ్ట్ గా బలేగా ఉంది.

ఆ సాయిమాత ప్రేమ, ఆ లాలింపు, ఆ గారాబం ఎంతగా ఏమని వివరించేది! ఎంతగా వర్ణించేది! గుండెలోని అనుభవాన్ని మాటలలో ఎలా చెప్పేది! మాటలలో చెప్పగలిగే మనసుకు గుండెలోని అనుభవం చేరేదెట్లా?! వ్యక్తమయ్యేదెట్లా?!

నా మనసుకు నాకు కొన్ని సందర్భాలలో, “ఇదంతా నిజమేనా?” అనిపిస్తుంది. ఇతరుల మాట దేవుడెరుగు! నాకే సందేహం కలుగుతుంది.

ఊటీలో చిన్నారులు స్వామి సమక్షంలో ప్రసంగించారు, సాయంకాలం స్పోర్ట్స్ ప్రదర్శనలిచ్చారు. అన్నీ ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నాయి.

ఆ మరుసటి దినం స్వామి దగ్గరకు రాధాకృష్ణ వచ్చి అడిగాడు, “సినిమావాళ్ళు షూటింగ్ నిమిత్తం ఊటీలో ఉన్నారు. స్వామి అనుమతిస్తే దర్శనానికి వస్తామని ప్రార్థిస్తున్నారు.”

“ఎవ్వరూ రానక్కర్లేదు” అన్నారు స్వామి.

“స్వామీ, వారుకూడా భక్తులే కదా! దర్శనానికి ఉవ్విళ్ళూరుతున్నారు. తప్పేముంది?” అన్నాను.

“ఈ సినిమావాళ్ళతో ట్రాఫిక్ అంతా బిజీబిజీ అయిపోతుంది. భక్తులకు ఇబ్బంది కలుగుతుంది. అందుకే వద్దు అన్నాను” అన్నారు భగవాన్.

నాకు కొత్త అని ముందే చెప్పేను కదా! మనసులోని మాటను ఆపుకోలేను, దాచుకోలేను, నటించలేను. “స్వామీ, సినిమావాళ్ళను మేం చూస్తాం కదా” అనేశాను.

“నోరు మూసుకో! పిల్లలు పాడైపోతారు. వారెవరూ వద్దు” అన్నారు.

సున్నితమైన ఆ మందలింపుతో సరిపోయింది.

(సశేషం)

(ధారావాహికం - 30వ భాగం)

కస్తూరిగారు రచించిన, 'లవింగ్ గాడ్' అనే పుస్తకం నాకిచ్చాడు. ఆ పుస్తకం చదివి అటువంటి మహనీయుడు ఈ కాలంలో ఉన్నాడా, అని ఆశ్చర్యపోయాను. అక్కడ అప్పుడున్న వంద భారతీయ కుటుంబాలు ఏ ఆహ్వానం వచ్చినా, ఏ అవకాశం వచ్చినా కలుస్తూ ఉంటాం. ఆరోజుల్లో బాబావారిని గురించి చర్చించడం పరిపాటై భారతదేశాన్నించి బాబాకు సంబంధించిన భజన కేసెట్లు, విభూతి, పుస్తకాలు తెప్పించడం ప్రారంభించేరు.

తర్వాత ఆస్ట్రేలియా దేశస్థుడు, ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసగలవాడు హోవర్డ్ మర్ఫెట్ రచించిన 'మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్' పుస్తకం చదివేము. దానితో మాలో చాలామందికి బాబా అంటే కుతూహలం, ఉత్సాహం, భక్తి కలిగేయి. ఆ విషయాలు చర్చించుకుంటున్న సందర్భంలో 1983 నవంబరు 23న బాబావారి జన్మదినం జరుపుకుందామన్న ప్రతిపాదన వచ్చింది. అందరూ సరే అంటే సరే నన్నారు. సియోల్లో ఉన్న క్రౌన్ హోటల్లో, బేంక్వెట్ హాల్లో సాయంత్రం 7 గంటల నుండి 8 వరకూ భజన, ఆ తర్వాత డిన్నరూ ఏర్పాటు చేసుకున్నాం.

18" x 36" సైజులో, గ్రీన్ బ్యాక్ గ్రౌండ్ మీద ఆరెంజి రోబ్తో ఉన్న బాబా ఫోటో ఒకటి సంపాదించేం. భజనకి 150 మంది వచ్చేరు. హాల్లో ఆ ఫోటో పెట్టి దండ వేసేం. బాబా సుందర రూపం, తేజస్సు హలంతా నిండిందా అనిపించింది. అందరికీ విభూతి ప్యాకెట్లు ప్రసాదంగా పంచేం. తర్వాత డిన్నర్ కి వెళ్ళేం. డిన్నరయిన తర్వాత బాబా ఫోటో చూసి ఎవరో కెప్పుమంటే, అందరం అటు వెళ్ళి చూస్తే, బాబా చుట్టూ ఉన్న గ్రీన్ బ్యాక్ గ్రౌండ్ అంతా విభూతితో నిండిపోయి, మా కంటి ఎదురుగా ఇంకా రాలుతూనే ఉంది. అంతేకాదు. ఆ ఫోటోపైన గోడమీద వింత కాంతితో 'ఓం' అన్న పెద్ద అక్షరం, దానిమధ్య స్వామి నిలబడి అభయహస్తంతో ఆశీర్వాదిస్తున్న చిత్రం ఏర్పడి ప్రత్యక్షంగా అందరికీ కనబడింది. ఫోటో తీసేసినా, గోడమీద ఆ 'ఓం' మధ్యన బాబా అభయహస్త కాంతి చిత్రం అలాగే ఉంది. ఆ సాయంత్రమే అక్కడ సాయి సెంటర్ ప్రారంభించేం. ప్రతి గురువారం 45 నిమిషాల భజన పెట్టుకున్నాం.

నాటినుండి భక్తుల సంఖ్య పెరుగుతూనే ఉంది. ప్రతి గురువారం ఆ విభూతి మహిమలనుగురించి వింటూనే ఉన్నాం. మచ్చుకి మూడు సంఘటనలగురించి చెబుతాను.

1. పాక్ అనే కొరియన్ హాస్పిటల్ లో ఉన్నాడు. డాక్టర్లు వాళ్ళిక చేయగలిగింది ఏమీ లేదని, అంతిమ సమయంలో ఇక్కడ ఎందుకు, ఇంటికి తీసుకుపోమ్మని పంపించేశారు. అతని స్నేహితుడు మాకు ఈ విషయం చెప్పగా, ఒక విభూతి పొట్లం ఇచ్చి, ఒక గ్రుక్కెడు మంచినీళ్ళలో కలిపి రోజూ మూడుసార్లు పుచ్చుకొమ్మని చెప్పి, స్వామిని ప్రార్థించేము. అతడు రెండు మూడు వారాలలో కోలుకుని ఆఫీసుకి వెళుతున్నట్లు, డాక్టర్లు ఆశ్చర్యపోయినట్లు మా స్నేహితుడి ద్వారా తెలిసింది.

2. ఒక గురువారం భజన అనంతరం ఒక వృద్ధురాలు నిశ్చబ్దంగా ఓ మూల కూర్చుని కన్నీరు పెట్టుకుంటున్నది. మేము వెళ్ళి ఆమెని పలకరించగానే, "జోషి అని మా మనవడు. ఇండియన్ ఎంబసీలో డిప్లొమేట్. వాడి ఆరోగ్యం క్షీణిస్తే హాస్పిటల్లో చేరేడు. వాడికి 'లుకీమియా' అని, దానికి చికిత్స లేదని, బ్రతికినంతకాలం, రోజు విడిచి రోజు ఒకటి రెండు బాటిల్స్ బ్లడ్ ఎక్కించాలని చెప్పేరు. ఎంతకాలం బ్లడ్ డోనర్స్ దయమీద బ్రతుకుతాడు!" అంది కన్నీళ్లు కారుస్తూ. వెంటనే విభూతి ఇచ్చి నీళ్ళలో కలిపి రోజూ ఇమ్మని చెప్పి, ఆ యువకుడి హాస్పిటల్ వార్డు, బెడ్ నెంబరు, బ్లడ్ గ్రూపు వివరాలు మాకు తెలుపమని మా ఫోన్ నెంబర్లు ఇచ్చేం. నాకుకాని, మా స్నేహితులకుకాని వారం రోజులవరకు ఫోన్ రాలేదు.

నెల్లాళ్ళ తరువాత ఆమె భజన అనంతరం అక్కడ కూర్చుని ఉండటం చూశాం. ఆమె లేచి ఆనందంగా ఒక చక్కని అల్లిక పనితో స్వామి పాదాలు కల చిత్రం ఉన్న వెల్వెట్ క్లాత్ తెచ్చి, స్వామి కుర్చీ కింద వేయమని అర్థిస్తూ, తన మనుమడు పూర్తిగా కోలుకున్నాడని, విభూతి ఇచ్చినప్పటినుండి బ్లడ్ అవసరం లేకపోయిందనీ, డాక్టర్లు నిర్ఘాతపోయారనీ, రేపు డిశ్చార్జ్ చేస్తారని, వచ్చే గురువారం అతన్ని వెంట పెట్టుకుని వస్తానని చెప్పింది.

3. ఒక రాత్రి మా అమ్మాయి విపరీతమైన కడుపు నొప్పితో బాధపడుతుంటే, సియోల్ లో సుప్రసిద్ధమైన

సెంట్ మేరీ హాస్పిటల్‌కి తీసుకు వెళ్ళేను. పరీక్ష చేసి, ఎపెండిసైటిస్, రేపు ఉదయం ఆపరేషన్ చేస్తాను, ఈలోగా నొప్పి తగ్గడానికి మందిస్తాను అని డ్యూటీ డాక్టరు చెప్పేడు. నాకు సర్జరీ అంటే భయమేసింది. ఇంటికి తీసుకొచ్చి మళ్ళీ విభూతి జలం ఇచ్చేను. అర్ధరాత్రి మళ్ళీ దానికి కడుపునొప్పి ఎక్కువయింది. యు.ఎస్. ఆర్మీ హాస్పిటల్‌కి ఫోన్ చేస్తే, వెంటనే తీసుకు రమ్మన్నారు. అప్పటికి తెల్లవారుఝామున 3 గంటలైంది. మా అమ్మాయి గాఢ నిద్రలో ఉంది. లేచిన తరువాత తీసుకు వెళదామని వేచి ఉన్నాను. అయిదింటికి లేచి, రాత్రి కలలో బాబా కనపడి, “భయపడకు, తగ్గిపోతుంది” అన్నారంది. అయినా తీసుకొస్తానని మాటిచ్చేను కనుక ఆర్మీ హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళ్ళేను. ఎక్స్‌రే తీసి, పరీక్షలు చేసి, ఎపెండిసైటిస్ లేదు, అంతా నార్మల్‌గా ఉంది అన్నాడు సర్జన్. అయితే, విభూతితో చికిత్స చేసినా ఫలించని కేసులు కొన్ని లేకపోలేదు. మరి దానికి కారణం భక్తివిశ్వాస రాహిత్యమా? లేక అనివార్యమైన కర్మఫలమా నాకు తెలియదు” అని 1984వరకు సియోల్‌లో తన అనుభవాలను భట్నాగర్ వివరించేరు. మరి గత పాతికేళ్లలోనూ కొరియా దేశంలో ఎన్ని సాయి సెంటర్లు వచ్చి ఉంటాయి! ఈనాడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా 130 దేశాలలో ఎన్నో బహుముఖ సేవాకార్యక్రమాలతో వర్ధిల్లుతూ ఉన్నాయి. డా॥ భట్నాగర్ సియోల్ సెంటర్ ప్రారంభమవ్వడానికి కేవలం నిమిత్తమాత్రమే. ప్రపంచంలో ఇన్నివేల సాయి సెంటర్లు ఎలా ప్రభవించాయో తెలుపుటకీది ఒక నమూనా. నిజానికి వాటి ప్రారంభమునకు, అభివృద్ధికి, ప్రజలపై వాటి ప్రభావానికి భగవాన్ బాబావారే కర్త, కర్మ, క్రియ.

భక్తులు కానక్కర్లేదు

70 ఏళ్ళ క్రిందట ఎడ్వోకేట్ శ్రీమతి జాస్తి సీతామహాలక్ష్మి బాబా భక్తురాలు కాదు. ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో అన్న ధోరణిలో, పోలియోతో కాళ్ళు చచ్చుపడిపోయిన తన కొడుకు ఈశ్వర ప్రసాద్‌ను తోపుడు బండిలో స్వామి వద్దకు తీసుకు వచ్చింది. స్వామి విభూతి సృష్టించి, ఆ కాలుమీద చల్లి, చేతితో ఆ కాలు స్పృశించి, “నీ బిడ్డకు కాలు నయమైపోతుంది” అని చెప్పేరు. ఆమెకి

5

నమ్మకం లేకపోయినా అతడికి చికిత్స ఫలించింది. తీవిగా నడుస్తున్న జస్టిస్ ఈశ్వర ప్రసాద్ ఈమధ్యనే సుప్రీం కోర్టు జడ్జిగా పదవీ విరమణ చేశారు.

ఆంధ్రా బ్యాంకుకి, బరోడా బ్యాంకుకి చైర్మన్ పదవి నిర్వహించిన శ్రీ కల్లూరి గోపాలరావుగారు 1962లో కేన్సర్‌తో బాధపడుతూ, ఆపరేషన్‌కోసం ఇంగ్లాండ్ వెళ్ళేముందు, యథాలాపంగా బాబావారిని దర్శిస్తే, విభూతి ప్రసాదమిచ్చి ఆపరేషన్ అక్కర్లేదన్నారు. ఇంగ్లాండ్ ప్రయాణం వాయిదా వేయగా ఆనాటికానాటికి వ్యాధి తగ్గుమొహం పట్టినట్లు కనబడగా, మళ్ళీ డాక్టర్లను సంప్రదిస్తే, పరీక్ష చేసి నిర్ధాంతపోయి ఆపరేషన్ అక్కర్లేదన్నారు. గోపాలరావుగారు గత ముప్పయ్యేళ్ళు ప్రశాంతి నిలయంలోనే ఆనందంగా గడిపి, 100 సంవత్సరాలు జీవించి ఆశ్రమంలోనే పరమపదించేరు.

ఇది నాది కాదు, మీ హాస్పిటల్

డాక్టర్ ఓలేటి చౌదరి చిత్తూరు వాస్తవ్యుడైనా పుట్టపర్తినిగురించి, స్వామినిగురించి ఏనాడూ పట్టించుకో లేదు. ఆయన పేరెన్నిక గన్న కార్డియాక్ సర్జన్‌గా అమెరికాలో, న్యూయార్క్‌లోనూ, లాసేంజలిస్‌లోనూ ప్రాక్టీసు చేసి, అక్కడ ఉండగానే 1992లో పుట్టపర్తిలో బాబా అనుగ్రహంతో వెలసిన సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్‌ను గురించి విని, 1993లో తన 50వ యేట పుట్టపర్తి వచ్చి స్వామి దర్శనంకోసం కూర్చున్నారు. స్వామి భక్తుల వరుసలో నడచివస్తూ ఆయన ఎదుట నిలబడగా, స్వామి పాదపద్మములకు ప్రణమిల్లి, “స్వామీ, నేను లాసేంజలిస్‌నుంచి...” అంటూండగా స్వామి, “నువ్వెవరివో నాకు తెలుసు, ఎక్కడినుండి వచ్చావో నాకు తెలుసు, ఎందుకు వచ్చావో నాకు తెలుసు” అంటూ విభూతి సృష్టించి ఇచ్చేరు. ఆయనను ఇంటర్‌వ్యూకి పిలిచినప్పుడు స్వామి, “నీకేమి కావాలి?” అని అడుగగా, “స్వామీ, మీ హాస్పిటల్‌లో సేవ చేసే అవకాశం ఇస్తే ఇక్కడ స్థిరపడిపోయి ఉంటాను” అన్నారు. వెంటనే, “మీ హాస్పిటల్ అన్నావు. ఇది నా హాస్పిటల్ కాదు, మీ హాస్పిటల్. నీలాంటివాళ్ళ సేవాసాధనకు నిర్మించిన హాస్పిటల్” అన్నారు. అంతే! గత 20 సంవత్సరాలుగా

హెడ్ ఆఫ్ ది కార్డియాక్ డిపార్ట్మెంటుగా నిస్వార్థ సేవ చేస్తూ ఇక్కడ స్థిరపడిపోయారు. ప్రస్తుతం పుట్టపర్తి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ డైరెక్టరుగా తమ అమూల్య సేవలందిస్తున్నారు.

న్యూయార్క్లో యు.ఎన్.ఓ.కి చెందిన ఇంధన శాఖ అధిపతి అయిన శ్రీ జి.వి. సుబ్బారావుగారి పెద్ద కుమారునికి వివాహమై 12 ఏళ్ళు అయినా పిల్లలు లేరు. పుట్టే అవకాశం లేదని వైద్యులన్నారు. సుబ్బారావుగారు రిటైరయి తన జీవితాంతం ప్రశాంతి నిలయంలోనే ఉన్నారు. ఒకసారి ఆయన పెద్ద కుమారునికి, కోడలికి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి స్వామి, వచ్చే యేడు పండంటి కొడుకుని తీసుకురండి, అని దీవించేరు. ఏడాదిలోగా కొడుకు పుట్టేడు. వెంటనే పిల్లవాణ్ని తీసుకుని ఇండియా వచ్చి స్వామిని దర్శించేరు. స్వామి 'జయవర్ధన్' అని పేరు పెట్టి ఆశీర్వదించేరు.

కేన్సర్ మాయమైంది

జోన్ మోయ్లాన్ (క్వీన్లాండ్, యుఎస్ఎ) యోగ సాధనలో ప్రతిభావంతురాలు. ఆమె స్వామి భక్తురాలు. ఆమెకేదైనా తీవ్రమైన సమస్య వచ్చినప్పుడు ప్రార్థిస్తే స్వామి ప్రత్యక్షమై ఆమెకి కర్తవ్యాన్ని బోధించేవారు. ఆమె తండ్రి స్టేన్లీ బర్త్న్ కేన్సర్ అని తెలిసి వెళ్ళి చూస్తే, అప్పటికే చాలా ఎడ్వాన్స్డ్ స్టేజ్ అని తెలిసి భగవానుని ప్రార్థించింది. స్వామి ప్రత్యక్షమై విభూతి నీళ్ళలో కలిపి త్రాగమను అని చెప్పేరు. ఆమె తండ్రిని హాస్పిటల్ నుండి ఇంటికి తీసుకు వచ్చి, ఇక ఏ మందులూ వాడకుండా విభూతి కలిపిన నీళ్ళు రోజూ ఇస్తూ వచ్చింది. నెల్లాళ్ళలో కేన్సర్ పూర్తిగా మాయమైపోయింది.

మెర్లిన్ గుర్రం స్వారీ అనుభవం

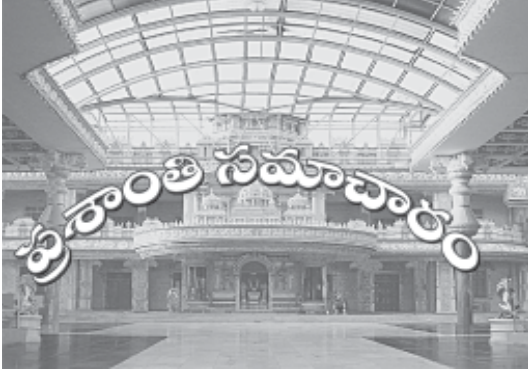
అమెరికాలో సుప్రసిద్ధ వ్యాపారవేత్త అయిన జేమ్స్ సింక్లెయిర్ కుమార్తె మెర్లిన్ గుర్రపు స్వారీ క్రీడలో ఆరితేరిన వనిత. సింక్లెయిర్ దంపతులు 20 సంవత్సరాలుగా స్వామి భక్తులు. ఒకసారి మెర్లిన్ గుర్రపు స్వారీ క్రీడలో పాల్గొన్నప్పుడు, దారిలో పెట్టిన అడ్డుగోడను జంప్ చేసి దాటవలసి ఉండగా, గుర్రం జంప్ చేయలేక పడిపోయింది. దాంతోపాటు మెర్లిన్ క్రిందపడిపోయింది. కంగారులో

గుర్రం మెర్లిన్ మీద పడింది. తలనుంచి కాళ్ళవరకు గాయాలై రక్తసిక్తములయ్యాయి. ఆమెపైన పడిన గుర్రమును తప్పించి ఆమెను ఏంబులెన్స్ లో ఎక్కించడానికి 45 నిమిషాలు పట్టింది. హాస్పిటల్లో చేర్చిన తరువాత డాక్టర్లు ఆమె శరీరముపై, ముఖముగా తలపై తగిలిన గాయములు పరీక్షించి సింక్లెయిర్ కి ఫోన్ చేసి, ఆమె పరిస్థితి చాలా ఆందోళనకరంగా ఉందనీ, ఒకవేళ బ్రతికినా తలకు తగిలిన దెబ్బవల్ల మతిభ్రమణమో, లేక పక్షవాతమో సంభవించవచ్చుననీ చెప్పేరు. సింక్లెయిర్ హుటాహుటిన హాస్పిటల్ కు వచ్చి తన జేబులో ఉన్న విభూతి ప్యాకెట్ చింపి, ఆమె శరీరమంతా చల్లి, డాక్టర్లను చెయ్యగల వైద్యం చెయ్యమన్నాడు.

మర్నాడు ఉదయం మెర్లిన్ కళ్ళు తెరిచి తల్లిదండ్రులను చిరునవ్వుతో పలకరించింది. అన్ని పరీక్షలు, అన్ని చికిత్సలూ చేస్తూ రెండు నెలలవరకు హాస్పిటల్లోనే ఉంచమని సింక్లెయిర్ డాక్టర్లను అర్థించేడు. పరీక్షలు చేశాక ఎక్కడా ఎముకలు విరగలేదు, మేజర్ ఇంజురీస్ లేవు. డాక్టర్లు నిర్ఘాంతపోయేరు. ఆమెకు ఫిజియోథెరపీ పేరు చెప్పి, రెండు నెలల తర్వాత సింక్లెయిర్ అనుమతిపైన డిశ్చార్జ్ చేశారు. నెల్లాళ్ళ తరువాత సింక్లెయిర్ భయపడుతున్నట్లుగానే మెర్లిన్ మళ్ళీ గుర్రపు స్వారీ మొదలుపెట్టింది.

మెర్లిన్ తీసుకుని సింక్లెయిర్ దంపతులు స్వామి దర్శనంకోసం వైట్ ఫీల్డ్ వచ్చినప్పుడు, ఇంటర్వ్యూలో మెర్లిన్ తో, “నీకు అంధత్వం, పక్షవాతం నుండి రక్షణ కల్పించాను. గుర్తుందా?” అని స్వామి ప్రశ్నించగా, ఆమె తల దించుకుని అవునని చెప్పింది. తర్వాత సింక్లెయిర్ మెర్లిన్ ఆ మాట తనకు ఎందుకు చెప్పలేదు అని అడిగేడు. “ఆ రాత్రి నాకు పక్షవాతం వచ్చి శరీరంలో ఏ భాగమూ కదపలేకపోయాను. కన్ను చూపు పోయింది. అప్పుడు బాబా నా ప్రక్కన నిలబడి, భయపడకు అన్నట్లు అభయహస్తం చూపేరు. ఈవిషయం మీకు చెబితే, మళ్ళీ గుర్రపు స్వారీ మాన్పించేస్తారేమో అన్న భయంతో చెప్పలేదు” అంది.

(సత్యం)

సాయి ధన్వంతరీం ప్రణమామ్యహం

శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్, ప్రశాంతి నిలయం 58వ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని, హాస్పిటల్ సిబ్బంది సాయికుల్యంత్ హాలులో 2013 అక్టోబరు 4వ తేదీన ఒక సంగీత విభావరిని సమర్పించారు. 1956 అక్టోబరు 4న స్వామి తమ దివ్యహస్తాలతో ఈ వైద్యాలయాన్ని ప్రారంభించారు. “సర్వులనూ ప్రేమించు, సర్వులనూ సేవించు” అన్న సాయి సందేశానికి క్రియారూపాన్నిచ్చిన ప్రప్రథమ వైద్యాలయమిది. “సాయి ధన్వంతరీం ప్రణమామ్యహం” స్వామికీ, ఈ వైద్యాలయానికీ ఉన్న అనుబంధాన్ని తెలియజేసింది. “శ్రీ జగదీశ్వరీ దుర్గా స్వాగతం సుస్వాగతం” పాటతో సంకీర్తన ప్రారంభమైంది. “నమో సాయినాథ నమస్తే నమస్తే”, “తూ ప్యార్కా సాగర్ హై” పాటలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ

శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ అనే కర్మయోగములో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ అనంతపురం, బృందావనం, ప్రశాంతి నిలయం, ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ ల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు, ఇంకా యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ నుండి వచ్చిన సాయి భక్తులు పాల్గొన్నారు. పుట్టపర్తి, బుక్కపట్టణం, కొత్తచెరువు మండలాలలో ఉన్న ప్రతి గృహానికి వెళ్ళి విద్యార్థులు ధోవతి, చీర, పులిహోర, లడ్డూ ప్రసాదాలను అందజేశారు. అక్టోబరు 6న

ప్రారంభమైన ఈ సేవాయజ్ఞం అక్టోబరు 14 విజయదశమి రోజున ముగిసింది. ఆరోజున అనంతపురం విద్యార్థినులు ప్రశాంతి నిలయవాసులకు వస్త్రాలను, ప్రసాదాన్ని అందజేశారు.

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం

దసరా మహోత్సవాలను పురస్కరించుకొని ప్రశాంతి నిలయంలో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం అక్టోబరు 8వ తేదీన ఉదయం 9 గంటలకు ప్రారంభమైంది. భజన మందిరంలో అక్టోబరు 5వ తేదీన స్థాపించిన కలశాన్ని ఋత్విక్కులు వేదప్రవచనంలో పూర్ణచంద్ర సభామండపానికి తీసుకు వచ్చారు. అరణి మథనంతో అగ్నిని ప్రజ్వలంపజేసి, వేదపురుషులైన భగవాన్ ఆశీస్సులతో హోమకుండంలో వేసి యజ్ఞాన్ని ప్రారంభించారు. వేద పండితులు సూర్య నమస్కారాలను సమర్పించారు, సహస్ర లింగార్చనను నిర్వహించారు. రామాయణ, భాగవత, దేవీ భాగవత, దుర్గా సప్తశతి గ్రంథాలను పారాయణం చేశారు. అక్టోబరు 14వ తేదీన విజయదశమి పర్వదినాన ఈ జ్ఞానయజ్ఞానికి పూర్ణాహుతి నిర్వహించారు. గం. 9.30 లకు ఋత్విక్కులు చిట్టచివరి ఆహుతిని సమర్పించారు. అనంతరం కలశోదకాన్ని వేదపండితులు భక్తులపై సంప్రోక్షించారు.

ప్రశాంతి విద్యన్తహాసభలు

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం జరిగిన రోజులలో సాయంవేళలలో సాయికుల్యంత్ హాలులో ప్రశాంతి విద్వన్ మహాసభలను నిర్వహించారు. అక్టోబరు 8వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలల వేదపఠనంతో ప్రశాంతి విద్యన్తహాసభ ప్రారంభమైంది. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మీడియా కోఆర్డినేటర్ ప్రొ|| అనంతరామన్ నవరాత్రి మహోత్సవాల విశిష్టతను వివరించారు. భక్త జనుల హృదయాలలో తాత్విక చింతనను పెంపొందించే ప్రశాంతి విద్యన్తహాసభలను గురించి మాట్లాడారు. సాయిసంస్థ నిస్వార్థముగా సమాజానికి అందిస్తున్న సేవలను ప్రస్తావించారు. ఎమ్.బి.ఎ. విద్యార్థి మణిక్పట్ల ఆనంద్ గ్రామసేవద్వారా భగవాన్ బాబావారు విద్యార్థుల

హృదయాలలో కారుణ్య భావాన్ని, సేవాదృక్పథాన్ని కలిగించి వారిని కర్మయోగులుగా తీర్చిదిద్దుతున్నారన్నారు. అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థిని కె. లక్ష్మి విజయ సాధనలో భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధముల పాత్రను వివరించారు. బృందావన్ క్యాంపస్ అధ్యాపకులు రాజీవ్ రాజన్ వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞ ప్రక్రియలను వివరిస్తూ అవి ఆధ్యాత్మిక సాధనకు వివిధముగా తోడ్పడుతాయో తెలియజేశారు. ఆనాడు వినిపించిన స్వామి ప్రసంగం పరమాత్మ తత్వాన్ని విపులీకరించింది. భగవంతుడు అణువణువునందు, కణకణమునందు లీనమై ప్రకాశిస్తున్నాడు, అన్నారు భగవాన్. ఉపనిషత్తులు పరమాత్మ సర్వవ్యాప్తి అని ప్రబోధించాయి అన్నారు. ఆధునిక మానవుడు ఈ మహోన్నతమైన పరమాత్మ తత్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించకపోవడం ఆశ్చర్యం అన్నారు. భగవాన్ సందేశానంతరం ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు.

అక్టోబరు 9వ తేదీన బి.బి.ఎమ్. విద్యార్థి ఆర్. గణేశన్ సాయి కళాశాలలు విద్యార్థులను అంతర్ముఖులను చేసి వారి ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి తోడ్పడుతున్నాయన్నారు. అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థి సాయి సత్యనారాయణ ప్రేమకు ప్రతిరూపమే స్వామి అన్నారు. మనమందరమూ దైవోన్ముఖులమై ఆ దివ్యభావనలో లీనమైపోవాలి అన్నారు. అనంతపురం క్యాంపస్ డాక్టరల్ రీసర్చ్ స్కాలర్ మైటాలీ వర్మ స్వామి రూపాన్ని హృదయములో ప్రతిష్ఠించుకొని, స్వామి నామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే వారి ప్రబోధములను ఆచరణలో పెట్టటం సుసాధ్యమే అన్నారు. తదుపరి భగవాన్ దివ్యోపన్యాసాన్ని ప్రసారం చేశారు. నిస్వార్థమైన ప్రేమ జగత్తుయొక్క ఉనికికి మూలం అన్నారు, స్వామి. ప్రేమ తప్ప మరింకేదీ జగత్తులో శాశ్వతమైనది లేదు అన్నారు. తదుపరి బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు.

అక్టోబరు 10వ తేదీన డా॥ డి.ఎన్. దీక్షిత్ భారతీయ సంస్కృతి, సత్యసాయి వైభవం, సరస్వతీ తత్వములపై తెలుగులో ప్రసంగించారు. నాటి దివ్య ప్రసంగంలో స్వామి ప్రేమ ఒక్కటే శాంతిని, ధైర్యాన్ని అందిస్తుంది; ప్రేమే దైవం, దైవమే ప్రేమ, ఆ ప్రేమలోనే జీవించు అన్నారు. మానవ

జన్మ లౌకికమైన లక్ష్యాలను సాధించటానికి కాదని చెప్పారు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవడమే నీ జన్మ లక్ష్యం, ఆ లక్ష్యాన్ని సాధించటంకోసమే కృషి చేయాలి అన్నారు.

అక్టోబరు 11వ తేదీన 12వ తరగతి విద్యార్థి సుబ్రహ్మణ్యం అభిషేక్ 'స్వామి - దివ్యమాత' అన్న అంశముపై ఉపన్యసించారు. స్వామిని భక్తుల హృదయ వేదనకు సత్వరమే స్పందించే ఆదిపరాశక్తిగా అభివర్ణించారు. రోహిత్ కుమార్ చట్రా "భగవత్ప్రేమ - భగవంతునిపట్ల ప్రేమ" అన్న ఇతివృత్తంపై ప్రసంగించారు. ఆనాటి దివ్య ప్రసంగంలో మానవుడు అరిషడ్వర్గముల వల్లనే దుర్బలుడవుతున్నాడు, ఈ అరిషడ్వర్గములు పశు లక్షణములు, ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ అన్న వివేకమే మనిషిని పశువులనుండి వేరుచేస్తుంది, అన్నారు భగవాన్. విలువలతో కూడిన జీవితాన్ని గడపాలని విద్యార్థులకు, ఇతర భక్తులకు పిలుపు నిచ్చారు. తదుపరి అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు నలభై నిమిషాలపాటు సంకీర్తన చేశారు. నాటి కార్యక్రమాలు ముగిసే ముందు, సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ ఒడిషా, ఆంధ్రా తూర్పు తీరములో ఫైలిన్ తుపాసు సృష్టించబోయే విషత్తునుండి ప్రజలను, పశుపక్ష్యాదులను రక్షించాలని స్వామిని ప్రార్థించమని భక్తులను కోరారు.

అక్టోబరు 12వ తేదీన ముందుగా మాట్లాడిన సాయి గిరిధర్ జగత్తు మాయామేయమని అంటూ భగవాన్ బాబావారిని మాధవునిగా, అనగా మాయకు అధిపతిగా వర్ణించారు. వీరి ప్రసంగానంతరం సహస్ర్రావధాని డా॥ కడిమెళ్ళ వరప్రసాద్ గారు అష్టావధానాన్ని నిర్వహించారు. ఈ అష్టావధానములో డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు, డా॥ వింజమూరి శేషభణి శర్మ, డా॥ ధూళిపాళ అన్నపూర్ణ, శ్రీ అయ్యగారి కోదండరావు, శ్రీ కందుకూరి రామకృష్ణ, శ్రీమతి చెరుకూరి శారద సుందరి, శ్రీ చెరుకూరి వెంకట సూర్యనారాయణ శర్మ పాల్గొన్నారు. ఈ అవధానములో ప్రశ్నలు భారతీయ శాస్త్ర గ్రంథాలకు సంబంధించి, సాయి అవతార వైభవాన్నిగురించి ఉన్నాయి. తదుపరి బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని ప్రసారం చేశారు. స్వామి తమ చిన్ననాటి విషయాలను ప్రస్తావించారు. సహాధ్యాయులైన రమేశ్, సురేశ్ ల భక్తి ప్రపత్తులను వివరించారు.

అక్టోబరు 12వ తేదీన ఉదయం దుర్గాష్టమిని పురస్కరించుకొని సాయికుల్యంత్ హాలులో స్వర్ణ రథానికి, ఇతర వాహనాలకు ఆశ్రమ నిర్వాహకులు పూజ చేశారు. ఆనాటి నుండి పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో అపరాహ్మ వేళ మూడు రోజులపాటు “శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవం - సాయి భాగవతం” హరికథను చూడామణి రాఘవేంద్ర భాగవతార్ గానం చేశారు.

అక్టోబరు 13వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థిని స్నేహ జైన్ సద్భావన, సచ్చింతన మానవుణ్ణి విజయపథంలో నడిపించటంలో ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తా యన్నారు. ఆత్మవిశ్వాసం, భగవత్ విశ్వాసముల మధ్య భేదం లేదన్నారు. ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థి విష్ణుప్రసాద్ జోషి సోషల్ సైట్ ఫేస్బుక్కు యువతీ యువకులు బానిసలు కావడాన్ని నిరసించారు. నేడు జన్మనిచ్చిన తల్లి పుట్టినరోజును గుర్తు చేసుకోవడానికి కూడా ఫేస్బుక్పై ఆధారపడవలసిన దురవస్థ వచ్చింది అన్నారు. ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ రీసర్చ్ స్కాలర్ సందీప్ పట్నాయక్ స్వామితో తనకు బాల్యదశనుండి కలిగిన దివ్యానుభూతులు తనను దివ్యపథములో నడిపించాయన్నారు. అనంతరం ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో మనస్సుయొక్క చంచలత్వాన్ని గురించి స్వామి మాట్లాడారు. ప్రజ్ఞానాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉంటే, మనస్సును నియంత్రించి లక్ష్యాన్ని సాధించవచ్చు అన్నారు. లౌకిక విద్యలు ప్రాపంచిక జ్ఞానానికి మాత్రమే పరిమితమని, సత్యమైన నిత్యమైన ఆనందాన్ని బ్రహ్మవిద్య ప్రసాదిస్తుంది, అన్నారు.

తదుపరి సాయిసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ ఫైలిన్ సూపర్ సైక్లోన్ అశ్చర్యకరముగా ఒడిషా తీరములో గోపాల్పూర్కు సమీపంలో బలహీనపడటం వలన అంచనాకంటే తక్కువ నష్టము కలిగిందన్నారు.

P

నీవు ప్రేమికుడవు కాకూడదు. నీవే ప్రేమగా మారాలి. నీవు ప్రేమికుడవైతే ఒకరినో ఇద్దరినో ప్రేమించవచ్చునుకాని, నీవే ప్రేమవైతే జగత్తునంతా ప్రేమించవచ్చు. కనుక, నీవు ప్రేమమయుడవు కావాలి.

- బాబా

ప్రపంచవ్యాప్తముగా ప్రార్థనలు చేయమని రేడియో సాయి ద్వారా భక్తులను కోరామని, భక్తుల ప్రార్థనలకు స్వామి స్పందించారని చెప్పారు.

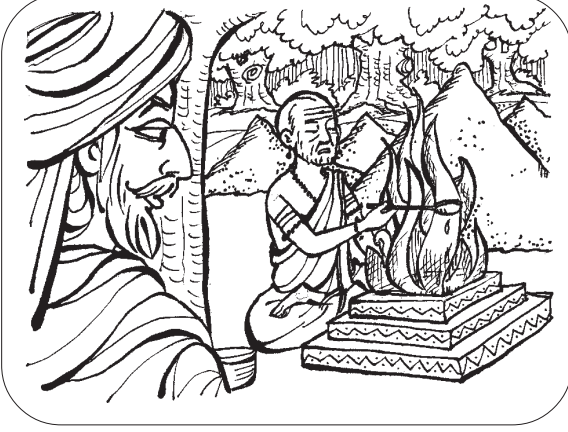
అక్టోబరు 14 విజయదశమి పర్వదినాన డాక్టరల్ రీసర్చ్ స్కాలర్ అమేయ దేశ్పాండే ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే దసరా వేడుకలు కర్మ, భక్తి, జ్ఞానయోగముల సమ్మిశ్రితమన్నారు. వారు తమ ఉపన్యాసములో శిరిడీ సాయి, సత్యసాయి అవతార ఘట్టాలను ఉటంకించారు. అనంతరం, ప్రొ|| కె. అనిల్ కుమార్ నవరాత్రినిగురించి, మాతృభావనతో దైవాన్ని ఆరాధించడాన్నిగురించి మాట్లాడారు. త్రిపురసుందరి అన్న ఇతివృత్తముపై మాట్లాడుతూ, భగవాన్ బాబావారే నిస్సందేహముగా శ్రీ మహాసరస్వతి, శ్రీమహాలక్ష్మి, శ్రీమహాదుర్గ అన్నారు. స్వామి దివ్య చరితమే శ్రీమద్భాగవతం అన్నారు. తదుపరి ప్రసారమైన స్వామి దివ్య సందేశం, “మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాతనః” అన్న ఇతివృత్తముపై కొనసాగింది. అనంతరం శ్రీ సతీష్ ప్రకాష్ ఖమర్, వారి సహచరులు షెహనాయ్ వాదనను, గాత్రసంగీతాన్ని వినిపించారు. తదుపరి యునైటెడ్ కింగ్డమ్ భక్తులు సంకీర్తన చేశారు.

అవతార ప్రకటన దినోత్సవం

అక్టోబరు 20వ తేదీన సాయి విద్యార్థులు “శ్రీ సత్యసాయి భాగవతం” ద్వారా స్వామి దివ్య చరిత్రలోని మధుర ఘట్టాలను ఆవిష్కరించారు. స్వామివారి అవతరణ, బాల్యమూ, దివ్యలీలా విశేషాలూ, సందేశాలూ ఈ కార్యక్రమములో చోటుచేసుకున్నాయి. స్వామి రచించిన పాటలు కొన్నింటిని ఈ కార్యక్రమములో పొందుపరిచారు. 1940 అక్టోబరు 20వ తేదీన స్వామి తాము అవతార పురుషుడను అని ప్రకటించారు.

- దివి చతుర్వేది

ఏది సాధన?

ఒకరోజు విక్రమాదిత్యుడు మారువేషం ధరించి, దేశ సంచారము చేయుటకు బయలుదేరాడు. మార్గమధ్యంలో ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు యజ్ఞము చేస్తూండటం చూసాడు. అతని ప్రక్కనే పెద్ద గుట్టవలె తయారైన యజ్ఞ భస్మాన్ని చూశాడు. అతడు చాలా కాలంనుండి యజ్ఞం చేస్తున్నాడని తెలుసుకున్నాడు.

విక్రమాదిత్యుడు బ్రాహ్మణుని సమీపించి, “స్వామీ! మీరు కోరుతున్న యజ్ఞఫలం ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు. అతడు, “నాయనా! నేను అరువది సంవత్సరములనుంచి ఈ యజ్ఞమును ఆచరిస్తూ ఉన్నాను. కానీ, యజ్ఞపురుషుని

అనుగ్రహమింకా లభించలేదు. అతనిని దర్శించే భాగ్యం నాకు కలుగలేదు” అని బాధతో చెప్పాడు.

ఆ బ్రాహ్మణుని పరిస్థితి చూచి విక్రమాదిత్యుని హృదయం కరిగిపోయింది. అతనికి సహాయపడాలని నిశ్చయించుకొని ధ్యానములో కూర్చున్నాడు. కఠినమైన తపస్సు చేశాడు. కానీ యజ్ఞ పురుషుడు సాక్షాత్కరించలేదు.

విక్రమాదిత్యునికి తనమీద తనకే కోపము, విసుగు పుట్టాయి.

భగవంతుని అనుగ్రహానికి నోచుకోలేని బ్రతుకు నాకెందుకు! నిత్యం తిని దేహాన్ని పెంచుకోవడానికా! దైవాన్ని దర్శించడమే నా జీవిత పరమావధి అని చింతిస్తూ “ఓ యజ్ఞపురుషుడా! నీవు సాక్షాత్కరించనిచో నా ప్రాణాన్ని నీకర్పిస్తాను” అని పలుకుతూ కత్తి తీసాడు.

తక్షణమే యజ్ఞపురుషుడు ప్రత్యక్షమై విక్రమాదిత్యుని చేతినుండి కత్తిని లాక్కొన్నాడు. “విక్రమాదిత్యా! ఇది సాహసమేకానీ సాధన కాదు. నేను నీయందే వైశ్వానరరూపంలో ఉన్నాను. నీయందే ఉన్న నన్ను ఒకవైపున సాక్షాత్కరించమని కోరుతూ మరొకవైపు సంహరించడానికి పూనుకుంటున్నావు. ఇది సాధకుల లక్షణం కాదు. ఇట్టి రాజసికమైన సాహసానికి భక్తులు పూనుకొనరాదు.

ఈ బ్రాహ్మణుడు గత అరవై సంవత్సరాలుగా అర్థం తెలియకుండా మంత్రాలను ఉచ్చరిస్తున్నాడు. అంతే తప్ప త్రికరణ శుద్ధితో యజ్ఞం చేయడం లేదు. ఎవరైతే త్రికరణ శుద్ధితో నన్ను ఆరాధిస్తారో వారికే నేను సాక్షాత్కరిస్తాను. అట్లు చేయడానికి శక్తి లేనిచో నా ఆజ్ఞను శిరసావహించాలి. ఎట్టి సందేహములకూ చోటివ్వకూడదు. ఆజ్ఞను పాలిస్తే అనుగ్రహం లభిస్తుంది” అని విక్రమాదిత్యునికి ప్రబోధించాడు.

- బాబా

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

నిద్రహంతో అనుద్రహం

ఒక సమ్మర్ కోర్సులో శ్రీ సత్యసాయి కాలేజి విద్యార్థులే కాకుండా ఇతర యూనివర్సిటీ విద్యార్థులుకూడా పాల్గొనే అవకాశం స్వామి ప్రసాదించేరు. అందులో ఒక విద్యార్థికి సిగరెట్టు కాల్చే అలవాటుంది. అక్కడ క్రమశిక్షణ దృష్టిలో ఉంచుకొని సిగరెట్ కాల్చటం మానెయ్యడానికి తీవ్రమైన ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం ఒక సంపెంగ చెట్టు పొదలచాటుకు వెళ్ళి సిగరెట్ కాల్చి వచ్చి నోరు కడుక్కుని ఒక లవంగమొగ్గ నోట్లో పెట్టుకుని క్లాసుకు వచ్చేడు.

అనాడు స్వామి దివ్యోపన్యాసం అయింది. కస్తూరిగారు ట్రాన్స్లేట్ చేశారు. ఉపన్యాసం అయిన తరువాత అందరూ వెళ్ళిపోతుంటే స్వామి ఆ విద్యార్థి ఒక్కడినీ పిలిచి, “నువ్వు సిగరెట్ కాల్చటం మానలేకపోతున్నావు” అన్నారు. “లేదు స్వామీ, మానేశాను” అన్నాడు. “ఈ మధ్యాహ్నం పొదలచాటుకు వెళ్ళి కాల్చావు” అన్నారు స్వామి. “లేదు స్వామీ” అని బుకాయించేడు. వెంటనే స్వామి హస్తచాలనంతో ఆ విద్యార్థి చెట్టుచాటున సిగరెట్ కాలుస్తున్న ఫోటో సృష్టించి చూపించేరు. విద్యార్థి తప్పు ఒప్పుకొని బిక్కమొహం పెట్టేడు. స్వామి అతనిని బుజ్జగిస్తూ, “నువ్వు మానెయ్యగలవు. మానేస్తావు” అన్నారు. అతడు పాదాభివందనం చేశాడు. మళ్ళీ అతడు సిగరెట్ కాల్చలేడు.

(కస్తూరిగారి ఉపన్యాసాల సంకలనం, ‘గాడ్ ఇన్ యాక్షన్’ నుండి)

క్రీస్తును సిలువ వేసిన దృశ్యం

1973 శివరాత్రినాడు భగవాన్ కొందరు భక్తులను వెంటపెట్టుకొని బందిపూర్ అడవులకు వెళ్ళారు. వారి వెంట వెళ్ళిన భక్త బృందంలో జాన్ హిస్లాప్ ఒకరు. హిస్లాప్ నిరాడంబరుడు, నిర్మల హృదయుడు. అతనంటే స్వామికి అమితమైన ప్రేమ. ఆ అటవీ ప్రాంతంలో భగవాన్ నడుస్తూ, ఒక రెల్లుపొద నుండి రెండు పుల్లలు విరిచి, ఒకదానిపై ఒకటి చేర్చి, “హిస్లాప్, ఇదేమిటి?” అని అడిగారు.

“స్వామీ, అది ‘క్రాస్’ (సిలువ)” అని జవాబిచ్చేడు హిస్లాప్.

బాబా వాటిని అరచేత వ్రేళ్ళతో మూసి, వాటిపై మూడు సార్లు మెల్లగా ఊదేరు. తరువాత చేయి తెరచి అక్కడ ప్రత్యక్షమైన సిలువపై ఉన్న వెండి క్రీస్తు బొమ్మను హిస్లాప్ చేతికిచ్చారు. “ఇది క్రీస్తు దేహత్యాగం చేసినప్పుడు ఉన్న యధార్థ స్థితి. చిత్రకారులు ఊహించినట్లు కాదు. ఆయనకు 8 రోజులనుంచి ఆహారం లేదు. అందుచేత ఆయన కడుపు లోపలకి లాక్కొనిపోయి ప్రకృతిముకలు కనబడుతున్నాయి, చూడు” అన్నారు.

హిస్లాప్ నిశ్చేష్టుడై నోట మాటరాక సిలువ వంక చూస్తున్నాడు.

“ఈ సిలువ నిజంగా క్రీస్తును సిలువ వేసిన కొయ్యనుండి తయారైనది. 2000 సం॥ తరువాత ఆ కొయ్యను వెతకడానికి ఓ రెండు సెకెన్లు ఎక్కువ పట్టింది” అన్నారు భగవాన్.

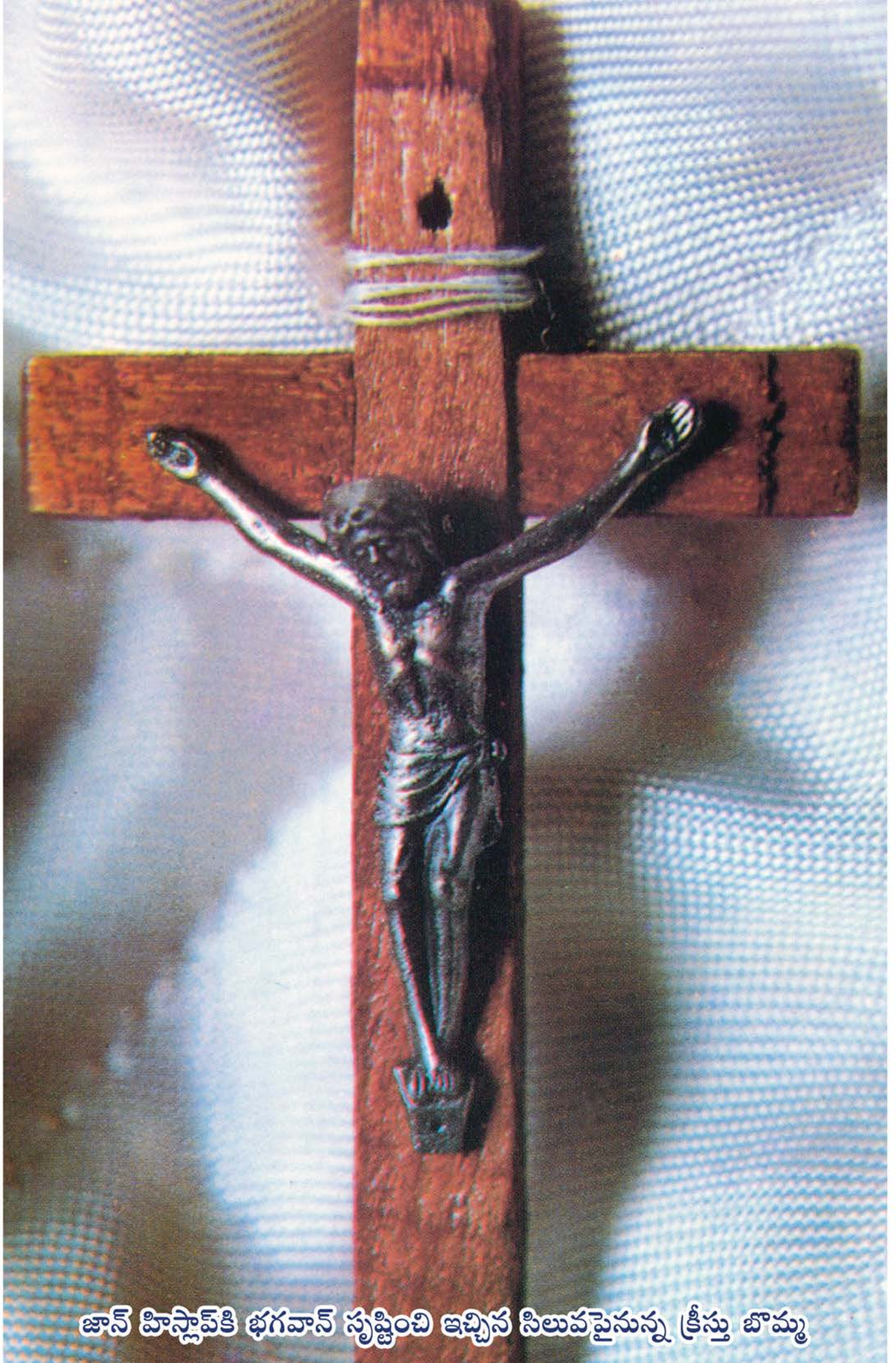
“స్వామీ, సిలువపై ఉన్న రంధ్రమేమిటి?” అని అడిగాడు, హిస్లాప్.

“సిలువ ఒక స్థాండుకు వ్రేలాడదీయబడింది” అని చెప్పారు భగవాన్.

కొద్ది వారాల తరువాత మెక్సికోలో హిస్లాప్ ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాక సిలువకు సంబంధించి కొన్ని అద్భుత సంఘటనలు జరిగాయి. సిలువ చిన్నదిగా ఉండటంచేత క్రీస్తు బొమ్మ సరిగా కనబడటం లేదని హిస్లాప్ స్నేహితుడు సిలువను ఫోటో తీసి, కొన్ని వారాల తరువాత పెద్దవి చేయబడిన ఫోటో ప్రింటులను తీసికొని వచ్చాడు. అది సాయంత్రం ఐదు గంటల సమయం. ఆ ఫోటోలను బల్లపై పరచి అక్కడ ఉన్న అందరూ క్రీస్తును తదేక ధ్యానంతో చూస్తూ, భగవాన్ అద్భుత సృష్టిని కొనియాడుతుండగా, అంతవరకు నిర్మలంగా ప్రశాంతంగా ఉన్న ఆకాశం ఉన్నట్లుండి మేఘావృతమై మెరుపులు మెరుస్తూ, ఉరుములు ఉరుముతూ, కిటికీ అద్దాలు పగిలిపోతాయా అన్నంతగా ప్రచండంగా గాలి వీచింది. క్రీస్తు సిలువపై దేహత్యాగం చేసిన సమయంలో ఉరుములు, మెరుపులతో కూడిన గాలి వీచి, తుపాను వచ్చినట్లు బైబిల్లో లిఖించబడి ఉండటాన్ని వారు గుర్తు చేసుకుంటూ, వారి ఊహకందని అద్భుతాన్ని తిలకించామనే నిర్ణయానికి వచ్చారు. వారి కనుల ముందు క్రీస్తును సిలువ వేసిన నాటి దృశ్యం పునరావృతమైంది. మరునాడు పత్రికలలో కూడా శాన్ డిగోలో హఠాత్తుగా వచ్చిన తుపాను గురించిన వార్త ప్రచురించారు.

ఆ కొయ్య నిజంగా క్రీస్తును సిలువ వేసిన కొయ్యనుండి వచ్చినదేనా అన్న సందేహం వచ్చి హిస్లాప్ తనకు తెలుసున్న ఒక సైంటిస్ట్ కిచ్చి, రహస్యంగా కార్బన్ డేటింగ్ టెస్ట్ చేయిస్తే, అది 2000 సం॥ల పూర్వపు కొయ్య అని తేలింది. దాంతో అతని సందేహ నివృత్తి అయింది. ఈ విషయం హిస్లాప్ దంపతులు ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఆర్చిబ్ల తర్వాత హిస్లాప్ ఇండియాకు వచ్చి స్వామిని దర్శించినప్పుడు, “ఆ సిలువను గురించి నీ సందేహం తీరింది కదా!” అని అతడు జరిపిన పరీక్షలగురించి చెప్పేరు.

జాన్ హిస్లాప్ కి భగవాన్ సృష్టించి ఇచ్చిన సిలువపైనున్న క్రీస్తు బొమ్మ

Date of Publication: 23rd November 2013

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం

శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ 2013

షిహనాయ్ వాద్య కచేరీ

దేహ మోహ త్యాగమే మోక్ష మార్గం

“నకర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగే నైకే అమృతత్వ మానశుః” అంటుంది వేదం. అమృతత్వం అందుకొనుటకై మానవుడు త్యాగమును అవలంబించాలి. ఐతే, ఈనాడు మానవుడు త్యాగమును విడిచిపెట్టి, అహంకార మమకారాలతో స్వార్థమును పెంచుకొని ఐహిక భోగాలను ఆశిస్తున్నాడు. స్వార్థమును వరించినప్పుడు పరార్థము శూన్యమైపోతుంది. అర్థము మిగులుతుంది. ఈ అర్థముతో మానవుడు ఐహిక వాంఛలతో సతమతమవుతూ అనర్థాన్ని కొనితెచ్చుకుంటూ అశాంతికి గురి అవుతున్నాడు. భక్తులు ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి త్యాగాన్ని అభివృద్ధిపరచుకుని ఇహం, పరం రెండూ సాధించే మార్గంలో సుఖశాంతులు పొందాలి. సత్య నిత్యమైన సుఖం త్యాగంవల్లనే లభిస్తుంది. దేహమే తాననుకోవడంవల్లనే మానవుడు ఐహిక బంధాల్లో ఇరుక్కుంటున్నాడు. దేహభావంపట్ల విరక్తి, ఆత్మభావంపట్ల ఆసక్తి పెంచుకోవడంవల్లనే బంధ విమోచనం, మోక్ష ప్రాప్తి లభిస్తాయి.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.